

مەبەستەكانى شەرىئەت

رېبەرىك بۇ خوينەرى ئاسايى

مەبەستەگانى شەرىئەت
رېئىمىك بۆ خۇنىمى ئاسايى

په‌یمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامیی
سه‌نتهری زه‌هاوی بۆ لیکرلینه‌وه‌ی فیکریی
(۲۰)

مه‌به‌سته‌گانی شمریعت ریمیک بۆ خوینم‌ی ئاسایی

نووسینی: جاسر عۆده
وه‌رگیترانی بۆ عه‌ره‌بی: عه‌بدولله‌تیف خه‌یات
وه‌رگیترانی بۆ کوردی: د. ئیسماعیل به‌رزنجی

چاپی په‌که‌م

ز ۲۰۱۲

ک ۱۴۳۳

مافی لە چاپدانی یار پێراوه

ناوی کتیب: مەبەستەکانی شەریعەت.. پێبەرێک بۆ خوێنەری ئاسایی.
نووسینی: جاسر عۆدە.

وەرگێڕانی بۆ عەرەبی: عەبدوللە تیف خەیات.

وەرگێڕانی بۆ کوردی: د. ئیسماعیل بەرزنجی.

لە بلۆکراوەکانی: پەیمانگای جیهانی فیکری ئیسلامی و

سەنتەری زەهاوی بۆ لیکۆلینەوی فیکری، ژمارە (٢٠).

لە بە پێوە بەرایەتی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان ژمارە (١٨٠٦) ی سالی (٢٠١٢) ی دراوەتی.

چاپی: یەکەم – سلیمانی – ٢٠١٢.

چاپخانە: شقان.

تیراژ: (١٠٠٠) دانە.

ئیمەیلی پەیمانگا: iiitkurdistan@yahoo.com

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

دهستیک

په یمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامی خوشحالّه که ئەم رّیبه ره پّیشکەش دهکات، که ناسینیک له خۆدهگریّت بۆ بابەتی مەبەستەکانی شەریعت، بریتین له ئامانجە گەورهکانی یاسادانانی ئیسلامی، نووسەرەکهی (د. جاسر عۆده) زانایهکی هه مەپسپۆرپیه، به لّام تایبهتمه نده له بواری بابەتی مەبەستەکانی شەریعتەدا.

له بهرئەوهی ته نهها ژمارهیهکی که م کتیب ههیه دهبرارهی مەبەستەکان به زمانی ئینگلیزی، په یمانگای جیهانیی بریاریدا ئه و بۆشاییه پپر بکاتهوه بهوهی توانای پّیویست ئاراسته بکات بۆ وهرگیژان و بلاوکردنهوهی زنجیرهیهک کتیب له بابەتی مەبەستەکان، ئەمهش بۆ ئەوهی که ئەم بابەته چروپره پّیشکەش بکات به زمانی ئینگلیزی، له م بواره شدا په یمانگا ئەم کتیبانهی بلاوکردوه تهوه، مەبەستەکانی شەریعتی ئیسلامی له نووسینی شیخ موحه ممه د تاهیر بن عاشوور، تیۆری مەبەستەکان له لای ئیمامی (شاتبی) له نووسینی (ئەحمەد رهیسونی)، به ره و کارکردنی مەبەستەکانی شەریعت له نووسینی (د. جهماله ددین عهتییه)، ههروهها کتیبی مەبەستەکانی شەریعت فەلسەفه ی یاسادانانی ئیسلامی: تیروانینیکی سیستماتیکی له نووسینی (د. جاسر عۆده) ئیستا له ژێر وهرگیژاندایه بۆ زمانی عەرهبی.

له بهرئەوهی ئەم بابەته چروپر و بهیه کالکاوه و ئاستهنگی زهینییی زۆری دیته پّیش، له هه مان کاتدا زۆربهی ئەو کتیبانهی له م بواره دا نووسراون به شیوهیهکی سه رهکی پوویان له پسپۆر و زانایان و گهوره پوناکبیران بووه، بۆیه

نوسىنگەى لەندەنى پەيمانگاي جيهانىي فيكرى ئىسلامىي لەپال ئەمانەدا كىتىگەلىكى پېنموكار و ئاسانى لەم بابەتەدا بلاوكردووتەو، بۆ ئەوھى بېنە بەشىك لە زنجىرە كىتپە وەرزىيەكان، ئەمەش بۆ ئەوھى كۆمەلىك بابەتى ئاسان و گونجاو بۆ خوینەرى ئاسايى دابىنبكات.

ئەم ونجىرەيەش بېجگە لەم نامىلكەيە كۆمەلىكىتر لەخۆى دەگرى، وەكو: (پېيەرى ئاسان بۆ مەبەستەكانى شەرىعت) لە نووسىنى (د. موخەممەد ھاشم كەمالى) و (تېروانىنى ئىسلامىي بۆ گەشەپىدان لە ژىر پۆشنايى مەبەستەكانى شەرىعتەدا) لە نووسىنى (موخەممەد عومەر چابرا) كە ئەمەيان بۆ زمانى عەرەبى وەرگىپراوھ و بەمزوانە بلاودەكرىتەوھ بە ويستى خوا.

د. ئەنەس شىخ عەلى

راويزكارى ئەكادىمىي پەيمانگاي جيهانىي فيكرى ئىسلامىي

نوسىنگەى لەندەن

كانوونى دووھم / ۲۰۱۰ز - رەجەبى ۱۴۳۱ ك

پیشہ کی نوو سہم دہر بارہی نمہ کتیبہ و دہر گیم انہ کی

گرنگیدانی پھیمانگای جیہانی فیکری ئیسلامی بہ زانستی مہ بہستہ کانی شہریعت کونہ و دہگہ ریتہ وہ بۆ سہرہ تای دامہ زانندی نمہ پھیمانگا رہ سہ نہ، لہ دہیہی ہہ شستہ می سہ دہی پابردودا، ہہرہ کو پوونہ لہ بلاوکراوہ جؤراوجؤرہ کانیدا و لہ چالاکیہ بہردہ وامہ کانیدا نمہ باسہی نوئیکردہ وہ لہ ہہ موو جیہانی ئیسلامییدا، دواتر لہ م پینچ سالہی داوییدا پھیمانگا چالاکیہ کانی پہرہ پیندا لہ بواری نمہ زانستہ دا۔ زانستی مہ بہستہ کانی شہریعت۔ بہ زمانی ئینگلیزی، بۆیہ کؤمہ لیک دیدار و خول و وانہی پیکخت لہ چہ ندین ولاتدا، ہہرہ کو چہ ند بلاوکراوہیہ کی چاپکرد لہ وەرگپیرانی کتیب لہ زمانی عہرہ بییہ وہ و توئینہ وہ بہ زمانی ئینگلیزی۔

منیش توئینہ وہیہ کی سادہم نووسی بہ زمانی ئینگلیزی کہ پھیمانگا بلاویکردہ وہ ریزم ہہیہ بویان، بہ ناونیشانی (مہ بہستہ کانی شہریعت فہلسہ فہی یاسادانانی ئیسلامی: تیروانینیکی سیستماتیکی)، بہ لام قہ بارہی کتیبہ کہ و زمانہ تابیہ تیہ کہی وایانکرد خوینہ ریکی زؤر سوودی لیوہرنہ گرن و ہکو پیویست، بۆیہ برای بہ ریزم دکتور نہ نہس شیخ عہلی پراویژکاری نمہ کادیمی پھیمانگا لہ بہریتانیا۔ خوا پاداشتی بداتہ وہ۔ داوای لیکردم بہ زمانی ئینگلیزی نامیلکہیہ کی ئاسان بنووسم دہر بارہی نمہ زانستہ، و ہکو ریہ ریگ بۆ خوینہ رانی ئاسایی، و ہکو نمہ وہ لہ زمانی ئینگلیزیدا باوہ بۆ نمہ و کتیبانہی دہ سپیکن یاخود ریخوشکرن بۆ زانستہ جؤراوجؤرہ کان، منیش نمہ م نووسی بۆ نمہ وہی خوینہری مسولمان کہ پسپور نییہ لہ ہوارہ کہ دا بیخوینیتہ وہ تا بیباتہ ناو بابہ تہ کہ وہ، یان نامسولمانیک کہ بہ داوای پیشہ کیہ کدا دہگہ ریت بۆ نمہ وہی لہ مہ بہست و فہلسہ فہی یاسادانی ئیسلامی تیبات، لہ مہ دا مہ بہستہ کہی دیتہ دی۔

دواتر زۆرم پيخوش بوو وهرگيرانه کهى بېينم بۇ زمانى خۆمان (واته عهره بى)،
ئەوئش ئەو وهرگيرانه يه که له بهرده ستي خوئنه رى به پيزدايه، جيگاي
ده سخوشيه که دکتور عبدالله تيف خهيات پيى ههستا - خوا پادا ستي بداته وه -
زۆر به جوانى ئەنجاميدا، به شيويه که که ماناكانى به زمانىكى عهره بى ئاسان
وهرگيراهه، له کاتىدا توانيوويه تى پاريزگارى له وردى هينانى دهقى جوراوجور و
پاستى و دروستى زاراهه شهرعى و ياسايى و فلهسه فييه كان بکات، ئەمهش
وايگردوه خوئنه رى ئاسايى دورکه وئته وه له ماندوو بوون به زمانى
پسپوره کانه وه، به لام فيرخوازانى شهرعى که گرنگى به بابته که دهدهن،
ئاراسته ده که م بۇ کتیبىكى ترم (فيقهى مه به سته كان، گریدانى حوکه
شهرعيه كان به مه به سته كان يانه وه) ئەمهش له بلاوکراوه كانى په يمانگايه (چاپى
سئيه مى ۲۰۰۸)، سه ره راي چهندين کتیب و توئينه وه که خه لکانيتر نووسيوويانه
به زمانى عهره بى و غه رى عهره بى.

له کۆتاييدا له خوا ده پاريمه وه که هه لسوراوانى په يمانگا سه رفران بکات، و
زانستى مه به سته کانيش زيندوو بکاته وه له ناو ئەم ئومه ته دا و به رفروانى بکات.

جاسر عۆده - ده وحه

کانونى دوهمى ۲۰۱۰ ز

ره جبهى ۱۴۱۳ ک

بەشى يەكەم: مەبەستەگان جىن؟

ئاستەكانى (بۆچى)؟

نۆرچار پوودەدات لە پېر منالان بە پرسىياري فەلسەفى پووبە پوومان دەبنەو، ئىنسان نازانى ئەم پرسىيارانە بە مەبەستەو دەكەن يان بەبى مەبەست، بەلام ئەوئى كە جوانە لە پرسىياري منالدا ئەوئى يە زۆربەئى كات لە (پاستى) پېشووختەو دەرنانچن، لە لۆژىكىكەو كە پېشتر فېرى بووبىت لە كەسانىترەو سەرچاوە ناگرن، وەكو قسەئى گەرەكانى كە دەلېت (ئەمە سروشتى شتەكانە)، نۆرچار من بابەتى موحازەرەكانم لە مەبەستەكانى شەرىعەتدا بە چىرۆكى ئەو كچە بچووكە دەست پىدەكەم كە لە باوكى ئەپرسىت: باوكە بۆچى لە بەردەم هېماي ھاتوچۇدا دەوئىستى؟ باوكىشى لە وەلامدا بە شىئوئى مامۆستايەك دەلېت: لە بەرئەوئى گلۆپى سوور داگىساو، گلۆپى سووريش واتە وەستان، بەلام ئەو جارىكى تر دەپرسىت: بەلام بۆچى؟ باوكى وەلامى دەداتەو جارىكىتر بە شىئوئى پېشوو و دەلېت: بۇ ئەوئى پۆلىسى ھاتوچۇ سەرپىچىم بۇ نەنوئىت، بەلام دىسان كچەكە دەپرسىت: ئەئى بۆچى پۆلىسى ھاتوچۇ سەرپىچىت بۇ دەنوئىت؟ باوكى دەلېت: باشە، بۇئەوئى تىپەپاندنى گلۆپى سوور مەترسى بەدواوئى، كچەكە بەردەوام دەبىت لەسەر پرسىيار كردن و دەلېت: باشە بۆچى؟ باوكە لەو كاتەدا بىردەكاتەو كە ئەو دەستەواژە باوئى پى بلىت: چونكە سروشتى شتەكان ئاوايە، بەلام بىرپار دەدا پىشووڧىتر بىت بەرامبەر پرسىيارە نۆرەكانى كچە خۆشەويستەكەئى، لە بەرئەوئى وەلامەكەئى ئاوا دەداتەو: چونكە نامانەوئى ئازارى خەلكى بدەين، تۆ حەز دەكەئى تووشى ئازار بىت؟ ئەوئىش دەلېت: نەخىر، باوكىشى دەلېت: دەئى خەلكىش نايانەوئى تووشى ئازار بىن،

پيغەمبەرىش (درودى خاى لەسەر بىت) دەفەرموئىت: (ئەوھى بۆ خۆت پىت خۆشە بۆ خەلكىش پىت خۆش بىت) بەلام كچە ناوہستىت لە پرسیار دەپرسىت: بەلام بۆچى دەبى ئەوھى بۆ خۆمان پیمان خۆشە بۆ خەلكىش پیمان خۆش بىت؟ باوكە تۆزىك بىردەكاتەوہ پىش ئەوھى بلىت: لەبەرئەوھى خەلكى ھەموویان چوونىەكن، بەلام ئەگەر دىسان وتت: بۆچى؟ ئەوا دەلىم: چونكە خوا دادگەرە و لەدادگەرىشىەوہىەتى كە ھەموومانى وەكو يەك لىكردوہ، ھەموومان وەكو يەك مافمان ھەيە و ھەر لەسەر بنچىنەى دادگەرىش بوونەوہرى دروست كردوہ.

پرسیارکردن لە (بۆچى؟) واتە پرسیارکردن لەوھى (مەبەستەكان چىن؟) ئەمەش واتە پرسیارکردن لە (ئاستەكانى گەپان بەدواى "بۆچى" دا)، ئەم دەربىرپانە لە چەمك و دەربىرپانى فەیلەسووفەكان دەچن، ھەر ئەوانەشن دەبنە ھۆى گەپان بەدواى (ئاستەكانى مەبەستەكان) دا بەپى تىگەىشتنى زانايانى فىقھى ئىسلامى.

كاتىك دەمانەوى لە ئاستەكانى (بۆچى يان لەبەرچى) ھوہ دەست پىبەكەين و بچىنە ناو مەبەستەكانەوہ، ئەوہ بايەخمان دەگۆرپىت لە باسوخواسى شتە سادەكانەوہ، لە ئاماژە پوونەكانەوہ وەكو وەستان لەبەردەم ھىماى سووردا، لە ئاستى كردەوہ و ئاماژەوہ بۆ ئاستى ياسا و رىسا، وەكو ياساكانى ھاتوچۆ، ئاستى ياسا و رىساكان دەمانگەيەنىتە ئاستى بەرژەوہندىيە ھاوبەشەكان و سوودەكان، وەكو بىركردنەوہى ئىنسان لە سەلامەتى ئەوانىتر، لەبەرامبەردا ئەوانىش بىر لە سەلامەتى ئەو دەكەنەوہ، لە كۆتايىدا لە ئاستى بەرژەوہندى و سوودە ھاوبەشەكانەوہ بۆ ئاستى بنەما گەورەكان و بىروباوەرە بنچىنەيەكان، وەكو بنەماى دادگەرى و بەزەي و سىفەتەكانى خاى گەورە.

كەواتە مەبەستەكانى شەرىعەت برىتىن لەو لقەى زانستى ئىسلامى كە وەلامى ھەموو ئەو پرسیارە قورسانە دەدەنەوہ كە لە وشەى (بۆچى يان لەبەرچى) دا

خۆيان دەبيننەو، له هەموو بوارەکاندا، ئێمە لێرەدا کۆمەڵێک لە و پرسىيارانە دەخەينە پوو:

- ❖ بۆچى زەكات يەكێكە لە بنەماكانى ئىسلام؟
- ❖ بۆچى يەكێك لە پيويستىيە ئىسلامىيەكان چاكەكردنە لەگەڵ دراوسىندا؟
- ❖ بۆچى سەلامى مسولمانان سەلامە؟
- ❖ بۆچى مسولمانان لە شەو و پوژىكدا پىنج جار نوێژ دەكەن؟
- ❖ بۆچى پوژووگرتنى مانگى پەمەزان يەكێكە لە بنەماكانى ئىسلام؟
- ❖ بۆچى مسولمانان زىكرى خوا دەكەن؟
- ❖ بۆچى خواردنەوھى مەى ئەگەر كەمىش بىت گوناھىكى گەرەيه لە ئىسلامدا؟

❖ بۆچى سزای لە سىدارەدان لە ياسای ئىسلامدا بۆ ئىغتصاب و كوشتنى بە ناحەق دانراوھ؟

مەبەستەكانى شەرىعەت حىكمەت و ئاماجى پشت ياساكان پوون دەكەنەو، بۆ نمونە حىكمەتى بەھىزكردنى پەيوەندى كۆمەلایەتى يەكێكە لە ئامانجەكانى زەكات و چاكە لەگەڵ دراوسى و سەلامكردن.

يەكێك لە حىكمەتەكانى ترى پشت ئەحكامە شەرىعيەكان برىتييە لە (پارىزكارى - التقوى)، ھەرھەما يەكێكە لە ھۆكارەكانى پيويست بوونى نوێژ و زەكات و پوژوو.

ھەرھەما مەبەستەكان برىتين لە كۆمەلێك ئامانجى پاك و باش ياساكان ھەولئى بەدەھىيانىيان دەدەن بە قەدەغەكردنى ھەندىك شت و پىگەدانى ھەندىكىتر، بۆ نمونە يەكێك لە مەبەستەكان (پاراستنى عەقل و روحى خەلك)، ئەمەھەرامكردنى تەواوھتى بىھۆشكەرەكانمان بۆ پوون دەكاتەو، ھەرھەما

مەبەستى (پاراستنى كالا و ئابپووى خەلك) تەفسىرى (ئەگەرى كوشتنمان) لە قورئاندا بۇ دەكات بۇ ئىقتىسابكردن و چەتەبى (ھەوەكو لە ھەردوو ئايەتى ۱۷۸ى سۈرەتى (البقرة) و ۳۳ى سۈرەتى (المائدة) دا ديارە).

ھەرۈھا مەبەستەكان كۆمەلئىك ئامانجى خوايى و چەمكى پەوشتەن كە ياساى ئىسلامىي لەسەريان دادەمەزىت، وەكو بنەماى دادگەرىي، بەھاي مرؤف و تواناى ئازاد، پياوھەتى، پاكداوئىنىي، ئاسانكارىي لەسەر خەلكى، ھاوكارىي كۆمەلايەتى، ئەم ئامانج و مەبەستانە پردىكى پەيوەندىن لە نئوان ياساكانى ئىسلام و چەمكە ھەنووكەيەكان دەربارەى مافەكانى مرؤف و گەشەپئىدان و دادگەرىي كۆمەلايەتى، دەكرى بىنە وەلام بۇ كۆمەلئىك پىرسىارى لەم چەشنە:

❖ باشتەرىن رېگا چىيە بۇ خويندەنەوھى قورئان و سوننەت و سەرلەنوى

تەفسىر كىردنەوھىيان بۇ راستىيە ھەنووكەيەكانى جىھانى ئەمرؤ؟

❖ تىگەيشتنى ئىسلامىي چىيە بۇ (ئازادى) و (دادگەرىي)؟

❖ خالى ھاوبەش چىيە لە نئوان چەمكە ھەنووكەيەكان دەربارەى مافى مرؤف و ياساكانى ئىسلام.

❖ شەرىعەتى ئىسلامىي چۆن دەتوانئىت ھاوبەشى بكات لە گەشەپئىدان و

پەوشت و دادگەرىي كۆمەلايەتيدا؟

با وئىستگەى يەكەممان پئىناسەى ھەندىك زاراوھ و لىكۆلئىنەوھى مەبەستەكان

بىت.

له نڀوان هه ردو چه مكي (مه به سته كان) و (به رڙه وهنديه كان) دا

زاراوهي (مه به سته كان - المقاصد) كڙاوهي (مه به ست - مقصد) ه، هه روه كو پوونه ٺامازه بڙ ٺامانج و مه به ستي دياريكراو ده كات، به رام بهر وشهي (end) ي (١) ٺينگليزيه، يا خود (تيلؤس) به زماني يوناني، يان (فينفالييتي) به فره نسي، يان (زفيك) به ٺه ٺماني^(٢)، به لام له شهريه تي ٺيسلامدا مه به سته كان برپيتن له ٺامانج و مه به ست يان داواكراو له هڙكاري حوكمه شهريه يه كان^(٣)، هه ندي له شاره زاياني فيقه پيٺانوايه مه به سته كان يه كسانن له پروي ماناوه به (به رڙه وهنديه كان)، عه بدولمه ليك جوهيني (٤٧٨ك - ١٠٨٥ز وه فاتي كردوه)، له يه كه مه كان زانايانه كه به شداري تيوري (مه به سته كان) ي كردوه و گه شه ي پيداوه تا گه يشتووه ته ٺه وهي ٺه مڙو (پاش كه ميكي تر پووني ده كه مه وه)، ٺه و زاراوهي (مه به سته كان) ي به كارهيٺناوه له به رام بهر (به رڙه وهنديه كان) دا، لاي ٺه و هاومانان^(٤). له داوي ٺه و ٺه و حاميدي غه زالي هات (سالي ٥٠٥ه - ١١١١ز وه فاتي كردوه) له سه ره مان بنچينه ي جوهيني مه به سته كان ي پوليٺن كردوه^(٥)، خستووني ته ژير ناو نيشاني (به رڙه وهنديه ره هاكراوه كان - المصالح المرسله). له داوي ٺه و انيش فه خره ديني پازي (٦٠٦ك - ١٢٠٩ز وه فاتي كردوه) و ٺامه دي (٦٣١ك - ١٢٣٤ز وه فاتي

^١ . محمد الطاهر بن عاشور، ابن عاشور، مقاصد الشريعة الإسلامية، ترجمة: محمد الطاهر الميساوي،

لندن، واشنطن، المعهد العالمي للفكر الإسلامي، ٢٠٠٦، ص ٢.

^٢ . رودلف فون يرنگ، القانون وسيلة إلى غاية، ترجمة إيزاك هوسيك، ط ٢، نيوجرسي ٢٠٠١، ص ٣٥.

^٣ . ابن عاشور، مقاصد الشريعة الإسلامية، تحرير الطاهر الميساوي، كوالالامبور، الفجر، ١٩٩٩، ص ١٨٣.

^٤ . عبدالملك الجويني، غياث الأمم في التياث الظلم، تحرير عبدالعظيم الديب، قطر، وزارة الشؤون الدينية، ١٤٠٠هـ، ص ٢٥٣.

^٥ . أبو حامد الغزالي، المستصفى في علم الأصول، تحرير: محمد عبدالسلام عبدالشافي، ط ١، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٤١٣، المجلد الأول، ص ١٧٢.

کردوهه) دین، ئهوانیش شوین غه زالی كه وتوون له زارواه كانیاندا^(۱)، ئینجا نه جمه دینی توفیی (۷۱۶ك - ۱۳۱۶ز) پیناسه ی بهرژه وه ندیی کردوه به وهی بریتیه "له و هۆکاره ی ده مانگه یه نیته مه به سستی یاسادانه ر (واته خوا و پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیئت))"^(۲)، به لام قه پرافی (۱۲۸۵ك - ۱۸۶۸ز) یاسایه کی دانا و وتی: "یاسا: شهرع هیچ مه به ستیك دیاری ناکات ئه گه ر ئامانجیکی پیوه به ند نه بیئت، بهرژه وه ندییه ک به دی ده هیئت، یان خراپه یه ک دوور ده خاتوه"^(۳)، ئه مه ش به واتای ئه وه ی هه ر مه به ستیك له مه به سته کان - ههروه کو وتمان به مانای خوازراو یان مه به سست یان ئامانج - دانراوه له شه ریه ته ی ئیسلامدا له پینا و (بهرژه وه ندیی مرؤفة) دا، ئه مه ش بنچینه ی ئه قلی لۆژیکی تیوری مه به سته کانت ده داتی.

په هه نده کانی مه به سته کان

مه به سته کانی شه ریه ته ی ئیسلامی به چه ند شیوه یه ک دابه شکارون، ئه مه ش به پی ئه وه ره هه ند و گۆشه نیگایه ی شاره زای فیه ه لیه ی روانیویه تی، هه ندیک له په هه نده کانی ئه مانه ن:

- ۱ - ئاسته کانی پیویستی، ئه مه ش دابه شکردنیک ته قلیدییه .
- ۲ - بواری حوکمه کان که هه ولئ به دیه یانی مه به سته کان ده ده ن.
- ۳ - جووری ئه وه که سانه ی مه به سته کان ده یانگریته وه .
- ۴ - ئاستی هه مه گیری (شمولیه) مه به سته کان.

۱ . أبوبکر المالکي بن العربي، الحصول في أصول الفقه، تحرير: حسين علي البدري وسعيد فوده، ط ۱، عمان، دار البیارق، ۱۹۹۹، المجلد الخامس، ص ۲۲۲، والآمدی، علي أبو الحسن، الإحكام في أصول الأحكام، بیروت، دار الكتاب العربي، ۱۴۰۴، ص ۲۸۶.

۲ . نجم الدين الطوفي، التعيين في شرح الأربعين، بیروت، دار الريان، ۱۴۱۹، ص ۴۷۸.

۳ . شهاب الدين القرافي، الذخيرة، بیروت، دار العرب، ۱۹۹۴، المجلد الخامس، ص ۴۷۸.

به لّام دابه شکردنی باو بۆ مه بهسته كان سى ئاستى ههيه له پيويستى ئهوانيش: پيويستيه بنه پره تيبه كان (الضروريات)، پيويستيه كان (الحاجيات)، به باش زانراوه كان (التحسينيات)، دواتر زانايان پيويستيه بنه پره تيبه كانيان كردووه به (پينج) به شه وه ئهوانيش: پاراستنى ئاين، پاراستنى نه فس، پاراستنى مال، پاراستنى عه قل، پاراستنى وه چه^(١)، هه نديك له زانايان (پاراستنى ئابروو) شيان خستووه ته پاليان، به لّام ئهوانيتر زوتر باسيان كردووه^(٢)، ئه و پينج پيويستيه سهره وه زور گرنگن بۆ ژيان و مردنى خه لكى، ژيانى مرؤف ده كه ويته مه ترسييه وه كاتيک عه قلّيان تووشى مه ترسى بييت، ليّره وه يه پيداگريى ئيسلام له سهر حه رامکردنى (مهى) و ماده بيّه وشكه ره كان به گشتى، هه روه ها ژيانى مرؤفايه تى ده كه ويته مه ترسييه وه كاتيک نه فسه كان نه پاريززان، به گرته به رى ريوشويى پاريزگاريى له نه خووشى و ژينگه له پيسبوون. له مه وه تّده گه ين بۆچى پينغه مبه ر (درودى خواى له سهر بييت) حه راميكردووه زيان به هه ر ئينسانيك بگه يه نين يان ته نانه ت به ئاژه لّيش.

هه روه ها ده كرى ژيانى مرؤفايه تى بكه ويته مه ترسييه وه كاتيک ته نگژه يه كى ئابوورى گشتى دروست ده بييت، له به ره مه ئيسلام قورخکردن و سوو و جوره كانى گه نده لى و فيلى حه رامكردووه، هه روه كو ده بينين ئيسلام پايه يه كى به رزى داوه به پاريزگار كردن له وه چه و نه وه، ئه مه ش نه ينى زورديك له حوكمه شه رعيه كانه كه ئيسلام دايناون بۆ ريكخستن و گرنگيدانى ئه وپه رى باشى به فيرکردنى منال و خيزان، دوا شتيش كه پاراستنى ئاينه پيويستيه كى زور گرنگى مرؤفه كانه، به تايبه تى ژيانى دوا رۆژيان، چونكه ئيسلام وا ده روانيته ژيان كه كاروانيكه

١ . الغزالي، المستصفى، المجلد الأول، ص ١٧٢، وابن العربي، المحصول في أصول الفقه، المجلد الخامس، ص ٢٢٢، الأمدى، الإحكام، المجلد الرابع، ص ٢٨٧.

٢ . الغزالي، المستصفى، المجلد الأول، ص ١٧٢، وإبراهيم الغرناطي الشاطبي، الموافقات في أصول الشريعة، تحرير: عبدالله دراز، بيروت، دار المعرفة، بدون تأريخ، المجلد الثالث، ص ٤٧.

بەشىكى كەمى لە دىيادايە و ئەويترى لە قىامەتە، بۆيە كۆدەنگى ھەيە لەسەر ئەوھى كە پاراستنى ئەم بنچىنانە مەبەستى ھەموو ئايىنە ئاسمانىيەكانە^(۱) نەك ھەر تەنھا ئايىنى ئىسلام.

دوای ئەم بنچىنە بنەرەتییانە ئىنجا پىئويستىيەكان (الحاجيات) دىن، ئەمانە گزنگىيان كەمترە لەوانەى پىشوو، نمونەى پىئويستىيەكانش: ژنۆژنخووزى، بازرگانى، ھۆكارەكانى گواستەنەو، ئىسلام ھانى بەدەمەوھەچوونى ئەم پىئويستىيانە دەدات و كاروبارىيان بۆ پىكدەخات، بەلام بەدى نەھىنانى ئەم پىئويستىيانە پەيوەندى نىيە بە ژيان و مردنەو، بەتايبەتى لەسەر ئاستى تاكەكەس، واتە ئەگەر كۆمەلئىك كەس برىارىياندا ژن نەھىنن يان شوو نەكەن ژيانى مرقۇفايەتى ناكەوئتە بەر ھەرەشە، ھەرەھا ئەگەر كەسانئىك بازرگانىيان نەكرد، بەلام ئەگەر ھەركام لەم پىئويستىيانە ھىچ كەسئىك پىئى ھەلنەستا لەناو كۆمەلگايەك يان كۆمەلئىكى بەرفراوانى خەلكىدا، ئەوا لە ئاستى پىئويستىيەكان دەردەچىت و دەچىتە بازنەى پىئويستىيە بنەرەتییەكانەو، بۆيە ئەم ياسا فىقھىيە دانراوھ كە دەلئى: "پىئويستى (الحاجة) ئەگەر بوو بە ھى ھەمووان ئەوا دەچىتە بازنەى زۆر پىئويستەكانەو (الضروريات)"، واتە ئەگەر ھەر پىئويستىيەكى ئاسايى گشتىنرا بۆ كۆمەلئىكى زۆر، ئەوا دەبىيە پىئويستى گزنگ و دەبىت بەوشىوھىيە مامەلەى لەگەلدا بكرىت.

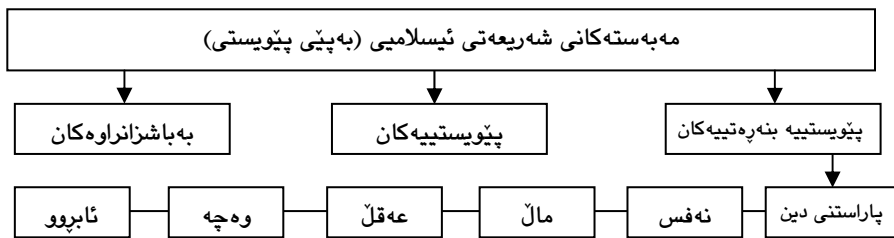
بەلام بە باش زانراوھكان (التحسينيات) ئەوا شتانئىكەن كە ژيان جوان دەكەن، وھكو بۆنى خۆش و جلى جوان و سەرنجپراكئىش و مالّ و خانووى خۆش، ئەمانە ئىسلام ھانى دەستخستنىيان دەدات، بە نىشانە و دياردەى بەخشندەيى خوا بۆ بەندەكانى و سۆز و بەزەيى بى پايانى بۆيان دادەنرئىت، بەلام ئىسلام دەيەوئىت

۱ . الشاطبي، الموافقات، المجلد الثالث، ص ۵.

مسولمان ئەم شتانه نەكاتە مەبەست و گرنگی زۆرتریان پینەدات لە ژیانیدا، بەلكو گرنگی بۆ ئەو بابەتانهیه كه باسکران.

بەلام هاوپه‌یوه‌ستی و په‌یوه‌ندی هاوبه‌ش له‌نیوان ئەم كۆمه‌له‌ جیاوازانە‌ی مەبەسته‌كاندا هه‌یه، هه‌روه‌كو ئیمامی شاتبی ئەوه‌ی تیبینی كردوه (كه دواتر گرنگی زۆر به‌و ئیمامه‌ ده‌ده‌ین)^(١)، بۆ نمونه ژنخوایی و بازرگانی كه له كۆمه‌له‌ی دووه‌من (الحاجیات) ده‌بنه‌هۆی پاراستنی وه‌چه و مال، په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هێزیان هه‌یه له‌گه‌ڵ ئەم دووانه‌دا كه له كۆمه‌له‌ی یه‌كه‌من (الضروریات)، به‌مشێوه‌یه نمونه زۆره.

له‌به‌ر ئەمه‌ كه موکوورتیه‌کی زۆر له هه‌ر یه‌كێك له داواكراوه‌كاندا ئەو داواكراوه به‌رزده‌كاتوه بۆ په‌یه‌کی به‌رزتر، ئەگه‌ر بازرگانی په‌كێكه‌وت له پانتاییه‌کی به‌رفراواندا هه‌ر وه‌كو ئەوه‌ی له ته‌نگ‌ژه ئابووریه‌كاندا پووده‌دات، ئەوا ئەم باره بازرگانی له په‌یه‌ی پێویستییه‌كانه‌وه ده‌گوازێته‌وه بۆ په‌یه‌ی پێویستییه‌ بنه‌رته‌تیه‌كان، هه‌ر وه‌كو باسكرا. بۆیه شه‌رع‌زانان وا سه‌یری پێویستییه‌كان ده‌كهن كه كۆمه‌لێك بازنه‌ی به‌یه‌كداچوون به‌ ده‌ربرینی هاوچه‌رخ، نه‌ك په‌له‌به‌ندییه‌کی قووچه‌کی نه‌گۆر^(٢)، بۆ نمونه سه‌یری ئەم خشته‌یه بکه:

١ . نفس المصدر، المجلد الأول، ص ١٥١.

٢ . جمال الدين عطية، نحو تفعيل مقاصد الشريعة، عمّان، المعهد العالمي للفكر الإسلامي، ٢٠٠١، ص ٤٥.

پله به ندى قوچەكى مەبەستەكانى شەرىعەتى ئىسلامىي

(بەپپى پېويستى)

پله بەندى بەپپى پېويستى دەمخاتەو بەرى قوچەكى (ئەبراھام ماسلو) كە لە ناوہ پراستەكانى سەدەى بېستەمدا نەخشەى كېشابوو، تىايدا بەرژەو ندى و پالئەرە ئىنسانىيەكان (نەك خوايىەكان) ى رېكخستېوو، ناوينا بوو (بەيژەى پېويستىيەكان)^(۱)، بەپپى تېپوانىنى ماسلو پېويستىيەكانى مروڤ جۇراو جۇرن لە نئوان پېويستىيە لاشەيەكاندا سەررەپاى پېويستى ئاسايش، دواتر پېويستى بە خۆشەويستى و رېز، لە كۆتاييدا "سەلماندى خود"، لە سالى ۱۹۴۷دا ماسلو پېنج ئاستى لە پېويستى پېشنيار كرد، دواتر لە سالى ۱۹۷۰دا سەرلەنوئى بە بۇچونەكانيدا چووہو، قوچەككى پېشنيار كرد لە (حەوت) ئاستى پېويستى^(۲)، ئەم لە يەكچونەش لە نئوان شاتى و تىورى ماسلودا لە پووى ئاستى ئامانجەكانەو جىگاي سەرنجە.

قوچەكى ماسلو لە شىئو گۇراوہ كەيدا لە تىورى (مەبەستەكان) ى ئىسلامىي دەچىت، لە و پووہو كە ملكەچى گۇرانكارىيەكانە بە تىپەرىنى كات، تىورى مەبەستەكانى ئىسلامىي گۇراني زورى بە سەردا هاتوو بە درىژايى سەردەمەكان، بە تايبەتى لە سەدەى بېستەمدا، لەم پووہو زانايانى ئوسولئى هاوچەرخ پەخنەى زۇريان لە و دابەشكردنە تەقلیدیيە بۇ زۇرىك لە پېويستىيەكان گرتووہ كە باسماں كرد، پاساوى پەخنەكانىشيان زۇرە، ئەمانە ھەندىكيانن^(۳):

۱. أبراهام ماسلو، نظرية في الدوافع الإنسانية، Psychological Review، عدد ۵۰ (۱۹۴۳): ۵۰، صفحات ۳۷۰-۹۶.

۲. إيه إتش ماسلو، الدوافع والشخصية، الطبعة الثانية، نيويورك، هاربر روك، ۱۹۷۰، ماسلو، نظرية الدافعية الإنسانية.

۳. ئەمە بەپپى كفتوگۆيەك كە لە گەل شىخ حەسەن توراييدا كراوہ، كفتوگۆيەكى سەرزارەكىي، خەرتوم، سودان، ئوگۆست، ۲۰۰۶.

۱ - مه به سته کان له تیۆره ته قلیدییه کهیدا شته گشتییه کانی شه ریعه تی ئیسلامی ده گریته وه، که مجار ده چیته ناو بابه ته تاییه تییه کانی شه ریعه تی ئیسلامییه وه، تیۆری ته قلیدی مه به سته کان که هیله گشتییه کانیمان باسکرد، وه لآمی زۆر له پرسیاره ورده کان ناداته وه، له نمونه ی ئه و پرسیارانه ی کردمان له پیشه وه که به (بۆچی) ده ستیان پیده کرد.

۲ - مه به سته کان له شیوه ته قلیدییه کهیدا له تاکه کان ده دوی تا خیزان و کۆمه لگا و مروّقایه تی به گشتی، هه ره وه کو ئه وه ی شه ریعه تی ئیسلامی ته نها گرنگی به ژیا نی تاکه که س و مال و نامووسی بدات، دوور له کۆمه لگا و سامان و ئابووری و که رامه تی ئه و کۆمه لگایه، به لآم له راستیدا ئیسلام گرنگی به هه موو ئه مانه ده دات.

۳ - دابه شکردنی مه به سته کان له شیوه ته قلیدییه کهیدا ئه گه رچی پله کانی پیوستییه بنه ره تییه کانی باسکردووه، به لآم ئه مانه گرنگترین بنه ما گه وره کان له خۆیان ناگرن، وه کو دادگه ربی و ئازادی هه لسوکه وت.

۴ - هه لئینجانی مه به سته کان له که له پووری فیهی شه رعزانه وه بووه نه ک له ده قه بنه ره تییه کانی قورئان و سوننه ته وه، بۆیه کاتیک باسی مه به سته کان به شیوه ته قلیدییه که ی ده خوینینه وه، ده بینین سه رچاوه کانیا ن هه میشه حوکه کانی فیهی ئیسلامیین، به هه موو ئایینزا کانه وه (المذاهب)، نابینین ئایه تیکی قورئان کرابیته سه رچاوه ی هه لئینجان.

بۆیه زانایانی هاوچه رخ هه ولیانداوه چاره سه ری ئه و لایه نه که موکو رتییا نه بکه ن که باسما ن کرد، به پیشنیا رکردنی کۆمه لیک چه مک و دابه شکردن که ره هه ندی نوئ به مه به سته کانی شه ریعه ت ده به خشیت، بۆیه ده رباره ی ئه و پانتاییه ی که حوکه شه رعیه کان ده یگریته وه، زانایانی هاوچه رخ مه به سته کانیا ن به سه ر (سی) ئاستدا دابه ش کردووه:

۱ - مەبەستە گىشتىيەكان: ئەوانىش ئەو مەبەستانەن كە رەچاوى بونيان كراوہ لە ھەموو بوارە گىشتىيەكانى شەرىعەتدا، وەكو پىۋىستىيە بنەپەرتىيەكان (الضروريات) و پىۋىستىيەكان (الحاجيات) كە پىشتەر باسمان كردن، ھەندىكىشيان دواتر گفتوگومان لەسەر كردن، وەكو دادگەرى كۆمەلايەتى و جىھانىيون و ئاسانكارى.

۲ - مەبەستە تايبەتتىيەكان: ئەو مەبەستانەن كە بونيان لە ھەموو بوارە تايبەتى و لقەكانى شەرىعەتدا ھەيە، وەكو پاراستنى بەرژەوھەندى مندالان لە ياساكانى تايبەت بە خىزاندا، دوورخستەوھى تاوانباران لە ئەنجامدانى تاوان لەو ياسايانەى تايبەتن بە سزادانەوھ، رىگىرى لە قۆرخكردن لە ياساكانى تايبەت بە رىككەوتنە داراييەكان.

۳ - مەبەستە لاوھىيەكان: ئەم مەبەستانە تايبەتن بە (ھۆكار) ياخود (ئامانچ) لە دەقىكى تايبەت يان حوكمىكى ديارىكراو، بۆ نمونە ئامانچى دەرخستنى راستى كاتىك دەقىك ژمارەيەك شايەت فەرز ئەكا لە كىشەگەلىكى ديارىكراودا، يان وەكو ئامانچى ئاسانكارى بۆ پۆژووهوان كاتىك دەقىك رىگا بە شكاندنى پۆژووهكەى دەدەت، ياخود ئامانچى پىدانى خواردن بە ھەژاران لە چوارچىۋەى حوكمى پىۋىستىيونى دابەشكردنى گۆشتى قوربانى لە پۆژانى جەژندا، يان نەھىشتنەوھى گۆشتى قوربانى و پاشەكەوت نەكردنى، بەمشىۋەيە.

لەبەر ئەمە، لەپىناوى تەواوكردنى ئەو كەلىنانەى زانايانى ھاوچەرخ تىبىنيان كردوون لە بابەتى تىپوانىنى تاكەكەسى لە مەبەستەكاندا، ھەوليانداوھ بازنەى مەبەستەكان فراوان بكەن تا خىزان و كۆمەلگا و مەروفايەتى بەگىشتى بگىتتەوھ، بۆ نمونە (ئىبن عاشور - پاش كەمىكىتر باسى دەكەين) دەگەرى بە دواى ئەو مەبەستانەدا كە ھەموو ئومومەت دەگرنەوھ، گرنگى و پىشەنگى دەدەت بەو مەبەستانەى تاكەكەس تىدەپەرىنن، ھەروھالەلەى پەشىد پەزا تىۋورى مەبەستەكان (چاكسازى) و (مافەكانى ئافرەت) ىش دەگىتتەوھ، بەلام لاى يوسف

قەرزى تىۋرى مەبەستەكان (كەرامەتى مەرۇف) و (مافەكانى مەرۇف) ىش دەگرىتەخۇى.

ئەم فراوانكردنانه له ئاسۆى مەبەستەكاندا بوارى كردووه تەوه بو وه لامدانەوهى زۆرىك له بابەت و پرسى هاوچەرخ له مەبەستەكاندا، واىكردووه كه زانای شه‌رعزان له "حىكمەت و نەپنى ئەودىوو حوكمەكان" هوه دەست پىبكات بو ئەوهى كۆمەلئەك هیللى پراكىكى وینا بكات بو چاكسازى و نوپكردنەوه، هەروەكو زانایان مەبەستەكانى شه‌رىعەت و ئەو سىستىمى بەهايانەى لەسەرى دادەمەزرىت كردووه تە تەوهى گفتوگۆكان دەربارەى هاوولاتىبوون و تەواوكارى و مافەكانى مەرۇف بو كه مینه مسولمانەكان له و كۆمەلگایانەى زۆرىنەیان نامسولمانن.

له كۆتايدا زانایانى هاوچەرخ پىشنىارى كۆمەلئەك مەبەستى جیهانىيان كردووه كه له ده‌قه‌كانەوه پاستەوخۆ هەلیانەپنجاون، نەك له كۆتبه فیهییه‌كانەوه كه له ئابىنزاىه‌كى ناسراودا نووسراپیت، له تابیەتمەندىیه‌كانى ئەم رىگایه ئەوهیه كىشەى گۆرانكارى سەردەمەكانى تىپەراندووه دەربارەى هەندىك فتواى فیهی كه زانایانى پىشین هەلیان هینجاوه، ئەم زارواه نوپیانە بەها و بنەما بالاکان بەرجەستە دەكەن، لىرەوه كۆمەلئەك نموونه دەربارەى مەبەستە گشتییه‌كان كه پاستەوخۆ هەلینجراون له ده‌قه ئىسلامییه‌كانەوه دەخەمه روو:

(۱) رەشىد رەزا (۱۳۵۴ك - ۱۹۳۵ز وه‌فاتی كردووه) هەستاوه بە رانان و خویندنه‌وهى قورئان بو ئەوهى بزانیت چى تیايه له مەبەستەكان، بىنى كه‌وا ئەم بابەتانه دەگرىتەوه: (چاكسازى بنەماكانى ئابىن، ئاشكراكردى ئەوهى مەرۇف دەربارەى پىغەمبەرایەتى نايزانى، هەروەها ئاشكراكردى ئەوهى كه ئىسلام ئابىنى فیه‌تەرەت و ئەقل و زانست و دانابى و بەلگە و ئازادى و سەربەخۆییه، چاكسازى كۆمەلایەتى و ئىنسانى و سىياسى، ئەركەكانى تاكه‌كەس له بەندایەتى و رىلئىگىراوه‌كان، پەيوەندىیه نۆدەوله‌تییه‌كان له ئىسلامدا، چاكسازى مال و

دارایی، ریگری له خراپییه‌کانی جه‌نگ، پیدانی ماف به ئافره‌تان، ئازادکردنی گهردن له به‌ندایه‌تی بۆ مرۆف^(۱).

(۲) ئیبن عاشور (۱۳۲۵ك - ۱۹۰۷ز) پيشنیاى ئه‌و بېرۆكه‌یه‌ی كردووه كه مه‌به‌سته جیهانیه‌كانی یاسادانانی ئیسلامی بریتین له چه‌سپاندنی (پاراستنی سیستمی ئوممه‌ت، یه‌كسانی، ئازادی، لیبوره‌یی، ره‌چاوكردنی فیتره‌ت)^(۳)، ئه‌وه‌ی كه تیبینی ده‌كریته‌ له‌مه‌به‌سته‌ی (ئیبن عاشور) و كۆمه‌لیك له زانایانی هاوچه‌رخدا ده‌رباره‌ی ئازادی جیاوازه له مه‌به‌سته‌ی (ئازادکردن) به مانای ئازادکردنی به‌نده وه‌كو ئه‌وه‌ی له قسه‌ی شه‌رعزانانی كۆندا هاتووه^(۴)، به‌لام شه‌رعزانانی پیشوو زاراوه‌ی (المشیئة - ویست)یان به‌كاره‌یناوه كه له چه‌مکی (ئازادی) و (ئیراده‌ی ئازاد) ده‌چیت له چه‌ند لایه‌نیکه‌وه، (ئازادی بیروباوه‌ر) بۆ نمونه له قورئانی پېرۆزدا هاتووه (فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ)^(۵)، به‌لام وه‌كو زاراوه ئه‌وا وشه‌ی (ئازادی) تازه هاتووه‌ته زاراوه‌ی ئیسلامیه‌وه، ئه‌وه‌ی جیگای باسه (ئیبن عاشور) هۆكاری بنیاتنانی چه‌مکی (ئازادی) وه‌كو مه‌به‌ستیکی شه‌ریعه‌ت ئه‌گێرپه‌ته‌وه بۆ "ئه‌و كتیبانه‌ی كه باسیان له شو‌رپشی فه‌ره‌نسی كردووه، ئه‌وانیش ئه‌و كتیبانه‌ی له فه‌ره‌نسییه‌وه وه‌رگێراون بۆ عه‌ره‌بی له سه‌ده‌ی نۆزده‌دا"^(۶) به‌پێی قسه‌ی ئه‌و، به‌لام ئیبنو عاشور قوولبووه‌ته‌وه له

۱ . محمد رشید رضا، الوحي المحمدي، ثبوت النبوة بالقرآن، القاهرة، مؤسسة عزالدين، بدون تاریخ، ص ۱۰۰.

۲ . ابن عاشور، مقاصد الشريعة الإسلامية، ص ۱۸۳.

۳ . كما نجد مثلاً في: كمال الدين السيواسي، شرح فتح القدير، ط ۲، بيروت، دار الفكر، بدون تاریخ، المجلد الرابع، ص ۵۱۳.

۴ . سورة الكهف، الآية ۲۹.

۵ . محمد الطاهر ابن عاشور، أصول النظام الاجتماعي في الإسلام، تحرير محمد الطاهر الميساوي، عمان، دار النفاثس، ۲۰۰۱، ص ۲۵۶، ۲۶۸.

شیکردنه وهی تیپوانینی ئیسلام بۆ ئازادی بیرکردنه وه و بیروباوه ر و دهربرین و کارکردن وهکو به شیک له خودی مه بهسته کانی شه ریعت^(۱).

(۲) موحه ممه د غه زالی (۱۴۱۶ک - ۱۹۹۶ز وه فاتی کردوه) بانگه شهی وانه وه رگرتنی ده کرد له ئه و چوارده سه ده یه ی رابردوو له میژووی ئیسلامی، لیره وه هه ردوو چه مکی (دادگری و ئازادی) خسته ناو مه بهسته کانی شه ریعت له سه ر ئاستی پیوستیه بنه ره تیه کان (الضروریات)^(۳)، ده کری بلیین گرنگرتین به شداری شیخ غه زالی له زانستی مه بهسته کاندای بریتی بووه له ره خنه گرتن له و ئاراسته حه رفیه ی زۆریک له زانایان گرتوویانه ته بهر له م پۆژگاره دا^(۴)، هه رکه سیك وردیته وه له نووسینه کانی ده بینئ که وا بیره کانی له بنچینه ی مه بهسته کانی شه ریعت بنیات نراون، بۆ نمونه کاتیک باس له یه کسان و دادگری کۆمه لایه تی ده کات، که دوو بنچینه ن، هه موو بیرو بۆچوونه نوویه کانی تایبه ت به فیهی ئافره تانی له سه ر ئه مان داپشتوو، جگه له مه ش له کۆمه لیک بواری تر دا.

(۴) ههروه ها یوسف قه رزاوی (سالی ۱۳۴۵ک - ۱۹۲۶ز له دایکبوه) هه ستاوه به پانانی قورئانی پیروژ و گه یشتوو ته ئه م مه بهسته گشتیه یانه: "راستکردنه وه ی بیروباوه ره کان ده رباره ی خواجه تی (الألوهیه) و په یام و پاداشت، چه سپاندنی ماف و که رامه تی ئینسان، بانگه واز بۆ به ندایه تی خوا، پاککردنه وه ی نه فسی ئینسانی و راستکردنه وه ی ره وشت، و پیکه یئانی خیزانی بۆ خوا سولحاو و چاکه له گه ل ئافره ت، بنیاتنانی ئومه تی چاکه خواز بۆ مرؤفایه تی، بانگه واز بۆ جیهانیکی مرؤفدۆست و هاوکاری یه کتر"^(۵)، به لام یوسف قه رزاوی پییوایه که ناکری

۱ . نفس المصدر ، ص ۲۷۰ - ۲۸۱ .

۲ . جمال عطیه، نحو تفعيل مقاصد الشریعة، عمّان، المعهد العالمي للفکر الإسلامی، ۲۰۰۱، ص ۴۹ .

۳ . موئل عزالدین، القانون الإسلامی: من الأصول التاریخیه إلى الممارسة المعاصرة، تحریر: کارول هیلینبراد، إندیره، مطبعة جامعة إندیره المحدودة، ۲۰۰۴، صفحات ۱۳۱-۱۳۲ .

۴ . یوسف القرضاوی، کیف تتعامل مع القرآن الکریم، ط ۱، القاهرة دار الرق، ۱۹۹۹ .

تیۆرئیکی گشتی پئیشنیار بکریت له مه بهسته كاندا هه تاكو بری پئویست له شاره زایی نه بیته له زانسته به قورئان و سوننهت^(١).

(٥) ههروهه ها ته ها عه لوانی (سالی ١٣٥٤ ک - ١٩٣٥ ز له دایک بووه) هه ستاوه به رانانی قورئانی پیۆز به هه مانشیوه بو ئه وهی مه بهسته کانی شه ریهت دیاری بکات "مه بهسته شه رعییه بالآ و سهروهه کان" ههروهه کو عه لوانی خوئی باسیان ده کات بریتین له "یه کخواناسی و پا ککرده وه وی نه فس و ئاوه دانکرده وه"^(٢)، ئیستاش عه لوانی خه ریکی نووسینی کۆمه لئیک توژیینه وهی سه ره به خوئی بو هه ر یه کییک له و سئ مه بهسته ی سه ره وه^(٣).

هه موو ئه م مه به ستانه ی باسکران ئه وانن که له بیر و زهینی زانایانی هاوچه رخدا هه ن له چه مه که کانی چاکسازی و نوئگه ری، هه چ که سییک ناتوانی بانگه شه ی ئه وه بکات که هه ر یه کییک له و دابه شکرده نانه ی باسکران به کۆن و نوئی له مه به سته کان، کتومت ئه وانن که خوای گه وره ده یه وی، ئه گه ر بگه ریینه وه بو ئه و سه روشته ی که خوای گه وره دروستی کردوه، ئه و ئه و بازنه و هه ره م و لاکیشانه نابینن وه کو ئه وه ی له دواتردا دین و بوچوونی زانایان ده رده خه ن بو دابه شکرده ی مه به سته کان، هه موو پیکهاته یه که له زانسته کان و زانسته مرؤفایه تییه کانیشدا، هه موو ئه و به شان هه ش که لییان پییک دین دروستکراوی مرؤفن، مرؤف خوئی پئویستی به و پوونکرده وان هه یه له پیناوی تیگه یشتن و پوونکرده وه ی شته کان بوخوئی.

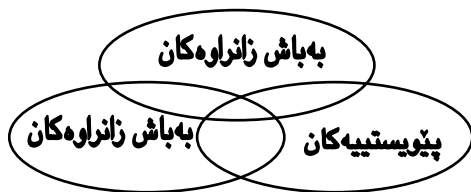
١ . محاورات شفیه، لندن، المملكة المتحدة، آذار - مارس، ٢٠٠٥، سارايفو، البوسنة، أيار - مايو، ٢٠٠٧.

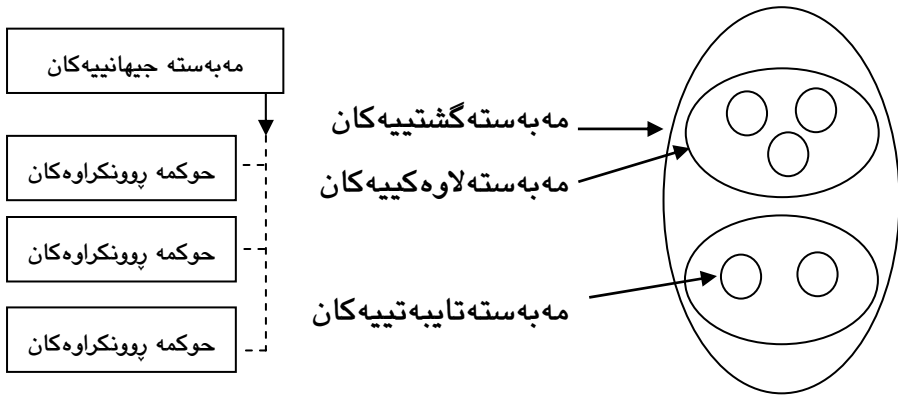
٢ . طه جابر العلواني، مقاصد الشريعة، ط١، بيروت، المعهد العالمي للفكر الإسلامي، ودار الهادي، ٢٠٠١، ص ٢٥.

٣ . محاوره فیه، القاهرة، مصر، نيسان - إبریل، ٢٠٠٧.

له بهر ئه وه زۆرترین شت که بیلین دهربارهی مه بهسته کان ئه وه یه که پیکهاته یه کی فره په هندن، هر یه که له ئاسته کانی پیوستی و بواری حوکمه کان و جوړی داوالیکراوان و بواره کانی گشتانندن، بریتین له چه ند په هندیکی راست که زانای شهرعزان یه کیکیان له بهرچاو دهگری بۆ تیروانین و لییه وه دابه شکردنه که ی پیشنیار دهکات.

له میانهی ئه و بیرو بۆچونانه ی له سه ده ی بیسته مدا دهرکه وتن و هندیکیمان له پیشه وه باسکرد، بۆمان پوونده بیته وه مه بهسته کانی شه ریعت له راستیدا تیروانینی زانای شهرعزانن پیشکه شیان دهکات له میانهی هه وله کانی بۆ نویکردنه وه و چاکسازی ئیسلامییدا، ئه مه بیگومان به له بهرچاوگرتنی ئه وه ی هر یه کی له مه به ستانه له بنه پرتدا هه لئینجراوی دهقه کانی قورئان و سوننه تن، ئه م کۆکردنه وه یه له نیوان قورئان و سوننه ت و پیوستی سه رده مدا گرنگی تاییه ت ده به خشیته مه بهسته کان.

مه به سته شه رعیه کان له هه لئینجانی هاوه لاندان

میژووی گه پان به دواى هۆکارێك یان ئامانجێك یان مه به سته سێكدا له پشت فه زمانه كانى قورئان و سوننه ته وه، ده گه پێته وه بۆ سه رده مى هاوه لان (په زای خوايان لیبیت)، ئه مه ش له به دوا دا چوونی كۆمه لێك پوودا ودا ده رده كه ویت، وه كو ئه و فه رمووده پیرۆزه ی ده رباره ی نوێزی عه سره له (به نو قوره یزه)، كه به چه ند پێگایه ك ده گێر پێته وه، بلاوه: پیغه مبه ر (دروودی خواى له سه ر بیته) فه زمانه كره د به هاوه لانى كه بچن بۆ لای هۆزى (به نو قوره یزه) ⁽¹⁾ نوێزی عه سر نه كه ن تا له وى ده یكه ن ⁽²⁾، كاتێك خه ریکبوو كاتى نوێژ ته وا و كۆتایى بیته و هیشتا هاوه لان

¹ . نزیکه ی سالی هه وته مى كۆچی بو، ئه و شوێنه ش كه تیایدا بوون چه ند میلیك له مه دینه دووربوو.

² . محمد البخاري، الصحيح، تحرير: مصطفى البغا، ط 3، بيروت، دار ابن كثير، 1986، ص 321، وأبو الحسين مسلم، صحيح مسلم، تحرير: محمد فؤاد عبدالباقي، بيروت، دار إحياء التراث العربي، بدون تأريخ، المجلد الثالث، ص 1391.

نه‌گه‌یشتبوونه (به‌نو قوره‌یزه)، بویه دابه‌شبوون بۆ دوو پای جیاواز: به‌شیکیان سووربوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که نوژی عه‌سر نه‌که‌ن تا نه‌گه‌نه شوینی دیاریکراو، ئه‌گه‌رچی کاته‌که‌شی به‌سه‌ر بچیت، به‌لام به‌شیکی تریان نوژیان کرد هه‌ر له‌و جیگایه، بۆ ئه‌وه‌ی کاته‌که‌ی به‌سه‌ر نه‌چیت.

به‌لگه‌ی کۆمه‌لی یه‌که‌م ئه‌وه‌بوو ده‌یانووت: پاسپارده‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیئت) پروونه که فه‌رمانی به‌هه‌مووان کردوه نوژی عه‌سر نه‌که‌ن تا ده‌گه‌نه به‌نو قوره‌یزه، به‌لام به‌لگه‌ی کۆمه‌لی دووم ئه‌وه‌بوو که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیئت) (مه‌به‌ستی واته‌ نیه‌تی ئه‌وه‌بوو کاتیک ئه‌م فه‌رمانه‌ی پیکردوون که خیرابکه‌ن و خۆیان نه‌خافلینن تا زوو بگه‌نه به‌نی قوره‌یزه، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌نه‌بوو نوژ دوابخریت، تا له‌کاتی خۆی ده‌رده‌چیت، لێره‌دا پراوی فه‌رموده‌که ئه‌وه‌شی زیادکردوه که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیئت) سه‌رزه‌نشتی هیچ لایه‌کیانی نه‌کرد^(۱)، ئه‌مه‌ش - وه‌کولای شه‌رعزانان زانراوه - ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که بیده‌نگبونی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیئت) له‌به‌رامبه‌ر کاری هه‌ردوو کۆمه‌له‌که‌ واته‌ پێگادان به‌هه‌ردوو جۆره‌ تیگه‌یشتنه‌که، به‌لام شه‌رعزانیکی گه‌وره‌ له‌م رازیبوونه له‌هه‌ردوو کۆمه‌له‌که‌ ده‌رچوو ئه‌ویش (ئیه‌ن حه‌زمی زاهیری) ه، ئه‌و پییوایه‌ نه‌ده‌بوایه‌ ئه‌و هاوه‌لانه‌ی له‌ پێگا نوژیان کردوه بیانکردایه‌ و ئارامیان بگرتایه‌ تا ده‌گه‌یشتنه‌ به‌نی قوره‌یزه، چونکه پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیئت) فه‌رمانی ئه‌وه‌ی پیکردبوون، ئه‌گه‌ر ته‌نانه‌ت نوژی عه‌سریان تا نیوه‌ی شه‌و دوا بخستایه‌ ده‌بوایه‌ نه‌یانکردایه^(۲).

۱. رواه عبدالله بن عمر، كما أخرجه البخاري، المجلد الأول، ص ۳۲۱، ومسلم، المجلد الثالث، ص ۱۳۹۱.

۲. علي ابن حزم، المحلى، تحرير: لجنة إحياء التراث العربي، ط ۱، بيروت، دار الآفاق، بدون تأريخ، المجلد الثالث، ص ۲۹۱.

پووداویکیتر هه یه تیایدا پوونتر تیگه یشتنی مه به سستیانه ی هاوه لان بۆ
 فه رمانه کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیّت) ده رده که ویّت، ئه ویش ئه وه یه
 که له سه رده می عومه ری کورپی خه تتابدا پوویدا ده رباره ی ئه وه زه وویانه ی که
 فه تحکرا بون، پله وپایه ی عومه ر (په زای خوی له سه ر بیّت) له وه کاره دا که پاوژی
 به ژماره یه کی زۆر له هاوه لان کرد، مانا و ناوه پۆکیکی تایبته به وه هئینجانانه
 ده به خشیت که ده کران، له م پووداوه دا که باسی ده که یه هاوه لان داوایان له
 عومه ر کرد ئه وه وویانه یان به سه ردا دابه ش بکات که خرابوونه سه ر ده ولّه تی
 ئیسلامی له میسر و عیراق، به و پییه ی به شیکن له ده سکه وتی شه ر (غنائم)،
 به لگه شیان ئه وه بوو که ئایه تی پوون و ئاشکرا و دیاریکرا وه یه فه رمان ده کا به
 دابه شکردنی ده سکه وت به سه ر شه رکه راندا^(۱)، به لام عومه ر (دروودی خوی له سه ر
 بیّت) ره تیکرده وه شار و هه ریمه کان به ته واوه تی به سه ر هاوه لاندا دابه ش بکات،
 له مه شدا پشتی به کۆمه لیک ئایه ت به ست وشه کانی مانای گشتیتر ده به خشن، ئه وه
 ئایه تانه ش که پشتی پیبه ستن ئه وه مه به سته ی خوی گه وره پوونده که نه وه (کي لا
 یكون دَوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ)^(۲)، واته بۆ ئه وه ی ده ولّه مه نده کان مال و سامان
 قورخ نه کن، له به ر ئه مه عومه ر و له گه لیشیدا کۆمه لیک هاوه ل که هه مان پای
 ئه ویان هه بوو، وا له ئایه ته کانی دابه شکردنی ده سکه وت گه یشتبوون به سه ر
 جه نگاوه راندا که له سیاقی مه به سستیکی دیاریکرا وه له مه به سته شه رعیه کاند
 هاتوون، ئه ویش بریتییه له : که مکردنه وه ی مه ودای ئابووری له نیوان چینه کانی
 خه لکدا به ده ربزینی سه رده م.

^۱ . يعقوب أبو يوسف، الخراج، القاهرة، المطبعة الأميرية، ۱۳۰۳هـ، ص ۱۴، ۸۱، ويحيى بن آدم،

الخراج، لاهور، الباكستان، المكتبة العلمية، ۱۹۷۴، ص ۱۱۰.

^۲ . القرآن الكريم، سورة الحشر، الآية ۷.

ههروههها نمونهیهکی تیگهیشتنی قوولتر ههیه، ئهویش ههلهپهساردنی کارکردن به سزای دزیکردن له لایهن عومرهوه له سالی گرانیهکهدا له مه دینه^(۱)، له بهر ئهوهی واتیکهیشتبوو جیبه جیکردنی ئه م سزایه که قورئانی پیروژ فرهزی کردووه، له کاتیکدا پیویستی خه لکی گهیشتووه ته ئاستی له ناوچون مه بهستی بنه پرهتی سزادان له ئیسلامدا ناپیکئی، که بریتیه له دادگه ری، له بهرئهوه عومه ر وایدیه بینی که ئه م مه بهسته له وه گه وره تره که وازی لیبهینری له بهر خاتری جیبه جیکردنی ئه م حوکمه تاییه تیه.

نمونهی سییه م له شاره زایی عومه ر ئه وهیه که کارکردنی به مانای پوون و ئاشکرای فره مووده یه ک پراگرت، ئه و فره مووده یه ی که پینگا ده دات به سه رباز له کاتی شه ردا ده ست به سه ر شتومه کی سه ربازی کوژراوی دوژمندا بگریت بوخوی^(۲)، به لام عومه ر بپرایدا که ته نها پینجیه کی ئه و ده سکه وته بدریت به سه ربازه کان ئه مه له کاتیکدا که ده سکه وته کان به به ها و نرخ به رزبن، ئه مه شی بو ئه وه بوو که دادگه ری و ئینساف له نیوان سه ربازه کاندایه پیره و بکات و مالی گشتیش بو ئوممه ت زیاد بکات بو کاتی پیویست.

با نمونهی چواره میش له شاره زایی عومه ر باس بکه یین بو زیاتر پوونکردنه وهی مانا، ئه ویش بپیری عومه ر بوو به وهی که ئه و ماله ی زه کاتی لیده که وی (ئه سپ) یش بگریته وه، ئه مه له کاتیکدا بوو که پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیته) ئه سپی هه لاواردبوو له زه کاندان له فره مووده یه کی پووندا، به لام به لگه ی عومه ر ئه وه بوو له و سه رده مه دا نرخی ئه سپ زور به رز بوو بووه وه له چاو نرخی حوشتردا، که حوشت له و شتانه بوو که پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر

۱ . محمد بلتاجی، منهج عمر بن الخطاب في التشريع، ط ۱، القاهرة، دار السلام، ۲۰۰۲، ص ۱۹۰.

۲ . الوليد بن رشد، بداية المجتهد ونهاية المقتصد، بيروت، دار الفكر، بدون تاریخ، المجلد الأول، ص ۲۹۱.

بيٽ) خستبوونيه ناو ۽ مال و سامانهى زهڪاتيان لى دهكهوى^(۱)، به واتايه كيتر عومر وا له مه به ستي زهڪات تيگه يشتبوو كه جوړيڪه له يارمه تي كومه لايه تي به ده برپنى هاوچهرخ، دهوله مهنده كان دهيدن به هه ژاران، ۽مه به چاوپوشى له جوړى سامان و ۽ مال و كالا يانهى كه پيغه مبه ر (درودى خوى له سهر بيٽ) باسيكردوون له فرموده كانى زهڪاتدا هه ۽ه وانهى خه لكى به شيوه يه كى حه رفى جيٽه جيان دهك ن^(۲).

۽وهى تيٽبني دهكرٽ ۽وهيه هه موو مه زه به فيقه يه كان جگه له مه زه به ي حه نه فى، دڙى ۽م فراوانكر دنه ن له و مالهى زهڪات ده يگرٽه وه، ۽مه ش ۽ه وه مان بو درده خات كه تا چهنده مه زه به ي (زاهيريى) له تيگه يشتبني ته قليدى فيقه دا هه بووه به شيوه يه كى گشتى، ۽ه وه (ٽين حه زم) ه له هه موو شه رعانان زاهيريته ره ۽مه دهوويات دهكاته وه: "زهڪات ته نها له هه شت جوړ مال و سامانه، ۽ه وانيش ۽التوون و زيو و گهنم و جو و خورما و حوشتر و (مه ر و بز) ... ده باره ي ۽ه مانه ش فرموده هاتووه و زهڪات له هيج شتيكى تر نييه، جگه له وهى باسما ن كرد له به روبووم و كشتوكال و ولاخ و به نده و هه نگوين و بوئدى بازگانى"^(۳)، ۽وهى كه پوونه له م رايه دا ۽هويه ده بينن تا چهنده ده زگاي زهڪات په ك ده خات له وهى پوئيكي به رچاو بينيت له به ديھينانى دادگه ريبى و هاوتايى كومه لايه تي دا كه ۽ه مانه ش مه به ستي زهڪاتن.

۱ . السواسي، كمال الدين، شرح فتح القدير، المجلد الثاني ص ۱۹۲، وأبو عمر بن عبد البر، التمهيد، تحرير: محمد الوالي ومحمد البكري، المغرب، وزارة عموم الوقف، ۱۳۸۷، المجلد الرابع، ص ۲۱۶.

۲ . يوسف القرضاوي، فقه الزكاة، رسالة دكتوراه، جامعة الأزهر، مصر، ط ۱۵، ۱۹۸۵، المجلد الأول، ص ۲۲۹.

۳ . علي بن حزم، المحلى، تحرير: لجنة إحياء التراث العربي، ط ۱، بيروت، دار الآفاق، بدون تاريخ، المحلى، ص ۲۰۹.

لهسه ربنه مای "تپوانینی مهنه جیبانهی بنچینه شاراوه کانی ئه ویدیو
 حوکمه کان" وه شیخ یوسف قه رزای به رامبه ری رای جمهور ده وه ستیته وه
 ده باره ی (توره که ی زه کات) ئه و ماله ی زه کات ده یگریته وه، له میانه ی
 پوونکرده وه ی ئه م بابه ته له کتیبه به پیژه که یدا (فقه الزکاة)، ئه و ده نووسیته:
 "هه موو مالیکه ی که شه کردوو زه کات ده یگریته وه زه کات ته نها بۆ
 به دیهینانی چه ند شتیک پیویستکراوه، دابینکردنی پیویستی هه ژاران و قه رزاران و
 ریبوار و به جیهینانی به رژه وه ندی گشتی مسولمانان وه کو جیهاد له پیناو خوادا و
 دلراگرتنی ئه وانه ی تازه دینه ناو ئیسلامه وه زۆر دووره یاسادانه ر (خوای
 گه وره) مه به ستی له زه کات قورسکردنی باری سه رشانی که سیک بیته که ته نها
 پینج حوشتی هه یه، یان چل سه ر ه یوانی هه یه، یاخود پینج بار جۆی هه یه،
 به لام گه وره سه رمایه داران عه فوبکات که گه وره ترین کارگه و به رزترین ته لاری
 بازرگانی هه بیته، یاخود پزیشک و پاریزه ر و فه رمانبه ری گه وره و خاوه ن پیشه ی
 نازاد، ئه وانه ی له ته نها پۆژیکدا ئه وه ونده ی چه ند سالیکه ی خاوه ن پینج حوشتی یان
 پینج بار جۆیه که یان ده ست ده که ویته^(۱).

بیگومان نمونه ی زۆرمان باسکرد بۆ روونکرده وه ی مه به سته که مان، که
 بریتیبوو له رانان و باسکردنی گۆرپان و پيشکه وتنی تیوری مه به سته کان، وه
 ئه وه ی مانای دانانی مه به سته کان وه کو چه ند بنچینه یه کی نه گۆرپ، به لام ئه وه ی
 گرنگه ناگامان لیبیته ئه وه یه بنه مای له به رچا وگرتنی مه به سته کان و بنیاتنانی
 حوکمی شه رعی له سه ریان هه موو حوکمه شه رعییه کان ناگریته وه به تاییه تی
 "عباده ته کان".

بوخاری له عومه ره وه ده گپه یته وه له سه رده می خیلافه تی خۆیدا وتوویه تی:
 "ئه ی پاکردنی نیوان سه فا و مه روه و شان پرووتکردن بۆجیهی؟ له کاتیکا خوای

^۱ . القرضاوی ، فقه الزکاة ، المجلد الأول ، ص ۱۴۶-۱۴۸ .

گه وره ئىسلامى سه ربه رز كردووه و كوفر و هه لگرائيشى سه رشوڤر¹ به م قسه يه يى ئاماژه ي كردووه به حيكمه تى ئه و پاكردن و شان پروتكردنه كه پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر بيّت) فه رمانى به مسولمانان كردووه له كاتى فه تحى مه كه كه دا بۆ ئه وه ي هيّز و تواناى مسولمانان سه لميّنيت، چونكه بيپرواكان و ايان بلاو كردبووه وه كه مسولمانان له مه دينه تووشى نه خووشى بوون و بيّه يزبوون، به لام عومه ر دواتر ده ليّت: "هيچ شتيك واز ليّناهيّنين كه له سه رده مى پيغه مبه ردا (دروودى خواى له سه ر بيّت) كردوومانه⁽¹⁾، به م شيّوه يه عومه ر جياوازى كردووه له نيوان عيبادت و هه لسوكه وته كاندا، (مه به ستى ئيمامى عومه ر ئه وه بووه ئه و شان پروتكردن و پاكردنه له سه رده مى پيغه مبه ردا (دروودى خواى له سه ر بيّت) بۆ ئه وه بووه ده مكووتى كافره كانى پيبيكات كه وتوويانه مسولمانان بيّه يز و لاواز بوون، ئيستا ئيمه به هيّزين و كافران لاوازيبوون، به لام له گه لّ ئه وه شدا ته ركى ناكه ين و هر ئه نجامى ده دين مادام به ندايه تى و عيبادته - وه رگيڤ).

كاتيك ئيمامى شاتى هات جياوازى كرد له نيوان ئه و دوو بابته دا، كاتيك وتى: "بنه رته ي عيبادت بريتييه له به ندايه تيكردن به بي لاكردنه وه له ماناكه ي، ئه سلّ تيايدا ئه وه يه ئه نجام نه درى تا ريگاي پينه درى، چونكه عه قل بوارى داهيّنانى عيبادته ي نييه، به لام بنچينه له هه لسوكه وته كاندا ئه وه يه بۆ ماناكه ي بپوانى، ئه سلّيش تيدا ريگه دانه مه گه ر به لگه يه ك دژى بيّت"⁽²⁾، له مه وه پيسا گشتييه كه ئه وه يه عيبادت ده بيّت به نه گورى بمينيّته وه، مسولمان ئه نجامى بدات وه كو چۆن پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر بيّت) و هاوه لانى كردويوانه، به لام ئه وان فيرمان ده كه ن كه به شيّوه يه كى حه رفى چاويان لى نه كه ين له هه لسوكه وته كاندا، به لكو مه به سته كان له به رچاو بگريّن له جيّبه جيكردياندا.

¹ . البخاري، الصحيح، كتاب الحج، باب الرمل.

² . الشاطبي، الموافقات، المجلد الثاني، ص. ٦.

تیۆره سهره تاكان ده رياره ی مه به سته كان

تیۆری مه به سته كان و دابه شکردنیان له دواى سهرده می هاوه لانه وه ده ستیکرد به گه شه کردن، به لام مه به سته كان به مشیوه یه ی ئیستا ده بیینین گه لاله نه بوو تا زانایانی ئوصولی ئهم دوایه ده رکه وتن، واته له سه ده کانی پینج تا هه شتی کۆچی، ئهمه له برگه کانی دوایدا پرونده کهینه وه، به لام ده بی ئه وه بلاین که له سی سه ده کانی یه که مدا بیرۆکه ی مه به سته كان هه بووه (هه رچه نده پینان وتراوه حکمه ته کان، یان هۆکاره کان، یان بۆنه یاخود مانا لای ئوسولیه کان له ئایینزا فیهیه کاند)، به نمونه هه لئینجانی حوکه مه کان له پښای پینان (قیاس) وه به هه موو جۆره کانی وه، یان (استحسان) یاخود (له به رچا وگرتنی به رژه وه ندى - المصالح)، به لام خودی مه به سته کانی شه ریه ت وه کو بابه تیکی سه به خۆ ده رنه که وت که توێژینه وه ی سه به خۆی بۆ بکریت، یان سه رنجی تاییه تی لیدرئ، تا کۆتاییه کانی سه ده ی سییه می کۆچی، دواتر تیۆری (پله کانی پینستی — درجات الضرورة) ده رکه وت لای ئیمامی (جوهینی - سالی ٤٧٨ک وه فاتیکردوه)، له کاتیکى دره نگدا، واته له سه ده ی پینجه می کۆچیدا، ئیستاش با به کورتی هه وله سه ره تاکانی گه شه کردنی تیۆری مه به سته كان له نیوان سه ده کانی سییه م و پینجه مدا بخه ینه روو.

(١) (الترمذی الحکیم - سالی ٢٩٦ک - ٩٠٨ز وه فاتى کردوه): کتیبی تیرمزی دانا "نوێژ و مه به سته کانی"^(١) یه که م کتیبی ناسراوه ته رخانکرابیت بۆ مه به سته کان، له ناو نیشانی کتیبه که دا وه ک دیاره وشه ی "مه به سته کان" هاتوه، ئهم کتیبه حکمه ت و نهینیه روحیه کانی هه موو هه لسوکه وته کانی نوێژ پرونده کاته وه، به ئاراسته یه کی سۆفیانه که پروون و ئاشکرایه، بۆ نمونه که

^١ . كما قال أحمد الريسوني، نظرية المقاصد عند الإمام الشاطبي، ط١، هيرندن، فيرجينيا، المعهد العالمي للفكر الإسلامي، ١٩٩٢.

دهلی: "هه لسوکه و ته جوراوجوره کانی نوپژ به جیاوازی حالی بهنده: به وهستانی ناو نوپژ له پراکردن دهرده چپت، به پووکردنه قبیله له پشتته لگردن و سه ریچی دهرده چپت، به (الله أكبر) له فیز و له خوباییبون دهرده چپت، به سوپاسگوزاری له بیئاگایی پزگاری ده بیټ، به پکوع له وشکی پزگاری ده بیټ، به سوجه بردن له تاوان پزگاری ده بیټ،"، هه روه ها تیرمزی دانا کتیبیکی تری هاوشیوهی هه به دهربارهی هه جکردن ناویناوه "حه ج و نهینییه کانی"^(۱).

(۲) ئه بو زهیدی به لخی (سالی ۳۲۲ ک - ۹۳۳ ز وه فاتی کردوه): کتیبی ئه بو زهیدی به لخی "پوونکردنه وهی هۆکاره کانی ئایینداری - الإبانه عن علل الایانه" یه که م کتیبی ناسراوه دهربارهی مه بهسته کان له بواری هه لسوکه و ته کاند، تیایدا مه بهسته شاراوه کانی ئه ویدیو حوکمه شه رعیهی کانی پوونکردوه ته وه، هه روه ها به لخی کتیبیکی تری نووسیوه له مه بهسته کان ناویناوه "مصالح الأبدان والنفوس"، تیایدا پوونیکردوه ته وه چۆن هه لسوکه وتی ئیسلامیانه و حوکمه ئیسلامیهی کان ده بنه هوی باشکردنی ته ندروستی، جا ته ندروستی لاشه بیټ یان دهررونی^(۲).

(۳) (القفال الکبیر الشاشی - سالی ۳۶۵ ک - ۹۷۵ ز وه فاتی کردوه) کۆنترین ده ستنوس دهربارهی مه بهسته کان بینیبیتم کتیبی (القفال) ه به ناویشانی "محاسن الشریعة"^(۳)، ئه لقه فال کتیبه که ی به پیشه کییه که ده ست پیده کات که

۱ . وذلك بحسب أحمد الريسوني، في: مقاصد الشريعة الإسلامية: دراسات في قضايا المنهج ومجالات التطبيق، تحرير: محمد سليم العوا، القاهرة، مؤسسة الفرقان للتراث الإسلامي، مركز دراسات المقاصد، ۲۰۰۶، ص ۱۸۱.

۲ . محمد كمال إمام، الدليل الإرشادي إلى مقاصد الشريعة الإسلامية، لندن، مركز دراسات المقاصد، ۲۰۰۷، المقدمة، ص ۳.

۳ . علمت عن هذا الكتاب من البروفيسور أحمد الريسوني في محاضرة شفهية في جدة، نيسان/إبريل، ۲۰۰۶، وحصلت على ميكروفيلم عن المخطوط بمساعدة الأستاذ الدكتور أيمن فؤاد، بجامعة القاهرة،

نزیکه‌ی بیست لاپه‌ره ده‌بیئت، دواتر کتیبه‌که دابه‌شده‌کات به شیوه‌ی تقلیدییه‌که‌ی کتیبه فیهیه‌کان، سه‌ره‌تا به پاکیتی (الطهارة) و ده‌ستنوویژ و نویژ، تا کۆتایی به‌شه‌ته‌قلیدییه‌کان، سه‌ره‌تا حوکمه‌که به گوشراوی باس ده‌کات دواتر رافه‌ی مه‌به‌سته‌کانی ئه‌و حوکمه ده‌کات له‌گه‌ل باسکردنی نه‌ینی و حکمه‌تی شاراوه‌ی تیایدا، ده‌ستنوو سه‌که تاراده‌یه‌ک پوونه و نزیکه (٤٠٠) په‌ره ده‌بیئت، له‌ کۆتاییه‌که‌یدا میژووی ته‌واو بوونی کتیبه‌که هه‌یه، ئه‌ویش (١١ ربيع الأولی سالی ٣٥٨ی کۆچییه) که ده‌کاته (٧ی کانوونی دووه‌می ١٩٦٩ی زاینی)، ئه‌و حوکمانه‌ی کتیبه‌که ده‌یانگریته‌وه زۆرن، به‌لام ئه‌و یه‌که یه‌که حوکمه‌کان وهرده‌گریت، به‌جیا به‌بی ئه‌وه‌ی به‌یه‌کیانه‌وه به‌سه‌تیت به‌ تیوریکی گشتی له‌ مه‌به‌سته‌کان، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا کتیبه‌که زیادکردنیکی گرنه‌گه له‌ پیشکه‌وتنی تیوری مه‌به‌سته‌کاندا.

(عبدالناصر اللّغاني) به‌شیکی له‌ کتیبیکی تری (القفال) پیشکه‌ش کردووه و لێی کۆلیوه‌ته‌وه به‌ ناوینشانی "محاسن الشرائع"، ئه‌مه‌ش تیزی دکتوراکی بووه که پیشکه‌شی زانکۆی (ویلزی) کردووه له‌ شانشین یه‌ کگرتووی بریتانیا سالی ٢٠٠٤^(١)، (موئل عزالدین) سه‌ره‌رشتیاری تیزه‌که ده‌رباره‌ی گرنگی ده‌ستنوو سه‌که و به‌شداریی (الشاشی) له‌ گه‌لاله‌کردنی تیوره‌کانی فیهیه ئیسلامی، ده‌لیت:

گرنگیی فه‌رمانه شه‌رعییه‌کان وه‌کو (الشاشی) ده‌لیت، ده‌گه‌رپته‌وه بو مانا‌کانیان، که زۆرجار یاسادانه‌ر جه‌ختیان له‌سه‌ر ده‌کاته‌وه، نمونه‌ی ئه‌مه‌ش حه‌رامکردنی (مه‌ی)ه، چونکه شه‌رع به‌و شیوه‌یه سه‌یری هۆشبه‌ره‌کان ده‌کات که پێگایه‌کن بو ئه‌وه‌ی شه‌یتان لێیانه‌وه دوژمنایه‌تی له‌ ناو خه‌لكدا بلاوبکاته‌وه،

تموز/یولیه، ٢٠٠٦، والقفال الشاشی، محاسن الشريعة، مخطوطة في الفقه الشافعي، رقم ٢٣٦، القاهرة، دار الکتب، ٣٥٨هـ/٩٦٩م.

^١ . اللغاني، عبدالناصر، دراسة نقدية وتحرير الجزء الأول من كتاب محاسن الشريعة للفقهاء الشاشی، رسالة دكتوراه، جامعة ويلز، ٢٠٠٤.

واشيان ليدەكات زىكرى خوا و نوڭزىيان بىر بچىتە ۋە خەرىكە شاشى بوارىك نەھىلىتە ۋە بۆ گومان لە ۋەى كە ھەنگاۋىكىتر دەنيت بۆ دەۋلە مەند كردنى مەزھەبە شافىعيە كەى ئەۋىش بە باسكردنى كۆمەلنىكى زۆر لە تيۆرى فيقھى بۆ دانانى ھۆكارى فەرمانە شەرعيە كان^(۱).

بەمشىۋە ۋە "مانا" و "ھۆكارانە" ى (القفال الشاشى) دەيانكاتە بىچىنەى تيگە يىشتن، بە تيۆرى سەرھەتا دادەنرئىن لە تيۆرى مەبەستە كاندا، ئەگەرچى ئەم تيۆرە ۋەكو لقيك لە مەزھەبى شافىعى گەشە يىكردوۋە، گرنگە ليرەدا ئامازە بە ۋە بگەين كە گەشە پيدانى شاشى بۆ چەمكە كانى پىۋىستىيە كان و مەبەستە كانى سياسەت و پلەبەندى بەبەھاكان (مرتبة المكرمات)، پىخۆشكەر بوون بۆ جوھىنى و غەزالى لە مەزھەبى شافىعى و تيۆرى مەبەستە كانى شەرعيە تدا بەيەكە ۋە، ئەمەش لە ريگاي پەرە پيدانى ۋە چەمكەنى باسمان كردن و دواترئش لىيان دەدوئىن.

(۴) ئىبنو بابوئى قومى (سالى ۳۸۱ ك - ۹۹۱ ز ۋە فاتى كردوۋە) ھەندىك پىيانوايە گەران بەدۋاى مەبەستە كانى شەرعيە تدا تايبەتبوۋە بە مەزھەبە فىقھىيە سوننىيە كان تا سەدەى بىستەم^(۲)، بەلام لە راستىدا يەكەم توئىزىنە ۋەى تيۆر تەۋاۋ تايبەت كرابىت بە مەبەستە كان (ابن بابويه الصدوق القمى) نووسىۋىتەى، ئەۋىش شەرەزانىكى گەۋرەى شىعە بوۋە لە سەدەى چۋارى كۆچىدا، كتيبىكى نووسى لە (۳۳۵) بەش پىكھاتوۋە دەربارەى ئەم بابەتە^(۳)، ناۋنیشانى كتيبەكە

۱ . عزالدين، أصول التشريع الإسلامي، ص ۱۰۶.

۲ . حسن جابر ، المقاصد في المدرسة الشيعية، في مقاصد الشريعة الإسلامية: دراسات في قضايا المنهج ومجالات التطبيق، تحرير: محمد سليم العوا، دراسات في فلسفة التشريع الإسلامي، النظرية والتطبيق، ط ۱، القاهرة، مؤسسة الفرقان للتراث الإسلامي، مركز دراسات المقاصد، ۲۰۰۶، ص ۳۲۵، وكذلك: محاوره شفهيّة حول الموضوع في الإسكندرية، مصر، آب/اغسطس، ۲۰۰۶.

۳ . كما قال الأستاذ الدكتور محمد كمال إمام، من كلية الحقوق بجامعة الإسكندرية، محاوره شفهيّة، القاهرة، مصر، آب/اغسطس، ۲۰۰۶.

"علل الشريعة - هۆکاره‌کانی شه‌ریعت" ه ته‌فسیریکی عه‌قلی بپروابوون به‌ خوا و پیغه‌مبه‌ران و غه‌یب و هه‌موو بیر و باوه‌په‌کانیت‌ر ده‌کات، هه‌روه‌کو چۆن باسی هۆکاری شاراو‌هی پشت نوێژ و پۆژوو و حه‌ج و زه‌کات و خه‌یر و چاکه له‌گه‌ڵ دایک و باوک و کاری تری واجب ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌نسان^(۱).

(۵) عامریی فه‌یله‌سوف (سالی ۳۸۱ک - ۹۹۱ز وه‌فاتی کردوه): به‌که‌م کتیبی ناسراو ده‌رباره‌ی دابه‌شکردنی مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعت وه‌کو ئه‌وه‌ی ئه‌مپۆ ناسراوه، عامریی فه‌یله‌سوف کردوویه‌تی، له‌ کتیبه‌که‌یدا "الإعلام بمناقب الإسلام - باسکردنی سه‌روه‌رییه‌کانی ئیسلام" نووسیویه‌تی ده‌رباره‌ی "په‌گرتن له‌ کوشتنی نه‌فس په‌گرتن له‌ بردنی مال.... په‌گرتن له‌ په‌رده‌لادان له‌سه‌ر نه‌په‌نی... په‌گرتن له‌ عه‌بیدارکردنی ئابپوو... په‌گرتن له‌ وازه‌ینان له‌ دین... به‌لام دابه‌شکردنی عامریی تایبه‌ته به‌ سزای تاوانه‌کان به‌تایبه‌تی "حه‌ده شه‌رعیه‌یه‌کان" له‌ ئیسلامدا.

به‌مشپوه‌یه دابه‌شکردنی مه‌به‌سته‌کان به‌په‌ی په‌کانی په‌یوستی گه‌شه‌ی نه‌کرد تا سه‌ده‌ی په‌نجه‌می کۆچی، دواتر ته‌یۆری مه‌به‌سته‌کان گه‌یشه‌ لوته‌کی په‌یگه‌یشه‌تن له‌سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کۆچیدا (ئه‌مه ئه‌گه‌ر ئه‌و په‌یشه‌که‌وتنه ریزه‌په‌ر بکه‌ین که له‌سه‌ده‌ی بیسته‌می زاینیدا رویدا).

^۱ . ابن بابویه الصدوق القمي، علل الشريعة، تحرير: محمد صادق بحر العلوم، النجف، دار البلاغة،

بەشى دوو دەم :

پېشمەنگەگانى مەبەستەگان

لە سەردەى پېنجەم تا ھەشتەمى كۆچى

سەدەى پېنجەمى كۆچى لە داىكبوونى "فەلسەفى ياسادانانى ئىسلامىي" ى بەخۆيەو بەبىنى، ھەرەكو (عبداللہ بن بىيە) ناوى دەنئىت^(۱)، بە ھاتنى ئەو سەردەمە دەرکەوت كە شىۋازە ھەرفىيەگان و ھەستان لە سەر پووكارى فتواكان كە پېشتەر باوبوو، بەس نىيە بۆ ھەلامدانە ھەى پەرسى ھەلسوكەوتەكان لەو شارستانىيە چەر و بەگرى و گۆلەى ئومەت لەو سەردەمە دا پىي گەشتىبوو، بۆيە ھەك ھەلامدانە ھە بۆ پىويستى نوئ تىۋرى (بەرژە ھەندىيە پەھاكر ھەكان - المصالح المرسلۃ) دەرکەوت، ئەوانىش ئەو بەرژە ھەندى و سودانەن كە پىوستى نوئ پىيان دەرکەوتوو و شەرەزان نە لە قورئان و نە لە سوننەتدا باسكردنىكى پاستەخۆيان بۆ نادۆزىتە ھە، ئەم تىۋرە ئەو بۆشايىيە پەكرە ھە كە تىۋرە ھەرفىيە تەقلدىيەكانى پىشوو بەجىيان ھىشتىبوو، دواتر بوو ھۆى سەرھەلدانى تىۋرى مەبەستەكانى شەرەعتى ئىسلامىي، ئەو زانايانەى بەشدارىيەكى بەرچاۋ و گرنگان ھەبوو لە گەشەپىدانى تىۋرى مەبەستەكان لە نىۋان سەدەكانى پېنجەم تا ھەشتەمى كۆچى، ئەمانە بوون: (أبو المعالي الجويني، وأبو حامد الغزالي، والعز بن عبدالسلام، وشهاب الدين القرافي، شمس الدين ابن القيم) و ديارترىنيان لەم بوارەدا (أبو إسحاق الشاطبي) ھ.

^۱ . محاورۃ شفہیۃ مع الشیخ عبداللہ بن بىيە فى مڪّە، نىسان/اپریل، ۲۰۰۶ .

ئىمامى جوھىنى و پىئوستىيە گشتىيەكان

ئەبو مەھالى جوھىنى (سالى ٤٧٨ك - ١٠٨٥ز وەفاتى كردووه) كتئبەكەى (البرهان في أصول الفقه)ى نووسى، يەكەم كتئب بوو تيؤرى (پلەكانى پىئوستى) پيشكەش كرد بە شىئوھىكى نزيك لەوھى ئەمپۆ ھەيە دەربارەى ئەو تيؤرە، جوھىنى پيشنيارى پينج ئاستى كرد بەمشىئوھىە: "بەشى يەكەم: ئەوھى پەيوھندى بە پىئوستىيەكانەوھ ھەيە وەكو تۆلە سەندنەوھ. بەشى دووھم: ئەوھى پەيوھندى بە پىئوستىيە گشتىيەكانەوھ ھەيە وەكو بەكرىگرتن لەناو خەلكدا. بەشى سىيەم: دەربارەى خۆرازانندنەوھ بە شتە باشەكان و دوورگەوتنەوھ لە دژەكانيان وەكو خۆپاككردنەوھكان. بەشى چوارەم: تايبەتە بە (المندوبات). بەشى پينجەم: ئەوھى ھۆكارىكى ديار و مەبەستىكى روونى نىيە، ئەمەش كەمە..."^(١).

لەو شتانەى پيشنيارى كردبوو لە مەبەستى ياسادانانى ئىسلامى برىتیبوو لە "پاراستن"ى بىروباوھرى خەلكى و روح و ئەقل و عەورەت و مالىان^(٢).
من وای دەبينم - والله أعلم - كتئبەكەى تىرى جوھىنى (غياث الأمم) بەشدارىيەكى گرنكى تىرى تيؤرى مەبەستەكانى شەرىعەتە، ئەگەرچى ئەو كتئبە باسى پرسگەلىكى سىياسەتى شەرىعى دەكات بەشىئوھىكى سەرەكى، وە تيايدا ترسى خۆى دەردەبىرى لەوھى رۆژنىك لە رۆژان ھەلگرانى شەرىعەت و گويزەرەوانى مەزھەبەكان نەمىنن، لە بەشى كۆتايى كتئبەكەيدا گریمانەى ئەوھ دادەنئيت كە ئەمە پويدا، لەسەر بنەماى ئەم گریمانەيە حوكمەكانى شەرىعەت بنیات دەنئيت لە بابەتە فىقھىيە جۆراوچۆرەكاندا لەسەر "بنەما كۆتايىەكان - الأصول القطعية" و

^١ . الجويني، عبدالملك، البرهان في أصول الفقه، تحرير: عبدالعظيم الديب، ط٤، المنصورة، الوفاء،

١٤١٨ھ / ١٩٩٨م، المجلد الثاني، ص٦٢١، ٦٢٢، ٧٤٧.

^٢ . ھەمان سەرچاوە.

ئەو حوكمە موحكەمانەى نە گریمانە دژئەكەكان و نە رېڭاكانى تەئوئىلكردن هەئناگرن، ئەمە بە دەرپرېنى ئەو، دواتر جوەينى دەئى ئەو موحكەمانە "مەبەستەكان" ن لە بابەتە فېقھىيەكاندا، بۆ نموونە مەبەستى رازىبوونى هەردوولا لە مامەئەى كرىن و فرۆشتندا، هەروەها مەبەستى لابرندى زىانى ئاتاجەكان لە زەكاتدا، مەبەستى ئاسانكارى لە بەشى (پېسىيەكان - النجاسات) دا و جگە لەمانەش^(١)، كتېبى (غياث الأمم)ى جوەينى بە پرۆاى من تىزىكى تىروتهواو بەئوئىكردنەو و سەرلەنوئى دارشتنەوئى فېقھى ئىسلامىي لەسەر بنەماى مەبەستەكان.

ئىمامى غەزالى و "رېكخستنى پېويستىيەكان"

ئەبو حامىدى غەزالى (سالى ٥٠٥ هـ - ١١١١ز وەفاتى كردووه) كە قوتابى جوەينى بووه، هەستا بە گەشەپېدانى تىورى مامۆستاكەى، ئەمە هەروەكو لە كتېبەكەيدا "المستصفى" دەردەكەوئىت، پېويستىيە بنەپەتتەكان كە جوەينى پېشكەشى كردبوون بەم شىوئەى رېكى خستنەوئى: ئايىن ئىنجا نەفس، ئەقل، وەچە، مال^(٢)، غەزالى خۆى زاراوئى (پاراستن)ى داھئنا لە ميانەى قسەكانىدا دەربارەى زۆر پېويستەكان، بەلام لەگەل شىكردنەوئى كانىدا غەزالى هېزى بەلگەبوونى - بە ماناى ئوسولئىيەكان - نەداو بەهېچ يەككە لە مەبەستەكان، بەلكو ناويناون مەبەستە گریمانەئىيەكان (المقاصد الموهومة)^(٣)، هۆى ئەمەش ئەوئەى ئەو مەبەستانە خوئىراونەتەوئى و لە قورئانەوئى هەئىنجراون نەك دەقئىكى

١ . هەمان سەرچاوئى پېشوو، ص٤٤٦، ٤٧٣، ٤٩٤.

٢ . الغزالي، المستصفى، ص٢٥٨.

٣ . هەمان سەرچاوئى، ١٧٢.

راسته‌خویان له‌سه‌ر بیټ، ئه‌مه به پيچه‌وانه‌ی به‌لگه شه‌رعیه‌کانی تره‌وه که به‌لگه‌یان له‌سه‌ره .

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا غه‌زالی مه‌به‌سته‌کانی زۆر به پوونی به‌کاره‌یناوه وه‌کو بناغه‌یه‌ک بۆ بنیاتنانی چهند حوکمیکی شه‌رعی، بۆ نمونه ده‌نووسیټ: "دوای شاهیدی شه‌رع به‌رژه‌وه‌ندی سی به‌شه، به‌شیکیان شه‌رع له‌به‌رچاویگرتووه، به‌شیکیانی په‌تکردووته‌وه، به‌شیکیانی نه‌ په‌تکردووته‌وه و نه له‌به‌رچاویشی گرتووه، ئه‌وه‌ی شه‌رع له‌به‌رچاوی گرتووه و شاهیدی بۆ داوه ئه‌وه ده‌بیټه به‌لگه، ئه‌نجامه‌که‌شی ده‌گه‌رپته‌وه بۆ (پیوان - قیاس) که بریتییه له وه‌رگرتنی حوکمی ده‌ق و کۆده‌نگی (الإجماع).... نمونه‌ی ئه‌مه‌ش حوکمی ئه‌وه‌ی هه‌ر شتی‌ک له خواردن و خواردنه‌وه سه‌رخۆشکه‌ر (هۆشبه‌ر) بیټ حه‌رام ده‌بیټ، ئه‌مه‌ش به قیاسکردن له‌سه‌ر (مه‌ی)، حه‌رامکراوه بۆ پاراستنی ئه‌قل چونکه ئه‌قل بنچینه‌ی ته‌کلیفه، مه‌به‌ستی شه‌رعیش له‌خه‌لکیدا پینج شته: ئه‌وه‌یه دین و نه‌فس و ئه‌قل و وه‌چه و مالیان بپاریزیت به‌ حوکمه شه‌رعیه‌کان، هه‌ر شتی‌ک ئه‌م پینج بنه‌مایه‌ی تیا بیټ ئه‌وا به‌رژه‌وه‌ندییه، به‌ پيچه‌وانه‌وه هه‌ر شتی‌ک ئه‌و پینج بنه‌مایه‌ی تیا به‌رجه‌سته نه‌بیټ ئه‌وا خراپه‌یه و لا‌بردن و نه‌ه‌یشتنی به‌رژه‌وه‌ندییه^(١)، هه‌روه‌ها غه‌زالی "یاسا"یه‌کی پيشنیا‌ر کردووه له‌سه‌ر بنچینه‌ی پيويستیه بنه‌رته‌یه‌کان به‌و شیوه‌یه‌ی خۆی ده‌یه‌وئ، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه گرنگی و پيشخستن بۆ ئه‌و پيويستیه بیټ که له پيويستبووندا له‌پيشه‌وه‌یه و له پله‌به‌ندی پيويستیه‌کاندا له‌سه‌روه‌یه، ئه‌مه به‌ تايبه‌تی له‌ کاتیکدا که دوو پيويستی له جیبه‌جی کردندا تیکگیرانیان هه‌بیټ، ده‌بی گرنگی و ئه‌وله‌ویه‌ت بدری به‌و پيويستیه‌یان که له پله‌به‌ندییه‌که‌دا له‌پيشتره^(٢) .

١ . هه‌مان سه‌رچاوه پيشوو، ١٧٤ .

٢ . هه‌مان سه‌رچاوه، ٢٦٥ .

عیزہ دینی کوری عہدوسہ لام و "دانایی ٹو ویو حوکمه کان"

عیزہ دینی کوری عہدوسہ لام (سالی ۶۶۰ ک - ۱۲۰۹ از وفاتی کردووه) دوو کتیبی قه باره بچوکی نووسیوه تاییهت به مه بهسته کان، له و پروه وه که باسی "حیکمهت له پشتی فرمانه شه رعیه کان" هوه ده که ن، ئه وانیش "مقاصد الصلاة" و "مقاصد الصوم" ن^(۱)، به لام به شداری دیار و به رچاوی له پیشخستنی تیوری مه بهسته کانداه کتیبه که یدا ده رباره ی به رژه وه ندییه کان ده رده که ویت "قواعد الأحکام فی مصالح الأنام".

له پال ئه وه دا که عیزه دینی کوری عہدوسه لام هه لئینجانیکی فراوانی کردووه بو چه مکی به رژه وه ندی و خراپه کان (المصالح والمفاسد)، هه ولئیشیداوه حوکمه کان ببه ستیته وه به مه بهسته کانیانه وه و ئه وه هؤکار و حیکمه تانه پروون بکاته وه که له پشت فرمانه شه رعیه کان وه ن، بو نمونه ده نووسییت: "هه رکه سیک به شوین مه بهستی شه رعدا بگه ری له هینانی به رژه وه ندییه کان یان لادانی خراپه کان ئه واه ده گاته ئه و قه ناعهت و پروایه ی که ئه م مه بهسته ناکری پشنگوی بخری، ئه م خراپه یه ش ناکری لی نزیک بکه ویته وه، ئه گه رچی ده قیک یان کۆده نگی یان قیاسیش نه بییت هه ر تیگه یشتن له خودی شه ریهت و پیویست ده کات په پیره وی چاکه کان بکه ین و له خراپه کان دوور بکه وینه وه^(۲).

۱ . العز بن عبدالسلام، مقاصد الصوم، تحریر: إیاد الطیاع، ط ۲، بیروت، دار الفکر، ۱۹۹۵.

۲ . العز بن عبدالسلام، قواعد الأحکام فی مصالح الأنام، بیروت، دار النشر، بدون تاریخ، المجلد الثاني، ص ۱۶۰.

نیمامی قه‌رافی و "جۆره‌کانی هه‌لسوکه‌وتی پیغه‌مبه‌ر"

به‌شدارییکردنی شیه‌ابه‌دینی قه‌رافی (سالی ٦٨٤ک - ١٢٨٥ز وه‌فاتی کردووه) له تیۆری مه‌به‌سته‌کاندا به‌مشێوه‌یه‌ی ئه‌مپۆ هه‌یه، له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وێت که جیاوازی کرد له‌ نیوان کاره‌ جۆراوجۆره‌کانی پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیټ)، ئه‌مه‌ش له‌سه‌ر بنچینه‌ی "مه‌به‌ست"ی خودی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیټ)، له‌مباریه‌وه‌ قه‌رافی له‌ کتییی (الفروق)دا ده‌لی:

پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیټ) جیاوازی کردووه له‌ نیوان هه‌لسوکه‌وتی کردنی دادوهریی و هه‌لسوکه‌وتی فتوادان که ئاگادارکردنه‌وه‌یه و هه‌لسوکه‌وتی ئیمامه‌ت و پیشه‌وايه‌تیدا... کاریگه‌ری ئه‌و هه‌لسوکه‌وته‌ جیاوازانه‌ش له‌شه‌ریعه‌تا ده‌گۆرپیت... هه‌رچی فه‌رموویه‌تی و کردوویه‌تی بۆ گه‌یاندن و ته‌بلیغکردنی خه‌لکی ئه‌وه‌ حوکمی گشتیه‌ی... به‌لام ناردنی سوپا و سه‌رفکردنی پارهی مائی مسولمانان و دادوهریکردن و دابه‌شکردنی ده‌سکه‌وت و به‌ستنی په‌یماننامه، ئه‌وا هه‌مووی به‌ ریگای پیشه‌وايه‌تیه‌ نه‌ک شتی تر^(١).

به‌مشێوه‌یه‌ قه‌رافی مانای مه‌به‌سته‌کان فراوان ده‌کات و ده‌یه‌سه‌تیه‌وه‌ به‌ مه‌به‌ست و ویستی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیټ) له‌ هه‌لسوکه‌وته‌کانیدا، ئیبنو عاشوور (سالی ١٩٧٦ز وه‌فاتی کردووه) ئه‌م "جیاوازیانه‌ی قه‌رافی که باسمان کردن ده‌کاته به‌شیک له‌ پیناسه‌ی مه‌به‌سته‌کان^(٢)، وه‌کو له‌ دواتردا باسی ده‌که‌ین.

هه‌روه‌ها قه‌رافی ده‌نووسیت ده‌ریاره‌ی "کردنه‌وه‌ی ریگاگان به‌ره‌و چاکه‌کردن بۆ به‌ده‌سته‌پنانه‌ی به‌رزه‌وه‌ندیی"اته "فتح الذرائع لتحقیق المصالح"، ئه‌مه‌ش

^١ . شهاب‌الدین القرافي، الفروق (مع هوامشه)، تحریر: خالد منصور، بیروت، دار الکتب العلمیه، ١٩٩٨، المجلد الأول، ص ٣٥٧.

^٢ . ابن عاشور، مقاصد الشریعة الإسلامیه، ص ١٠٠.

فراوانکردنیکی گرنگی تری تیۆری مه به سته کانه، ئه وه ده لیت: ئه و ریگا و هۆکارانه ی ده بنه هۆی خراپه کاری ده بیته دابخرین، ئه و ریگا و هۆکارانه شی ده بنه هۆی به ده سته یانی به رژه وه ندیه کانه ده بیته بکرینه وه^(۱)، به مشیوه یه قه رافی خۆی نه به ستوه ته وه به ته نها لایه نه سه لبیه که ی "ریگری له ده ره نجامه کانه - سد الذرائع"، هه ره کو دوا یی زیاتر لێ ده دوین.

ئیمام ئیبنو لقه ییم و "راستی شه ریعه ت"

شه مسه دین ئیبنو لقه ییم (سالی ۷۴۸ک - ۱۳۴۷ز وه فاتی کردوه) قوتابی شیخو لئیسلام ئیبنو ته ییمه (۷۲۸ک - ۱۳۲۸ز وه فاتی کردوه) بووه، ده توانین به شداری ئه وه له تیۆری مه به سته کانه سه ره تا له توێژینه وه یه کی به پیژ و تیروپریدا بزانی به ناو نیشانی (الحیل الفقیهة)، ئه ویش له و راستیه وه سه رچاوه ی گرتوه که ئه م فیله فیه یانه له گه له مه به سته کانه دژیه کن، فیله چوونه ناو حه رامکراویکه وه کو، به رتیل یان سوود، ئه گه رچی پووکه شه که ی وایه شه ری بیته، بۆ نموونه وه کو بازرگانی یان به خشش ده ربکه ویت، ئیبنو قه ییم ده نو سیته:

ئه وه ی به لگه یه له سه ره به تال بونه وه ی فیله کانه و حه رامبوونیان ئه وه یه خوا ی گه وه پیویستییه کانی واجب کردوه و حه رامکراوه کانی شی قه ده غه کردوه، چونکه به رژه وه ندی به نده کانی تیایه له ژیان و دوا پوژیاندا،... ئه گه ره به نده یه ک فیله کرد بۆ حه لاکردنی ئه وه ی خوا حه رامی کردوه، نه کردنی ئه وه ی خوا له سه ری داناوه، په کی شه ریعه تی خوا ی خست، ئه و له چه ند لایه که وه هه ولی خراپه کاری له دینی خوا دا داوه: یه که میان به تالکردنه وه ی حیکمه تی یاسادانه ره له کاره فیله تیاکراوه که دا، هه لوه شان دهنه وه ی حیکمه ت و دژایه تیکردنی، دووه م ئه و

^۱ . القرافي، الذخيرة، المجلد الأول، ص ۱۵۳، القرافي، الفرقان (مع هوامشه)، المجلد الثاني، ص ۶۰.

کاره‌ی فیثی تیا کردوه هیچ حقیقه‌تیکی نییه و ئه‌ویش مه‌به‌ست نییه، به‌لکو ئه‌وه پروکاری دهره‌وه‌ی ریگه‌پیدراوه‌که‌یه، که‌واته مه‌به‌ستی ریگه‌پیدراوه‌که نییه، به‌لکو خودی حه‌رام‌کراوه‌که‌یه که ئه‌ویش دیارو ئاشکرایه لای یاسادانه‌ر، بۆ نمونه ئه‌وه‌ی سوو دهادت مه‌به‌ستی کرین و فروشتنه ریگه‌پیدراوه‌که نییه، به‌لکو مه‌به‌ستی سووده حه‌رامه‌که‌یه، یان ئه‌و که‌سه‌ی مالّ ده‌به‌خشیت به‌که‌سێک که له‌بنه‌رتدا مه‌به‌ستی به‌خشین نییه، به‌لکو جیبه‌جی نه‌کردنی فه‌رمانی خوایه و به‌رتیلدانه، به‌لام له‌روکه‌شدا به‌خششه که له‌دلیدا مه‌به‌ستی به‌خشین نییه،... بیگومان شه‌ریعت بۆ دلّ و دهررون وه‌کو خواردن و دهرمان وایه بۆ جه‌سته، به‌لام ئه‌مه به‌ حقیقه‌ت و راستیه‌وه نه‌ک ته‌نها به‌ پروکه‌ش و ناو.

ئینو لقه‌ییم ریچکه فیه‌یه‌که‌ی خۆی پوونکردوه‌ته‌وه به‌وه‌ی بنیاتنراوه له‌سه‌ر "حیکمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی مرؤف" ئه‌مه‌ش له‌م ده‌سته‌واژه به‌هیزانه‌دا ده‌بینین:

بنچینه و بنه‌مای شه‌ریعت له‌سه‌ر حیکمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کان له‌ دنیا و دواپۆژ دامه‌زراوه، هه‌مووی دادگه‌رییه، هه‌مووی ره‌حه‌ته، هه‌مووی داناییه، هه‌مووی به‌رژه‌وه‌ندییه، هه‌ر باب‌ه‌تیک له‌ دادگه‌رییه‌وه چوو به‌ره‌و سته‌م، له‌ په‌حه‌ته‌وه به‌ره‌و دژه‌که‌ی، له‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌وه به‌ره‌و خراپه، له‌ حیکمه‌ته‌وه به‌ره‌و نه‌زانی، ئه‌وه هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ شه‌ریعت‌ه‌وه نییه، ئه‌گه‌رچی به‌ ته‌ئویلکردن بته‌وی بیخه‌یته ناو شه‌ریعت‌ه‌وه^(۱).

ئهم بره‌گه‌یه‌ی وه‌رمانگرت لێره‌دا به‌پای من گرنگترین "رېسا" یه بۆ تیگه‌یشتن له‌ سروشتی یاسادانانی ئیسلامی، لێره‌دا ده‌بینین مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعت شوینی راسته‌قینه‌ی خۆیان وه‌رگرتوه، به‌وه‌ی بوونه‌ته "بنچینه و بنه‌ما"، یان

^۱ . شمس‌الدین ابن‌القییم، إعلام‌الموقعین، تحریر: طه‌ عبدالرؤوف سعد، بیروت، دار‌الحییل، ۱۹۷۳، المجلد الأول، ص ۳۳۳.

بوون به سهرتاپای فلهسهفه‌ی یاسادانان به دهربرپینی هاوچه‌رخ، هر ئه‌مه‌شه
ئیمامی شاتبی به روونی و به‌هیزتر دهربرپریوه.

ئیمامی شاتبی و سه‌یرکردنی مه‌به‌سته‌کان وهك "به‌شیک له بنچینه‌کانی شهریعت"

ئه‌و زاراوانه‌ی له مه‌به‌سته‌کاندا ئه‌بو ئیسحاقی شاتبی (سالی ۷۹۰ک - ۱۳۸۸ز
وه‌فاتی کردوو) به‌کاری هیناون، به‌گشتی هه‌مان ئه‌و زاراوانه‌ن که جوه‌ینی و
قوتابییه‌که‌ی، غه‌زالی، به‌کاریان هیناون، به‌لام من پیموایه که کتیبه‌که‌ی شاتبی
"الموافقات في أصول الشريعة" سی هه‌نگاوی گزنگ تیوری مه‌به‌سته‌کانی بردووته
پیشه‌وه:

أ - یه‌که‌م: له "به‌رژه‌وه‌ندییه‌ په‌هاکراوه‌کان" هوه بۆ "بنچینه‌کانی شهریعت"
مه‌به‌سته‌کان پیش کتیبی "الموافقات" ی شاتبی وه‌کو به‌شیک له به‌رژه‌وه‌ندییه
په‌هاکراوه‌کان سه‌یر ده‌کران، هه‌رگیز وا سه‌یر نه‌کران که بنچینه‌ی سه‌ریه‌خۆن و
لقى هیچ شتیکیتر نین، ئه‌وه‌بو له پیشه‌وه ئاماره‌مان بۆ کرد، شاتبی له به‌شی
تاییه‌ت به مه‌به‌سته‌کان له کتیبه‌که‌یدا "الموافقات" به‌چه‌ند ئایه‌تیکی قورئانی
په‌رۆز ده‌ست پیده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی بیسه‌لمینیت که خوی گه‌وره مه‌به‌ستی هه‌یه له
دروستکراوه‌کانی و نارذنی پیغه‌مبه‌ران و ئه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی نارذووویه‌تیه خواره‌وه^(۱)،
دواتر وایداناوه که مه‌به‌سته‌کان "بنچینه‌ی ئایین و پرسیاکانی شه‌ریعت و شته
گشتیه‌کانی مروّقایه‌تین"^(۲).

ب - دووه‌م: له "حیکمه‌ت له پشت حوکمه‌کان" هوه بۆ "پرسیاکانی
حوکمه‌کان".

۱ . الشاطبي، الموافقات، المجلد الثاني، ص ۶.

۲ . المصدر نفسه، المجلد الثاني، ص ۲۵.

شاتبی پشتی به ستووه به بیروکه ی گرنگی و پیشه‌نگایه‌تی (الألویة) به مه‌به‌سته‌کان و گشتیتیان تاکو بگاته ئه‌وه‌ی که "شته گشتیه‌کان" به تاییه‌تی "پیوستیه بنه‌ره‌تیه‌کان" ناتوانری حوکمیان به‌سه‌ردا بدریت به حوکمه تاییه‌تیه‌کان^(۱)، ئه‌م بنه‌مایه هه‌نگاوکی یه‌کلاکه‌ره‌وه بوو ته‌نانه‌ت له مه‌زه‌به‌بی مالیکیشدا که مه‌زه‌به‌بی شاتبی خۆیه‌تی، چونکه مه‌زه‌به‌بی مالیکی هه‌میشه پیشه‌نگایه‌تی (الألویة) ده‌دات به به‌لگه‌ی تاییه‌ت له‌سه‌ر به‌لگه‌ی گشتی^(۲)، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه، به‌لکو شاتبی شاره‌زایی له مه‌به‌سته‌کاندا کردووه به مه‌رجیکی پیوست بۆ هه‌لینجان له هه‌موو ئاسته‌کاندا^(۳).

ج - سییه‌م: له "بۆچوون - الظنیة" هه‌ بۆ "برانه‌وه - القطعیة".

شاتبی بۆ ئه‌وه‌ی پالپشت دروست بکات بۆ ئه‌و گرنگیه‌ی به مه‌به‌سته‌کانی داوه له ناو بنچینه‌کانی شه‌ریعه‌تدا، هه‌ستاوه به ده‌ستپیکردنی کتیه‌که‌ی ده‌رباره‌ی مه‌به‌سته‌کان، به هینانی کۆمه‌لێک به‌لگه بۆ چه‌سپاندنی ئه‌وه‌ی ده‌ق خۆیندنه‌وه (الاستقراء) کاریکی حه‌تمیه، ئه‌وه‌ش ئه‌و مه‌نه‌ه‌جه‌یه که گرتوویه‌تیه به‌ر بۆ گه‌یشتن به مه‌به‌سته‌کان به شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌تایی، ئه‌مه‌ش به پشتبه‌ستن به کۆمه‌لێک به‌لگه که گه‌توگۆی له‌سه‌ر کردوون^(۴)، ئه‌مه‌ش هه‌نگاوکی مه‌نه‌ه‌جی تره جیاوازه له مه‌نه‌ه‌جه‌کانی پیشوو که له‌سه‌ر فه‌لسه‌فه‌ی یونانی بنیاتنرابوون، هه‌میشه ده‌ق خۆیندنه‌وه‌یان به بۆچوون داده‌نا، ئه‌م کتیه‌ی شاتبی بووه سه‌رچاوه‌ی زانایان له بابته‌ی مه‌به‌سته‌کاندا تا سه‌ده‌ی بیسته‌م، به‌لام پیشنیاوه‌که‌ی که بریتی بوو له‌وه‌ی مه‌به‌سته‌کان ببنه بنچینه‌ی شه‌ریعه‌ت، ئه‌و پیشوازیه‌ی لینه‌کرا و به‌و شیوه فراوانه وهرنه‌گیرا.

^۱ . المصدر نفسه، المجلد الثاني، ص ۶۱.

^۲ . الريسوني، نظرية المقاصد، ص ۱۶۹.

^۳ . الشاطبي، الموافقات، المجلد الرابع، ص ۶.

^۴ . المصدر نفسه، المجلد لاثاني، ص ۶.

بەشى سىيەم :

رۆلى مەبەستەگان لە نوێگمى ئىسلامى ھاوچەرخدا

ئەمڕۆ مەبەستەگانى شەرىعت لە گەرنەگەرتىن مىکانىزمەگانن كە فىكىرى ئىسلامى ھاوچەرخ بەھۆيانەوھەھەولى چاڪسازى و نوێگەرى دەدات، بىگومان كۆمەلەك ھەولى چاڪسازى ھەيە میدياگان گەرنەگى پىدەدەن، بە تايبەتى میدياى رۆژئاوا، ئاراستەيەكى رەخنەئامىزى ھەيە بەناو چاڪسازى لە ياسادانانى ئىسلامىدا دەكات، جا بۆ گەلە مسولمانەگان بىت يان بۆ كەمىنە مسولمانەگانى ولاتانى تر، بەلام ئەم ھەولانە زۆرچار دەيانەوئى ئىسلام يان مسولمانان بگونجىنن لەگەل سىستەمىكى ئەقلى و كۆمەلەيەتى و تەنەت سىياسىش، ئەمە دوورە لە ئىسلام و بەرژەوھەندى مسولمانان، بەلام لەم سىياقەدا رۆلى مەبەستەگانى شەرىعت رۆلىكى ئىجابىيە و فەلسەفەى ياسادانانە و دەكرىت بىتە پايەيەكى نوێكردنەوھ، لەكاتىدا مەبەستەگان لە چوارچىوھى خودى زانستە ئىسلامىيەگاندا گەشەى كردوھ، لەچار دەورى ئەقلى ئىسلامى و لۆژىكى ئىسلامى بۆ تىگەيشتنى بوونەوھەر و ژيان، دەسورىتەوھ، ھەولدەدەين ئەمە روون بگەينەوھ لە ميانى ئەو پەگانەى لەم بەشەدا دىن، بەشىوھەك بەچەند تىروانىنىكى جياواز سەيرى دەكەين.

سەرھەتايەكەم: باسىكى فىكىرى ئىسلامى ھاوچەرخ دەكەين لە بوارى مەبەستەگاندا وەكو پەرزەيەكى "گەشەپىدان" و "مافى مرؤف"، بە دەربەرىنى ھاوچەرخ. دواتر دووھم: باسى مەبەستەگان دەكەين وەك مەنھەجىك بۆ نوێكردنەوھەكى خوازراو و پىويست لە بوارى فىقھى ئىسلامىدا، بەتايبەتى دەربارەى پەرزەكەى جياوازيكردن لە نىوان ئامانج و مىكانىزمەگاندا. ئىنجا سىيەم: روونكردنەوھەك پىشكەش دەكەين دەربارەى گەرنەگى مەبەستەگان لە نوێكردنەوھەى تىگەيشتنى قورئان و سوننەتدا. دواترىش باسى ئەو مەنھەجەى

هه‌لێنجان ده‌که‌ین که پشت ده‌به‌ستیت به "باسکردنی خراپه‌کان" له‌به‌رامبه‌ر هه‌لوێستی ته‌قلیدی بانگه‌شه‌کار بۆ کورته‌هه‌له‌پێنان له "داخستنی ده‌رگای خراپه‌کان". چواره‌م و کۆتایی: مه‌به‌سته‌کان پێشکەش ده‌که‌ین وه‌ک زه‌مینه‌یه‌کی هاوبه‌ش له‌ نیوان سه‌رجه‌م مه‌زه‌به‌ فیه‌یه‌یه‌کاندا، هه‌روه‌ها وه‌ک زه‌مینه‌یه‌ک بۆ گفتوگۆی ئایینه‌کان.

مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعت وه‌ک پرۆژه‌یه‌ک بۆ گه‌شه‌پێدان و مافه‌کانی مرۆڤ
له‌ کۆی ئه‌و به‌شداریه‌ی شه‌رع‌زانان و بیرمه‌ندان هه‌واچه‌رخ کردوویانه‌ له‌ زانستی مه‌به‌سته‌کاندا، پشت به‌ستنه‌ به‌ زاراوه‌گه‌لیک که هه‌لقولای زاراوه‌ هاوچه‌رخه‌کانن، ئه‌مه‌ سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی هه‌ندیک بیرۆکه‌ی "هاوچه‌رخبوون" په‌تده‌که‌نه‌وه‌ له‌ مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعتدا^(١)، ئیستا با هه‌ندیک له‌و به‌شداریه‌یه‌ باس بکه‌ین.

تویژینه‌وه‌ کۆنه‌کان "پاراستنی وه‌چه‌" یان وه‌کو یه‌کیک له‌ مه‌به‌سته‌ زۆر پێویسته‌کان هه‌ژمار ده‌کرد که شه‌ریعتی ئیسلام هه‌ولێ به‌رجه‌سته‌کردنی ده‌دات، ئه‌مه‌ له‌و کاته‌وه‌ ده‌رکه‌وت که کاتیگ عامیری له‌ هه‌ولێ سه‌ره‌تاییه‌کانیدا له‌ میانێ تیۆریزه‌کردنی سزاکان له‌ ئیسلامدا باسی "پێگه‌ری له‌ په‌رده‌لادان له‌ سه‌ر نه‌پنی"^(٢) کردووه‌ هه‌روه‌کو پێشتر باسکرا، له‌دوای ئه‌ویش ئیمامی جوهرینی هات و قسه‌ی زانایانی پێشخۆی گه‌شه‌پێدا ده‌رباره‌ی "پێگه‌ریه‌کان - المزاجر"، ده‌توانین پێی بلێین "تیۆری پاراستن - نظریه‌ العصمه"، پاراستنی نه‌فس و مال، وه‌کو باسکرا، له‌مه‌وه‌ سزای ئه‌و که سه‌ی شه‌رمی خه‌لکی بریندار ده‌کات له‌لای جوهرینی ده‌چێته

١ . مثلا الشيخ علي جمعة، مفتي الديار المصرية في حوار شفهي معه بالقاهرة، كانون الأول/ديسمبر،

٢٠٠٥.

٢ . العامري، الإعلام، ص ١٢٥.

ناو "پاراستنى داوین" هوه^(۱)، به لام زاروهی "پاراستنى وه چه" ئهوا ئیمامی غزالى دایهیناوه و کردوویه تی به یه کیک له مه به سته کانی شه ریعه تی ئیسلامی له سهر ئاستی پئویستییه بنه ره تییه کان^(۲)، شاتبیش هه مان زاروهی غزالى به کارهیناوه وه ک پیشتر باسمان کرد.

مه به ست لیره دا ئه وه یه به هاتنى سه ده ی بیستم زانایان به تاییه تی ئه وانه یان که گرنگی به بابته تی مه به سته کانی شه ریعه ت ده دن، گه شه یان به زاروهی "پاراستنى وه چه" دا تا کو ببیته به شیک له تیوری "هیشتنه وه ی بنه ماله" یاخود "پاراستنى خیزان"، بۆ نمونه ئه وه ئیبنو عاشوره "مه به سته کانی بنه ماله" ده کاته باسیکی سه ره بخۆ له کتیبه که یدا ده رباره ی مه به سته کانی شه ریعه ت، هه ندیک له تویره ران ئه م رایه ی ئیبنو عاشور وه کو سه ره له نوئى دارشتنه وه ی "پاراستنى وه چه" سه یره که ن به ده ربیرین و دارشتنى نوئى، هه ندیک کیریان به تیوریکی نوئى داده نین که شوینی تیوره کۆنه که ده گریته وه، هه رچه ک بیته روونه که ئه م به شدارییه ی ئیبنو عاشور ریگای خۆشکرد بۆ زانایانى دواى خۆی تا تیوری مه به سته کان به ره و ئاسۆیه کی فراوانتر ببه ن، هه ره وه کو شیخ قه رزاوی "پیکهینانى خیزانیکى بۆ خوا سولحاو" ده خاته ناو مه به سته کانی شه ریعه تی ئسلامیه وه به شیوه یه کی راسته وخۆ، ئه م زاروه یه تیروانینیک ده رده خات بۆ کۆمه لگا که بنه ماله یه که ی سه ره کی پیکهاتنیه تی، ئه مه ش به مانای سپینه وه ی "ریگری له په رده لادان له سهر نهینى" نایه ت، یان له کارخستنى "پاراستنى داوین" یان له بیرکردنى "پاراستنى وه چه"، به لکو به واتای ئه وه دیت که به دی هینانى ئه م مه به سته تاکی و گشتییانه به شیک بن له بنیاتنانى خیزان و ئه نجامی ئه و بن و له چوارچۆیه ی خیزاندا بهینرینه دی، ئه مه باشتره، بیگومان پیدانى ئه م

۱ . الجويني، البرهان، المجلد الثاني، ص ۷۴۷.

۲ . الغزالي، المستصفى، ص ۲۵۸.

پيشه‌نگايه تيبه (الألوية) به بهرژه‌وه‌ندی خيزان، ده‌بيته پالپشت بؤ مافه‌كاني ئافرهت و - دياره پيويستی به پالپشت هه‌يه ئه‌گه‌ر واقيعی هاوچه‌رخ له‌به‌رچاو بگيرن - مافه‌كاني مندالانیش که نه‌وه‌ی داهاتوی ئومه‌تن، هه‌روه‌ها هه‌موویان ده‌پاریزیت له‌سته‌م و مافخواردن، ئه‌م نه‌رمی نوواندنه له‌پيشخستنی زاراوه مه‌به‌ستیه‌کاندا شه‌ریعت ده‌خاته خزمه‌تی پرسه‌گرنگ و هاوچه‌رخه‌كاني ئه‌م ئومه‌ته .

که‌واته ریگه‌ی مه‌به‌سته‌كاني دواي ئیبنو عاشور هه‌مان ریگه‌ی عامیری نییه که پيوابوو به‌دهیانی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کان ده‌بیته له‌چوارچیوه‌ی "سزاكان" دا بیته، هه‌روه‌ها هه‌مان تیگه‌یشتنی غه‌زالیش نییه که جه‌ختی ده‌کرده‌وه له "پاراستن" واته پاریزگاریی له‌زه‌ره‌ر و خراپه‌کاریی، به‌لکو ئه‌م تیوره‌نوویه رووده‌کاته "به‌هاکان" و "سیستمه‌کان"، ئه‌م دووانه‌ش زاراوه‌ی ئیبنو عاشورن^(١)، به‌لام هه‌ندی که زانایانی هاوچه‌رخ دزی تیگه‌لکردنی چه‌مکی نوین له‌گه‌ل مه‌به‌سته‌كاني شه‌ریعتدا، وه‌کو دادگه‌ریی و ئازادی، ئه‌مان پیمان وایه ده‌بیته ئه‌م چه‌مکه نوویانه له‌ناو تیوره‌کونه‌که‌دا جیگایان بکریته‌وه، وه‌کو "ئاو چۆن به‌ناو جۆگادا ده‌رواته"^(٢)، به‌لام من هۆیه‌ک نابینم بؤ ترس له‌گه‌شه‌پیدانی تیوری مه‌به‌سته‌کان هه‌روه‌کو هه‌موو تیوره‌كاني تر پيشکه‌وتن به‌خویانه‌وه ده‌بینن له‌زانسته‌كاني تردا.

هه‌روه‌ها بابته‌ی "پاراستنی ئه‌قل" تا سه‌رده‌مانیکی نزیك كورته‌ه‌لاتبوو له‌حه‌رامکردنی هۆشبه‌ره‌کان له‌ئیسلامدا، دياره ئه‌مه‌گرنگه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌م زاراوه‌یه فراوان ده‌بیته له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا تا شتگه‌لیکی تر بگریته‌وه

١ . ابن عاشو الطاهر، أصول النظام الاجتماعي في الإسلام، تحرير: محمد الطاهر المساوي، عمان، دار النفائس، ٢٠٠١، ص ٢٠٦.

٢ . مثلا الشيخ علي جمعة، مفتي الديار المصرية، محاوره شفهيّة، القاهرة، مصر، كانون الأول/ديسمبر، ٢٠٠٥.

وهكو "بلاوکردنه وهی بیرکردنه وهی زانستی" و "سه فەرکردن له پیناوی به دهسته هینانی زانستدا" و "له ناوبردنی گیانی میگه ل" و "زالبوون به سه ر کۆچکردنی ئەقله کان له کۆمه لگا ئیسلامیه کاندای"^(۱).

ههروهها له بابته تی "پاراستنی ئابروو" و "پاراستنی نه فس" دا، ئەم دوو زاراوهیه له ئاستی زۆر پێویسته کاندای پۆلین ده کرین به پێی زاراوهی غه زالی و شاتبی، ههروهها پیشتر باسی سزای "ئه تککردنی ئابروو" مان کرد لای عامیری، ههروهها جو هینی زاراوهی "پاراستنی نه فسه کان" ی پیشنیار کردبوو، ته نانه ت بابته تی "پاراستنی ئابروو" شوینی تایبه تی خۆی هه بوو لای عه رب، پیش هاتنی ئیسلامیش، ئەوه تا (عه نته ره) شاعیری ناسراوی جاهیلی ده لیت له شیعره کانی دا ده رباره ی شه پرکردنیان له گه ل کورانی (ضمضه) له سه ر پارێزگاریی له ئابروو:

ولقد خشيت بأن أمت ولم تدر
للحرب دائرة على ابني ضمضم
الشاتي عري ولم اشتمهما
والتاذرين إذا لم ألقهما دمي

واته: ده ترسم بمرم و شه ر پوونه دات دژی دوو کورپه که ی (ضمضم)، ئەو دووانه ی که به بی ئەوه ی من قسه به ئابروویان بلیم ئەوان وتوویانه به ئابرووی من، خوینم له گه ردنیاندایه ئەگه ر له شه ردا لییان وه رنه گرمه وه.

ههروهها عه لی کورپی ئەبو تالیب خوا لئی رازی بیته ده لی:

سأمنح مالي كل من جاء طالباً
وأجعله وقفاً على القرض والقرض
فإمّا كريمٌ صنتُ بالمالِ عرضه
وإمّا لثيمٌ صنتُ عن لؤميه عري

^۱ . جاسر عوده، فقه المقاصد: إناطة الأحكام الشرعية بمقاصدها، فيرجينيا، المعهد العالمي للفكر الإسلامي، ۲۰۰۶، ص ۲۰.

واته: مال و سامانه که ددهم به هر که سِيك بِيْت و داوام لِيْبكات، جا يان به قهرز و دواتر بۆم بگيرِيْتِه وه، يا خود بِي به رامبه ر وه که به خشش بِيْت، نه گهر پياوي باش بوو نهوا بهو ماله ئابروويم پاراستووه، خُو نه گهر خراپ بوو نهوا ئابرووي خۆم له بهرامه بهريدا پاراستووه.

(حه سساني كوري سابت) يش هر دهر باره ي هه مان مانا ده لِيْت:

أَصُون عِرْضِي بِمَالِي لَا أَدْنُسُهُ لَا بَارَكَ اللَّهُ بَعْدَ الْعِرْضِ فِي الْمَالِ

واته: ئابرووم به مال و سامانه که م ده پارِيْزِم و ده يکه مه قورباني مانه وه ي، ده که خوا به ره که ت نه خاته مالِيکه وه به بِي ئابروو ما بِيْتِه وه.

هه روه ها پيغه مبه ريش (دروودي خوي له سه ر بِيْت) نه وه ي پوونکر دووه ته وه که "خويِن و ئابروو و مالي هه موو مسوولمانِيک له سه ر مسوولمانِيکِيْت حه رامه"^(١)، به لام خه ريکه له لِيکُوْلِيْنِه وه ي هاوچه رخدا دهر باره ي مه به سه ته کان زا را وه ي (پاراستني شکوي مروّف - حفظ الكرامة الإنسانية) جيگاي (پاراستني ئابروو) ده گريْتِه وه، نه مه به پِي دهر بيري ني ژماره يه کی زۆر له زاناياني هاوچه رخ، بۆ نه وه ي نه مه ببِيْتِه مه به سه ستيکی شه ريعه ت له خودي خويدا^(٢).

بِيْنِه ويه ره يه کی زۆر هه يه دهر باره ي گونجاني مافه کاني مروّف له گه ل ئيسلامدا، چي له سه ر ئاستي توِيْزه راني مسوولمان بِيْت يان توِيْزه راني نامسوولمان^(٣)، هه روه ها

^١ . البخاري، المجلد الأول، ص ٣٧.

^٢ . يوسف القرضاوي، مدخل لدراسة الشريعة الإسلامية، القاهرة، وهبة، ١٩٩٧، ص ١٠١، عطية، نحو تفعيل مقاصد الشريعة، ص ١٧٠، أحمد الريسوني، محمد الزحيلي، محمد الشبير، "مقاصد الرعية محور حقوق الإنسان، كتاب الأمة، عدد ٨٧ (٢٠٠٢)، محمد العوا، الفقه الإسلامي في طريق التجديد، القاهرة، المكتب الإسلامي، ١٩٩٨، ص ١٩٥.

^٣ . محمد عثمان صالح، الإسلام نظام شامل لحماية وتعزيز حقوق الإنسان، بحث مقدم في المؤتمر الدولي للإسلام وحقوق الإنسان، الخرطوم، ٢٠٠٦.

له سالی (۱۹۸۱) دا جارنامہ ی ئیسلامی بۆ مافه کانی مرؤفہ راگه یه نرا، که ژماره یه کی زۆر له زانایان پیی ههستان له هه موو ئاراسته و بۆچوونه ئیسلامیه کان، ئەم راگه یاندنەش له ریگای یونسکووه بوو، ئەم جارنامه یه له بنچینه دا پشتی به قورئان و فه رموده به ستبوو، هه روه کو ئەوانه ی پیی هه ستابوون له سه رچاوه کاندایا پوونیا ن کردبووه وه . ئەوه ی تیبینی ده کریت ئەوه یه ئەم جارنامه یه به شیوه یه کی گشتی هه موو ئەو مافانه ی له خۆگرتبوو که له جارنامه ی جیهانی مافه کانی مرؤفدا هاتوون، وه کو مافی ژیان، ئازادی، یه کسانی، دادگه ری، دادگاییکردنی دادگه رانه، ریگری له ئەشکه نجه دان، مافی په نابه ری، ئازادی بیروباوه ر و ده ربیرین، ئازادی کۆبوونه وه، مافی فیکردن، ئازادی گه ران و گواستنه وه^(۱).

به لام هه ندیک له ئەندامانی کۆمیسۆنی مافه کانی مرؤفی سه ر به نه ته وه یه کگرتوووه کان، دردۆنگی خۆیان ده ربیری سه باره ت به جارنامه ی ئیسلامی مافه کانی مرؤف، چونکه - به پیی قسه ی ئەوان - "هه ره شه یه کی گه روه یه بۆ سه ر ئەو کۆده نگیه ی له نیوان هه موو کلتوووه کاندایا به دیهاتوووه، ئەویش له و چه مکانه دا گه لآه بووه که له سه ر بنه مای ئەوان جارنامه ی جیهانی مافه کانی مرؤف راگه یه نرا"^(۲)، به لام کۆمه لیک ئەندامی تری ئەو کۆمیسۆنه ئەوه یان راگه یاند که

^۱ . جامعة تورنتو مكتبة الحقوق بورا لاسكن، الحماية الدولية لحقوق الإنسان، ۲۰۰۴، إحصاءة في ۱۵ كانون الثاني/يناير ۲۰۰۵، متوفر في موقع:

www.law.unhchr.cah/Huridocda/Huridoca.nsf/(Symbol)/E.CN.۴.S
ub.۲,۲۰۰۳.NGO.۱۵.En.

^۲ . لجنة الأمم المتحدة العليا لحقوق الإنسان، قضايا محددة في حقوق الإنسان، تموز/ يولية، ۲۰۰۳، إحصاءة في الأول من شباط/فبراير، ۲۰۰۵، متوفر في موقع:

www.unhchr.cah./Huridoca.nsf/(Symbol)/E.CN.۴.Sub.۲,۲۰۰۳.NG
O.۱۵.En.

چارنامەى ئىسلامى مافەكانى مرۆڧ "كۆمەلىك لايەنى نوپى ئىجابى زىادكرد بۆ مافەكانى مرۆڧ، چونكە بە پىچەوانەى چارنامەى جيهانى مافەكانى مرۆڧ رەهەندىكى خوايى بەم مافانە دەبەخشىت، ئەمەش كۆمەلىك پالنهەرى ئەخلاقى دروست دەكات بۆ پەپرەوكردنى ئەم مافانە"^(۱)، ئاراستەى مەبەستىتى بۆ مافەكانى مرۆڧ ئەم بىرۆكەيەى دووهم پىشتراست دەكاتەو، بەلام دىرۇنگىي كۆمەلى يەكەمىش لەبەرچاۋ دەگرىت، بەتايىبەتى ئەگەر بمانەوى زاراۋەكانى مەبەستەكان بىنە زاراۋەى ھاۋچەرخ و رۆلىكى رادىكالىتر بىنن لە بىركردنەو، ياساى نىودەولتەى، بىگومان بابەتى پەيوەندى نىۋان مافەكانى مرۆڧ و مەبەستەكانى شەرىعەت چاۋەپوانى توۋىنەو، زىاترە تا خالە كىشە لەسەرەكان چارەسەر بكات، ئەو خالانەى ھەندىك لە توۋىزەران پىياناۋايە لەسەر ئاستى جىبە جىكردن كىشەيان ھەيە^(۲).

ھەرۋەھا زاراۋەى "پاراستنى ئاين" كە غەزالى و شاتى بەكارىان ھىناۋە و لە قسەكانى عامىرىشدا پىشەيان ھەبوۋە دەربارەى "پىگىرى لە پاشگەزبونەو، لە ئاين"، واتە ئەو سزايەى جىبەجى دەكرى لەسەر ئەو كەسەى لە ئاينى ھەق پاشگەز دەبىتەو^(۳)، بەلام ھەر ھەمان تىۋر لەم سەردەمەدا بەشئوۋەيەكى تر فامراۋەتەو زۆر جياۋاز لە پىشخۆى، ئىستا زاراۋەى "ئازادى باۋەر پىبون" بەكاردەھىنرى كە زاراۋەى ئىبنو عاشورە^(۴)، يان "ئازادى بىروباۋەر" لە زاراۋەى

۱ . المصدر نفسه.

۲ . صالح، "الإسلام هو نظام شامل لحماية وتعزيز حقوق الإنسان." مراد هوفمان، الإسلام عام ألفين، ۱، القاهرة، مكتبة الشروق، ۱۹۹۵، ص ۵۶.

۳ . العامري، الإعلام، ص ۱۲۵.

۴ . ابن عاشور مقاصد الشريعة الإسلامية، ۲۹۲.

تویژهرانی هاوچه رخیتردا^(۱)، ئەو تویژهرانهی لایه نگرینی له ئازادیی بیروباوهر ده کەن بە مانای هاوچەرخ، پشت بە گشتیتی ئایهتی (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ)^(۲) دەبەستن، لەبەرئەوهی بنه مایه کی سه ره کییه و به هیزتره له "سزای هه لگه پانه وه" که له فیهقی تهقلیدیدا هاتوو له میانهی "پاراستنی ئایین" دا وهکو سزایه ک بۆ ئەو که سه ی ئایینه که ی ده گۆریت، ئەهه رچی تاوانیکی تریشی له پال هه لگه پانه وه که یدا نه کردبیت، ده بینین - له میژوودا - سزای هه لگه پانه وه خراپ به کاره ی تراوه بۆ مه به ستی سیاسی و ده سه لاتداره کان، به هیوای ئەوهی ئەمڕۆ به هۆی مه به سته کانی شه ریه ته وه بیگۆرین به چه مکی بنه په تی که "زۆرلیکردن نییه له ئاییندا"، به لام ئەو بابته بیگومان پیوستی به تویژینه وه هه یه .

له کۆتاییدا زاراوهی "پاراستنی مال و سامان" هه روه کو لای غه زالی هاتوو، که هاوتای ده ربڕینی عامیرییه ده رباره ی "رێگری له بردنی سامان یان سزای دزیکردن"، هه روه ها قسه ی جوهرییی ده رباره ی "پاراستنی مال و دارایی" هه مووی گه شه یکرد له م دواییه دا، بۆ ئەوهی بگونجی له گه ل زاراوه باوه کانی ئەم سه رده مه له بواری ئابووری و کۆمه لایه تیدا، بۆ نمونه نووسین ده بینین له بواری مه به سته کانی شه ریه ته دا ده رباره ی: به ده یه تانی دادگه ری و هاوتایی و نزیککردنه وه ی چینه کانی کۆمه لگا، ئەمه جگه له پاراستنی سامانی تاکه کان له ده سندرێژی و داگیرکران و حه رامکردنی سوود، ئەمه ش چه مکی بنه په تیه ^(۳)،

۱ . عطیة، نحو تفعيل مقاصد الشريعة، ص ۱۷۱، الریسونی، الزحیلی، والشبیر، "حقوق الإنسان محور مقاصد الشريعة".

۲ . القرآن الکریم، سورة البقرة، الآیة ۲۵۶، من وا له م نایه ته تیده گه م که جانیز نییه له هیه چ فرمانتیک له فرمانه کانی ئاییندا زۆر له خه لکی بکریت نه ک له هه موو ئاییندا (کما هو الأمر فی ترجمة یوسف علی ویکشول).

۳ . قُطْب سانو، قراءة معرفية في الفكر الأصولي، ط ۱، (کوالا لامبور: دار التجدید، ۲۰۰۵) ص ۱۵۷.

ئەمجۆرە پېشكەوتن و گەشەكردنە ھەل دەرەخسېئىت بۆ ئەوھى مەبەستەكانى شەرىعت ھانى گەشەكردنى ئابوورى و كۆمەلايەتى بدات، ئەمەش ھەموو ئەو ولاتانەى زۆرىنەيان مسولمانە پېويستىيەكى زۆريان پېيەتى، ھەر وەكو دەكرى بېيت بە "ئەلتەرناتىفى ئىسلامى - البديل الإسلامى" لەبواری وەبەرھىناندا، ئەمەش ئەلتەرناتىفىكە ئىستا برەوئىكى فراوانى ھەيە، تەنانەت لەو ولاتانەش كە زۆرىنەيان مسولمان نىن، بەتايبەتى لە ساىەى ئەم تەنگرە ئابوورىيەى ئەم دوايىەى جىھاندا.

"گەشەپېدانى مرۆيى" ئەو چەمكەى گەشەپېدانە كە راپۆرتەكەى نەتەوہ يەكگرتووہكان دەربارەى ئەم بابەتە دەيكاتە بنەما، ئەمەش چەمكەى فراوانترە لە چەمكى گەشەپېدانى ئابوورى، بەپيى نوپۆرتىن راپۆرتى بەرنامەى گەشەپېدانى نەتەوہ يەكگرتووہكان، ولاتانى خاوەن زۆرىنەى مسولمان لە رېزبەندى گەشەپېداندا لە خوار ئاستى پېشكەوتن دېن بە پيى "ئامازەى گەشەپېدانى مرۆيى"، ئەم ئامازەيەش بەپيى لىكدانەوہيەك كراوہ ھەلئىنجراو لە زياتر لە (دوو سەد) ئامازە، لەوانە: رېژەى بەشدارىيەى سياسى، كەمى نەخوئىندەوارىي، رېژەى چوونە قوتابخانە و زانكۆكان، درېژى تەمەنى چاوەرپوانكراو، ھەبوونى ئاوى پاك، كەمى بېكارىي، ئاستى بژىوى، پېوہرەكانى دادگەرىي كۆمەلايەتى، بەلام ھەندىك لە ولاتانى زۆرىنە مسولمان بەتايبەتى ولاتە دەولەمەندەكان بە نەوت، جياوازيەكى زۆريان تيايە بەپيى راپۆرتى نەتەوہ يەكگرتووہكان كە باسمان كرد، لە نئون دەسھاتى نەتەوہيى و پېوہرەكانى دادگەرىي كۆمەلايەتيدا، بە تايبەتى بەشدارىيەى ئافرەتان لە زيانى گشتييدا و بەشدارىيەى بواری ئابوورى^(۱).

۱ . برنامج الأمم المتحدة للتطوير، التقرير السنوي ۲۰۰۴ (۲۰۰۴) إحالة في الخامس من شباط/فبراير، ۲۰۰۵ متوفر في موقع:

له پال ټو كه مينه مسولمانانہى له ولاتانى پيشكه وتوودا دهژين، هه نديك ولاتى
 زورينه مسولمان خراونه ته ناو كومه لهى "ټو ولاتانهى گه شه پيدان تياياندا
 به رزه"، وهكو برونای، قه تر، ميرنشينه عه ره بيهه يه كگرتووه كان، به لام ټو
 كومه لانهى باسمان كردن ټو گه به يه كه وه كويان بكه ينه وه ناگه نه له سه دا يه ك له
 كوى گشتى مسولمانان، هه روه ها كومه ليك ولات له خوارترين ريژهى ناماژهى
 گه شه پيدانى مروپيدان وهكو يه مهن و نيچيريا و موريتانيا و جيبوتى و زامبيا و
 سه نيگال و كينيا و ساحيل عاج و مالى و نه يچهر (كوى گشتى ټو م ولاتانه ش
 ده كاته نزيكهى له سه دا (ده) كوى ژمارهى مسولمانان).

پيشنيار ده كه م (هيماي گه شه پيدانى مروپى) بكه ينه پيوه ريك بو رادهى
 به ديهيئانى "به رزه وه ندييه گشتيه كان" له م سه رده مه دا، به شيوه يه ك كه
 شه ريعه ت ده يه وي ناستيكي باش به دى به نيئت له م ناماژه و هيمايه له ميانهى
 حوكمه جوراوجوره كانى هه لسوكه ته كانه وه، ټو جوره تيگه يشتنه له مه به ستي
 حوكمه شه رعيه كان ده مانگه يه نيته ټو وهى كه رادهى به ديهاتنى گه شه پيدان
 بپويين له واقيعدا به پيوانه يه كى كردارى پشتبه ستوو به پيساگه ليكى زانستى.
 ټو مه پيوستيمان به توژينه وهى زياتره له بواري گه شه پيدانى مروپيدا له
 تيپروانينى مه به سته كانى شه ريعه ته وه، هه روه كو له بواري مافه كانى مروقيشدا
 باسمان كرد، به لام ټو مه لي ره دا ده ليپين پيشكه وتنى چه مكى "مه به سته كانى
 ياسادانانى ئيسلامى" و فراونبونى تا نامانجگه ليك بگريته وه له گه شه پيدانى
 مروپيدا به تيپروانينى ئيسلامى، ټو هه و بنچينه يه كى به هيژ دروست ده كات بو
 سه رله نوئ هه ستانه وهى جيهانى ئيسلامى، له جياتى ټو وهى بميننه وه له
 پاشكويه تى ولاتانى پيشكه وتوودا و ته نانه ت له چه مكى گه شه پيدان و
 پيشكه وتنيشدا شوينكه وتهى ټو وان بن.

مه به سته كان وهك بنچينه يهك بؤ ئيجتیهادیكى نوئ

له ئوسولئ فیهقی ئیسلامییدا جیاوازی هه یه له نیوان تیگگیران (تعارض) یان ناکۆکیی به لگه كان (جا ئایهت بن یان فه رموده) و دژیه کی (تناقض) ئه و به لگانه^(۱)، بۆیه دژیه کی پیناسه کراوه به وهی ئه نجامیکی لۆژیکی دابه شنبوونی پاست و هه له یه، یاخود بوونی راستی یان ناراستی له یه ک کاتدا و له پرسیکی دیارییکراودا به بی بوونی گریمانهی سییه م^(۲).

به لام تیگگیران یان جیاوازی له نیوان به لگه كاندا بریتیه له "بوونی جیاوازی له زهینی موجته هییدا نهك له خودی کاره کهدا"^(۳)، ئه مهش به واتای ئه وه یه کاتیک دوو به لگه (له قورئان و سوننهت) دینه به رده سستی موجته هید له پروکه شدا تیگگیران له نیوانیاندایه یه، ئه وه ناگه یه نی که دژی یه کترین و پینگا چاره ی تر نییه له نیوانیاندایه، له وانه یه دژیوونه که له تیگه یشتنی شه رعزانه کهدا بیت که لایوایه ئه م دوو به لگه یه کۆک نین و کۆناکرینه وه به یه که وه له بهر تیگه یشتنی فه رموده که، سه ره پای ئه وه ش له وانه یه که موکوپیه ک هه بیت له زانیارییه کانی گێرانه وه ی فه رموده کهدا، ده رباره ی کات یان هه لومه رج یاخود ئه و شوینه ی ئه و ده قه ی تیا و تراوه، ئه م هۆکارانه پۆلی کاریگه ریان هه یه له تیگه یشتن و جیبه جیکردندا^(۴).

بۆیه له وانه یه ده رکه وئ له ئه نجامی لیکۆلینه وه دا که یه کیک له م دوو فه رموده "تیگگیراوه" به پینگایه کی راست نه گه یشتوو، به مشیوه یه کیشه که ده رپه ویتته وه و

۱. الغزالي، المستصفی فی أصول الفقه، ص ۲۷۹، الشاطی، الواقات، المجلد الرابع، ص ۱۲۹، ابن تیمیة، کتب ورسائل وفتوی، تحریر: عبدالرحمن النجدی، ط ۲، الرياض، مکتبه ابن تیمیة، بدون تاریخ، المجلد التاسع عشر، ص ۱۳۱.

۲. الغزالي، مقاصد الفلاسفة، القاهرة، دار المعارف، ۱۹۶۱، ص ۶۲.

۳. ابن تیمیة، کتب ورسائل وفتاوی، المجلد التاسع عشر، ص ۱۳۱.

۴. عبدالعزیز البخاری، کشف الأسرار، بیروت، دار الکتب العلمیة، ۱۹۹۷، المجلد الثالث، ص ۷۷.

له گه لّ يه ك فهرمووده ي راستدا ده مینینه وه، ئەمە ی شه رعزانان پێ ی دە لێن "یه کلاکردنه وه - الترجیح"، به لام یه کلاکردنه وه ش زۆرجار هۆکاری لایه نگیری تێده که وئ و بیلایه نی له ده ست ده دات، نموونه ی ئەمه ش ئەوه یه که ئەبوو هوره یه گیپاویه ته وه، ههروه کو ئەحمه د له ئەبوو هه سسانه وه پشتراستی کردووه ته وه، دوو پیاو چوون بۆ لای عائیشه و وتووینا نه: ئەبوو هوره یه له پیغه مبه ره وه (دروودی خوی له سه ر بیّت) ده گێرپێته وه که ره شبینی و شوومی له ئافره ت و ئاژه لّ و خانوودایه ^(۱)، که چی عائیشه (ره زای خوی لّ بیّت) وتووێتی: سویند به و زاته ی قورئانی دابه زاندوو ه بۆ سه ر ئەبو قاسم به مشیوه یه نه یوو تووه، به لکو پیغه مبه ره (دروودی خوی له سه ر بیّت) ده یفه رموو: ئەهلی سه رده می نه فامیی ده یانوت: شوومی و ره شبینی له ئافره ت و خانوو و ئاژه لّ دایه ^(۲).

ئەم دوو فهرمووده یه له پوا له تدا جیاوازن، به لام ئەوه ی جیگای سه ر نه جی زۆربه ی پاقه کاران فهرمووده که ی عائیشه یان په تکردوو ته وه له گه لّ ئەوه دا که فهرمووده ی تر هیه به هیزی ده کات، ههروه کو ئەوه ی موعاویه ی کوپی هه کیم له مامیه وه میخمه ری کوپی موعاویه وه ده گێرپێته وه و ده لیت: گویم له پیغه مبه ره (دروودی خوی له سه ر بیّت) بوو ده یفه رموو: شوومی نییه، به لام خیر و به ره که ت ده کری لّ له ئافره ت و و لاخه به رزه و ئاژه لّ دا هه بیّت، له گه لّ ئەوه شدا عائیشه به لگه ی به م ئایه ته هیناوه ته وه له سوره تی (الحدید) (مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا) (الحدید ۲۲) ^(۳). به لام ده بینین (ابن الجوزی) به مشیوه یه ده دوئ: "ئەمه په تکردنه وه ی خه به ریکی

۱ . البخاري، الصحيح، ص ۶۹.

۲ . المصدر نفسه.

۳ . عودة، فقه المقاصد، ص ۱۰۶.

تاشكرا و پوونه كه گيڙه ره وه كاني جيڳاي متمانن"، له گهل ئه وه دا كه خه به ره كه ي عائيشه فرموده يه كي پوونه و گيڙه ره وه كانيشي متمانن پيكراون، ئه ي وانيبه؟ په خنه له و قسه يه ي ئه بوو به كرى ئيبنو عه ره بي ده گيريت كه وه سفى و ته كه ي عائيشه ده كات به وه ي "قسه يه كي بيكه لگه" بو ئيماميكي وه كو ئه و نابيت قسه يه كي ئاوه ها به دا يكي مسولمانان عائيشه بليت!⁽¹⁾ مه به ست له هيئانه وه ي ئه م نمونه يه ده رخصتني راده ي قه ناعه تي كه سه كانه له "نه هيشتني تيگيران" دا.

به لام له زوربه ي حاله ته كاني تيگيراندا شه رعرانان پييانوايه يه كيك له دوو نايه ته كه يان له دوو فرموده كه نه سخ كراوه ته وه، واته كاريگه ربي نه ماوه، ئه م نه سخ كردنه ش - لاي ئه وان - ته نها به وه چه سپاوه كه يه كيك له و دوو ده قه له پووي ميژووه وه پيش ئه و پتر كه وتبي، واته تيگيران ي ئه و دوو ده قه نامينيت و چاره سر ده بيت ته نها به وه ي ده قي نو ي ده قه كو نه كه نه سخ بكاته وه، بو نمونه ئه گه ر دوو نايه ت هه بن يه كيكيان دواي ئه و پتر دابه زيبيت له پووي كاته وه ئه وا نه سخ كه ره وه يه بو ئه وه ي پيشخوي، فرموده ش هه ر به مشيوه يه يه، كاتيک شه رعران (الفقيه) ميژووي دوو فرموده ي بو ده رده كه وي كه تيگيران له نيوانياندا هه يه - به بوچووني ئه و - به يه كيك له ريگه كاني زانيني ميژوو، ئه وا ئه و فرموده يه ي دواتر و تراوه به پي ي كات ده بيته نه سخ كه ره وه ي هه مو ئه وانه ي له گه ليدا يه كنگر نه وه كه پيش ئه و ده كه ون، له بهر ئه مه زوريك له به لگه كه هيج گومان يكيان له سه ر نيبه نه له پووي ناوه روک و ماناوه و نه له پووي ئه و كه سانه ي كه گيڙاويانه ته وه وازيان ليهنراوه به به لگه وه رنه گيران، چونكه زوريك له

¹ . أبو بكر المالكي بن العربي، عارضة الأحوذى، القاهرة، دار الوحي المحمدي، بدون تاريخ، المجلد العاشر، ص ٢٦٤.

شهر عزانان نه یانتوانیوه له نه سه قیکی تۆکمه و به یه که وه به ستر اودا کۆبکه نه وه له چوارچیوه یه کی خواز اودا.

ئوهی که پوونه ئه مپۆ و له کتیبه کانی فهرمووده دا هاتوو به هه موو قوتابخانه و ئایینزا جیاوازه کانی وه به لگه یه که نییه تیۆری (نه سخکردن) بسه لمینیت له وته کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیئت) دا به وش پیوه یه له وهی شهر عزاناندا هاتوو، زۆر گه پام به دوی په گورپیشه ی وشه ی (نَسَخ) و وشه وه رگیراوه کانی تر که ده کرێ لیوه ی داتاشری و وه رگیری له ژماره یه کی زۆر له کتیبه ناسراوه کان له مپۆدا، له ناویاندا بوخاری و موسلیم و تیرمزی و نه سائی و ئه بو داوود و ئیبنو ماجه و ئه حمهد و مالیک و داره می و موسته دره ک و ئیبنو حیببانه و ئیبنو خوزه یمه و به یه قی و داره قوتنی و ئیبنو ئه بی شه یبه و عه بدوپره زاق، ته نها فهرمووده یه کیشم نه بینی سه حیح یان سه سن بیئت و بگه ریته وه بۆ پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیئت) و یه کی له داتاشراوه کان (المشتقات) ی ئه م وشه یه ی تیابیت، ته نها ئه وه ی که بینیم نزیکه ی (چل) حاله تی نه سخ بو له م کتیبانه دا هاتوو، هه ر هه مووی ده گه رایه وه بۆ پای یه کی له پراویه کان یا راقه کاران له لیکنانه وه ی (تیکنگیران) دا، نه ک بۆ ده قی فهرمووده پیروژه که، به لام له زۆربه ی حاله ته کاندانه سخ به مانای (تایبه تکردن - التخصیص) هاتوو، واته ئه و زانایانه حاله ته کانی تیکنگیرانیا و لیکناده ته وه که یه کی له وه دوو فهرمووده یه " حاله تیکی تایبه ت" یه له و بنچینه یه ی که فهرمووده ی دووم باسی لیوه ده کات، نه ک نه سخ به مانای (سپینه وه) هاتبیت، هه روه ک ده بینین کتیبه ته فسیره ته قلیدییه کانیش تیۆری نه سخیان وه کو سپینه وه و نه هیشتن نه چه سپاندوو له قورئاندا، به و واتایه ی ئایه ته کانی دواپی حوکی

ئايەتەكانى پېشخۇيان رەتبەكەنەو، چونكە ئۇ چەند ئايەتەى دەوترى نەسخيان تىايە بەنۆرى راجىيايان لەسەرە^(۱).

ئەم نمونەيە ئەو دەسەلمىنىت كە نەسخ نۆر بلاو بوو بەبى بەلگە، ئەوئيش ئايەتەى پىنچە لە سورەتەى تەوبە، ئەو ئايەتەى بە "ئايەتەى شمشىر" ناسراوہ:
(فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ) (التوبة: ۵)، كاتىك دەگە پىنەوہ بۆ بۆنەى دابەزىنى ئايەتەكە دەبىنن لە سالى نۆى كۆچىدا دابەزىوہ، كاتىك شەر لە نىوان مسولمانان و كافرەكانى مەككەدا پوویدا، ئەو ئايەتەى لەگەل ئەم ئايەتەدان ھەموويان لە سىياقى ئەو شەرەدا ھاتوون، سورەتەكەش بابەتەى گۆرەپانى شەرپ باس دەكات، بەلام پاقەى ئايەتەكە دەرى ھىناوہ لەناو ئايەتەكانى تردا و لەو ھەلومەرجى شەرپەى دەربارەى دابەزىوہ، وا لىكراوہتەوہكە پەيوەندى نىوان مسولمانان و كافران ديارى دەكات لە ھەموو سەردەم و شوئىنىك و لە ھەر ھەلومەرجىكدا بىت، لىرەوہ ئەوانەى دەلەين ئەم ئايەتە نەسخكەرەوہيە ھوكمى ئەو دەدەن كە ئەم ئايەتە نىكەى (دووسەد) ئايەتەى تەرى قورئانى پىرۆزى نەسخ كر دووہتەوہ، ھەموويان داواى گەتوگۆ و ئازادى بىروباوہر و لىپووردن و ئاشتى دەكەن، تەنانەت ئەو ئايەتەنەشى داواى ئارامگرتن دەكەن، تاكە ھەلبۇزاردن كە پاقەكاران پەنايان بۆ بردوہ بۆ نەھىشتنى تىكگىران ئەوہيە بانگەشەى ئەوہ دەكەن كە ئەم ئايەتە لە كۆتايىەكانى ژيانى پىغەمبەر (درودى خواى لەسەر بىت)دا دابەزىوہ و ھەر ئايەتەك جىاوازبىت لىى ئەو پىش ئەو دابەزىوہ و نەسخ بووہتەوہ بەھۆى ئەمەوہ.

۱ . يمكن للقراني أن يرجع إلى الرازي، التفسير الكبير، بيروت، دار الكتب العلمية، ۲۰۰۰، المجلد الثالث، ص ۲۰۴، وإلى فضل بن الحسين الطبرسي، مجمع البيان في تفسير القرآن، بيروت، دار العلوم، ۲۰۰۵، المجلد الأول، ص ۴۰۶، وإلى محمد ندا، النسخ في القرآن، القاهرة، الدار العربية للكتاب، ۱۹۹۶، ص ۲۵.

له بهر ئه مه بانگه شهی ئه وه ده کړیت ئه م ئایه تانه ی دین نه سخ کراونه ته وه: (لَا
 إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ) (البقرة: ۲۵۶)، (فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ)
 (المائدة: ۱۳)، (ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ) (المؤمنون: ۹۶)، (فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ
 اللَّهِ حَقٌّ) (الرُّوم: ۶۰)، (وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) (العنكبوت:
 ۴۶)، (لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ) (الکافرون: ۶)، جگه له مانه ش زورن.

هه روه ها به هه مان بانگه شه و به بی به لگه ژماره یه کی زور فهرمووده یان نه سخ
 کردووه ته وه که پښگا دهدات به ناشتی و به یه که وه ژیان له نیوان پیکه اته و
 کلتوره جیاوازه کاند، به دهربرینی هاوچه رخ، له و فهرموودانه ش په راوی مه دینه
 یان په یمانی مه دینه، که پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیټ) له گه ل جووله که دا
 په یماننامه یه کی نووسی تیایدا په یوه ندی نیوان مسولمانان و ئه و جووله کانه ی
 دیاریکرد که له (یثرب) دا ده ژیان، په یمانه که جهخت له وه ده کاته وه که مسولمان
 و جووله که کان "یه ک ئومه تن، مسولمانان ئایینی خوئیانیان هه یه و جووله که کانیش
 ئایینی خوئیان"^(۱)، به لام له لای زوریک راقه کاران ئه و په یماننامه یه
 نه سخکراوه ته وه، له سه ر بنچینه ی ئایه تی "شمشیر" و ئه و ئایه تانه ی باسی
 شه پکردن ده که ن^(۲)، بویه کاتیک مرؤف سه یری هه موو ئه و ئایه ت و فهرموودانه
 ده کات که هه ندیکیان بریاری شه پکردنیان تیا یه و هه ندیکیتریان ناشتی به رقه رار
 ده که ن، له وانه یه وا هه ست بکات که تیگگیران له نیوانیاند هه یه، به لام من نازانم
 بؤ ده بی ناچارین له نیوان شه یری به رده وام و ناشتی هه میسه ییدا یه کیکیان
 هه لپژیرین، له هه موو سه رده م و کات و حالیکدا؟

۱ . برهان زریق، الصحیفة، میثاق الرسول، الطبعة الأولى، دمشق، دار المنیر ودار معد، ۱۹۹۶،

ص ۳۵۳.

۲ . المصدر نفسه، ص ۲۱۶.

ئەو دەی کە دېدۆنگی زياترى لەسەر پرسى نەسخ دروست کردوو ئەو دەی کە
 حالەتەکانى نەسخ لای شوینکە وتوان (التابعین) و شوینکە وتوانى
 شوینکە وتواندا زۆر زياتره وهك لەو دەی لای هاوہ لآن هەبوو^(۱)، دواتر و بە
 تىپەپىنى سە دەى یە کەم دەبینرى شەرعزانان لە مەزھە بە جۆراوجۆرە کان
 دەستیان کردوو بە زیادکردنى حالەتەکانى نەسخ، حالەتگە لیک کە
 شوینکە وتوان باسیان نە کردوو، هەر وهکو ئەو دەی نەسخ کردنەوہ رىگایە ک بیئ
 لە بەردەم شەرعزاندا تا بەرپەرچى هاوشیوہ کانى پیداتەوہ لە مەزھە بەکانى تر،
 بۆ نمونە (ئەبو حەسەنى کەرخى - ۹۵۱ز وەفاتی کردوو) دەنووسىت: "رئسا
 لای ئیمە ئەو دەی هەر ئایە تیک ناکۆک بوو لە گەل راي هاوړپیانمان ئەوا تەئو لیکراوہ
 یان نەسخراوہ تەوہ"^(۲)، لە بەر ئەمە جیگای سەرسوڤمان نییە کە لە کتیبە
 فىقھیە کاندای حوکمیک ببینیت نەسخەرەوہ بیئ لە مەزھە بیئکدا و نەسخراوہ بیئ
 لە مەزھە بیئى تردا، چونکە نەسخ بوو بە کاریک وەکو ئەو دەی هیچ پەرسىپىکى
 نە بیئ لە لای ژمارە یە کە لە شەرعزانانى ئەم دوا ییە .

لیرەوہ رۆلى مە بەستەکانى شەریعەت دەست پیدە کات، چونکە مە بەستە کان
 رىگە چارە یە کى لۆجىکى و بنیاتنەر پيشکەش دەکەن بۆ کیشەى دەقە
 ناکۆکە کان، ئەمەش لەم نمونانەى دین پوون دە بیئەوہ بۆ نە هیشتنى تیکگىرانى
 روالەتەى لە روانگەى مە بەستە کانەوہ :

(۱) ژمارە یە کە لە بە لگەى ناکۆک هەن دەربارەى رىگا جیاوازە کانى
 بە جیپەینانى بە ندایەتەى و رپۆرە سمە کان، هەمووشیان پالدارونە لای پیغە مەبەر
 (دروودى خواى لەسەر بیئ) بە شیوہ یە کى صەحیح، بە لام - بە داخەوہ - ئەم

^۱ . بناء على نفس الدراسة المسحية لكتب الحديث التي قمت بها، كما ذكرنا قبل قليل.

^۲ . طه جابر العلوانى، مقاصد الشريعة، في كتاب مقاصد الشريعة، تحرير: عبد الجبار الرفاعى، دمشق،
 دار الفكر، ۲۰۰۱، ص ۸۹.

گڙپانه وه جياوازانہ بوونہ ته هؤى بينه و به ريه كى زور و دوور و دريژ و كيشگه ليك له ناو مسولماناندا، ته نانهت له يهك مزگه و تيشدا هه نديچار، به لام تيروانين له م دهقانه له ده لاقه ي مه به سته كانه وه ده مانگه يه نيته ئه وه ي مه به ستي "ناسانكاريى" بينين له ئه نجامدانى ئه و عيباده تانه به ريگاي جياواز له لايه ن پيغه مبه ره وه (دروودى خواى له سهر بيت)، ئه مه ش واى كر دووه نهرميه كى فراوان بينين كاتيڪ سه يري ئه م عيباده تانه ده كه ين^(١)، له نمونه ي (شعائر) يش ريگه جياوازه كانى ده ستگرتن له نويزدا وه موو جووله كانى ناو نويز^(٢)، چؤنيه تى شايه تمان هيئان^(٣) و چؤنيه تى سوجه ي سه هو^(٤) و دارپشته (صيغه ي) ته كپير كردن له نويزى جه ژنه كاندا^(٥)، راجيائى له سهر هه ندي ورده كارىي حه ج و بابته تى تر^(٦).

(٢) ژماره يهك گڙپانه وه هه ن ده رياره ي ئه و شتانه ي په يوه ندييان به "دابونه ريت" وه هه يه، هه روه ها پيشيان ده وترتت "وصف المتعارض"، به لام ده كرى له م رپوايه تانه وه جؤراو جؤريى بخوئينينه وه له ديده كاي مه به ستي

١ . حسبما اقترحه عدد من الفقهاء، منهم منهم مثلاً، الشافعي، الرسالة، صفحات ٢٧٢-٢٧٥، محمد الزرقاني، شرح الزرقاني على موطأ الإمام مالك، ط١، بيروت، دار الكتب العلمية، بدون تاريخ، المجلد الأول، ص٢٢٩.

٢ . السيواسي، شرح فتح القدير، المجلد الأول، ص٣١١، السرخسي، محمد بن أحمد، أصول السرخسي، بيروت، دار المعرفة، بدون تاريخ، المجلد الأول، ص١٢، والكاساني، علاء الدين، بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع، ط٢، بيروت، دار الكتاب العربي، ١٩٨٢، المجلد الأول، ص٢٠٧.

٣ . الشافعي، محمد بن إدريس، الرسالة، تحرير: أحمد شاکر، القاهرة، المدني، ١٩٣٩، صفحات ٢٧٢-٢٧٥.

٤ . محمد بن عيسى الترمذي، الجامع الصحيح سنن الترمذي، تحرير: أحمد م. شاکر، بيروت، دار إحياء التراث العربي، بدون تاريخ، المجلد الثاني، ص٢٧٥.

٥ . النووي، يحيى أبو زكريا، المجموع، بيروت، دار الفكر، ١٩٩٧، المجلد الرابع، ص١٤٥.

٦ . الغزالي، المستصفى، المجلد الأول، صفحات ١٧٢-١٧٤.

"جیهانیتی شهریهت" هوه^(۱)، یان به دهربرینیکی تر، جیاوازی له نیوان ئەم فەرمووده پیرۆزانه دەبیّت وا حساب بکریّت که جیاوازییه له و دابونەریتانه دا که فەرمووده که ویستووویه تی دانی پیا بنیّت و بیچه سپینیت، ئەمەش مانای "دژیه کببون" ناگه یه نئ، بۆ نمونە دوو فەرمووده هەن هەردووکیان پالده درینه لای عائیشه (رهزای خوای لی بیّت) یه کیکیان شووکردنی ئافرهت قەدە غەدە کات به هەر شیوه یه ک بیّت به بیّ پەزنامه ندیی به شوودەر، جا باوکی بیّت یان برای، (ئەبو داوود و ترمزی و ئیبنو ماجه و ئیبنو حیبان و حاکم و ئیبنو عەدی له عائیشه وه ده گێرنه وه که وتووێه تی: "پێغه مبه ر (دروودی خوای له سه ر بیّت) فەرموویه تی: هەر ئافره تیک به بیّ پەزنامه ندیی به شوودەر هه که ی شوویکرد ئەوا نیکاحه که ی دانە مەزراوه - سیجار ئەمە ی دووباره کردووه ته وه") له کاتی کدا له فەرمووده یه کیترا ریگا دەدات به ئافره تی بیوه ژن، خۆی میرد بۆ خۆی هەلبژێری (مالیک له (موطأ) و موسلیم له ریگای مالیک و ئەبو داوود و ترمزی و ئیبنو ماجه و داره می له عائیشه وه ده گێرنه وه: پێغه مبه ر (دروودی خوای له سه ر بیّت) فەرموویه تی: بیوه ژن خۆی شایسته تره به خۆی تا به شوودەر هه که ی و کچ پای وەر ده گیری و بیده نگیبونه که ی نیشانه ی رازیبوونیه تی)^(۲)، هه روه ها گێراوه ته وه که عائیشه له کاتی دا ئەم دوو فەرمووده یه ی ریوايه تکر دووه خۆی سه ر په رشتی کۆمه لیک هاوسه رگیری کردووه به بیّ جیبه جیکردنی مه رجی رازیبوونی به شوودەر، هه ستاوه به به شوودانی حه فصه ی برازای که کچی عه بدوپره حمانی کوپی ئەبووبه کری کوپی مونزیری کوپی زوبه یه ره، له کاتی کدا عه بدوپره حمان خۆی ئاماده نه بووه، "ئەمەش مانای ئەوه یه بۆچوونیان وابوو هه که هاوسه رگیری

^۱ . ابن عاشور، مقاصد الشریعة الإسلامیة، ص ۲۳۶.

^۲ . زین الدین بن نجیم، البحر الرائق، ط ۲، بیروت، دار المعرفه، بدون تأریخ، المجلد الثالث، ص ۱۱۷، علی المرغیان، الهدایة شرح البدایة، المکتبه الإسلامیة، بدون تأریخ، المجلد الأول، ص ۱۹۷.

جائیزه به بیی به شوودر"، ههروهك لیكدهرهوان وتوویانه^(۱)، هه ندیک له پهیرهوانی مهزه بی حهنه فی تهفسیری ئه و ریگریه یان له ئافرهت کردوو ه که ئاماده ی پهیمانی ماره بپین نه بیئت راسته خو ته نها له بهر ئه وه ی به سووک سهیره کریت، ئه مهش په یوه ندی به دابونه ریته وه هه یه^(۲).

به لام تیگه یشتنی ئه م دوو فهرمووده یه به یه که وه له سیاقی دابونه ریتدا و به له بهر چا وگرتنی مه بهستی "جیهانیی شهریعت" کیسه ی تیگه گرانه که چاره سه ر دهکات له نیوانیاندا، ههروه ها نه رمیه کیش به دیده هیئیت له بهر پارکردنی مه راسیمی هاوسه رگیریدا به پیی دابونه ریته جیاوازه کان له هه موو شوین و کاتیکدا، ئه م جووره هه لوئیسته کارئاسانیی بو مسولمانان دهکات له هه موو شوینیک که دابونه ریتی په سه ندی کومه لگا کانیان ره چا و بکن سه بارهت به م مه راسیمه، بیگومان ئه گهر حه رامی تیئه که ویت، ئه م تیگه یشتنه کلتوری پیکه وه ژیان و له یه ککه یشتن به هیژ دهکات له ناو کومه لگا فره پیکهاته و فره کلتور ه کاند.

(۲) ژماره یه ک فهرمووده له نه سخراوه کان هه ژمار کران له گه ل ئه وه دا که پله به ندی درده خه ن له جیبه جیکردنی فه رمانه شه رعیه یه کاند، ئامانجیش له پله به ندی له جیبه جیکردنی فه رمانه کاند ئاسانکارییه بو ئه و گوړانه ی شه ریعت مه به ستیه تی به دی به یئیت له نه ریته هه له کاند که له ناو کومه لگایه کدا ره گیان داکوتاه، یان ئاسانکارییه بو راهینانی کومه لگا له سه ر نه ریتی چاکه^(۳). فهرمووده نا کۆکه کان ده رباره ی حه رامکردنی مه ی و سوود، یان پیویستبوونی نو یژ و پوژوو، ده بیئت له سیاقی مه بهستی پیغه مبه ره وه (دروودی خوی له سه ر بیئت) سه یر

۱. السیواسی، شرح فتح القدر، المجلد الثالث، ص ۲۵۸.

۲. ابن عابدین، محمد أمين، حاشیة رد المحتاج، بیروت، دار الفکر، ۲۰۰۰، المجلد الثالث، ص ۵۵.

۳. محمد الغزالی، نظرات في القرآن، القاهرة، نهضة مصر، ۲۰۰۲، ص ۱۹۶.

بكرين بۇ جىبە جيكردىنى پلە بە پلەى فەرمانە كان لە كۆمە لگادا، بە تايبەتى دەبارەى مسولمانە نوپپە كان، ئەوانە پيويستيان بە كاتىكى تەواو ھەيە بۇ راھاتن لەسەر پابەندبوون بە فەرمان و پيئىمايە كانى ئىسلامە ۋە .

(۴) ھەندىك لە زانايان ژمارەيەك فەرموودە بە ناكۆك لە قەلەم دەدەن، لە بەرئە ۋەى وشە كانيان فەرمانى جياوازيان ليۋە دە فامرئتە ۋە بۇ حالەتى لەيە كچو، بە لآم كاتىك سەيرى ئەو فەرموودانە دەكەين بەو تپروانينەى كە ئەمانە رپوى گوتاريان لە خەلكانى جياواز و جۆراو جۆرە، ئەم ناكۆكيە دەرە ۋيتە ۋە، لەم حالە تانە شدا مە بەستى "بە ديهينانى زۆرترين بەرژە ۋە ندىي بۇ خەلكىي" كليلى تيگە يىشتنى ئەم دەقانەيە بە پشت بەستن بەو جياوازيەى لە نيوان ھاۋە لآندا ھەبوۋە كە ئەو فەرموودانە دەبارەيان وتراۋە، بۇ نوونە ژمارەيەك فەرموودەى پيرۆزمان ھەيە دەريدە خەن كە پيغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەر بيئت) بە ئافرە تيكي تە لاقدراۋى فەرموۋە ئەگەر شوۋى كرده ۋە ئەوا مافى بە خيوكردنى منالە كانى لە دەست دەدات، ئەبو داوود لە باسى كئى مافى زياترە بەسەر مندالە ۋە لە بەشى تە لاقدرا فەرموودەيەكى رپوايە تكدوۋە دەبارەى مافى بە خيوكردنى منال لە لايەن دايكە ۋە كاتىك شوۋى كرده ۋە: "لە عەبدوللآى كورپى عەمرە ۋە دەلئيت ئافرە تيكي وتى: ئەى پيغەمبەرى خوا ئەم كورپەم لەسكى مندا بوۋە و لە مەكە كانى منى خواردوۋە و باۋەشى من لانەى بوۋە باۋكى تە لآقى داووم و دەيە ۋىي لئىمى بستينئيت، پيغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەر بيئت) پيئووت: تۆ لە پيشتىرى بۆى ئەگەر شوۋنە كەى"^(۱)، بە لآم ژمارەيەك فەرموودە ھەن ناكۆكن لە گەل ئەم فەرموودەيەدا، ۋەكو چيرۆكى ئوممو سە لەمە كە كورپە كەى لاي مايە ۋە دواى ئە ۋەى ھاۋسەرگيرىي لە گەل پيغەمبەردا (دروودى خۋاى لەسەر بيئت) كرد، يان چيرۆكى كچە كەى حەمزە كە پيغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەر بيئت) داى بە

^۱ . أبو داود، سنن أبي داود، مرجع سابق، كتاب الطلاق، باب من أحق بالولد، ج ۲، ص ۲۸۳.

پووره‌که‌ی (خوشکی دایکی) له‌کاتی‌کدا که هاوسه‌ردار بوو^(۱)، به‌لام زۆربه‌ی مه‌زه‌به‌کان پشتیان به‌کۆمه‌له‌ی یه‌که‌م له‌فه‌رمووده‌کان به‌ستوو به‌ئوه‌ی بگه‌نه‌ئو ئه‌نجامه‌ی که مافی به‌خێوکردن راسته‌وخۆ بدریئت به‌باوک له‌کاتی شووکردنه‌وه‌ی دایکه‌که‌دا، له‌مه‌دا ئه‌وانه‌ی کۆمه‌له‌ی دووه‌میان له‌فه‌رمووده‌کان پشتگوئێ خستوو پێیانوایه‌ کۆمه‌له‌ی یه‌که‌م چه‌سپاو‌ترن، چونکه‌ بوخاری ریوایه‌تی کردوون^(۲)، به‌لام ئیبنو‌حزم پشتی به‌کۆمه‌له‌ی دووه‌م به‌ستوو له‌فه‌رمووده‌کان و کۆمه‌له‌ی دووه‌می ره‌تکردوو ته‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گومانی له‌بیره‌وه‌ری یه‌کێک له‌راویه‌کان هه‌یه^(۳)، به‌لام سه‌نعانی - دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ردوو کۆمه‌له‌که‌ی گێراوه‌ته‌وه - حوکمه‌که‌ی گێراوه‌ته‌وه‌ بوو: به‌رژه‌وه‌ندی منداله‌که، ئه‌گه‌ر هات و دایکه‌که‌ باشتر پارێزگاری لێ‌ده‌کرد له‌باوکی و سوورتر بوو له‌سه‌ر گرنگی پێدانی ئه‌وا ده‌دریئت به‌وو.... و کامیان سوودبه‌خشته‌ بن بوئێ لای ئه‌ویان ده‌بیئت " دواتر ده‌لیت: "شه‌ریعه‌تیش جگه‌ له‌مه‌ هه‌لناگرئ"^(۴).

له‌م وته‌یه‌دا به‌رژه‌وه‌ندی و دادگه‌ری ده‌بینین کراون به‌پێوه‌ر، ناکرئ شه‌ریعه‌ت به‌نادادی یان به‌له‌به‌رچاو نه‌گرتنی به‌رژه‌وه‌ندی تۆمه‌تبار بکرئیت، مه‌به‌ستم به‌رژه‌وه‌ندی شه‌رعی و یستراوه، هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌شه‌وه ئه‌مجۆره‌ تێپروانینه‌ وا له‌مسولمان ده‌کات به‌ویژدانه‌وه‌ سه‌یری هه‌ر یاسایه‌کی تری مرۆفکرد بکات ئه‌گه‌ر هاتوو هه‌ولئێ ده‌سته‌به‌رکردنی دادگه‌ریدا له‌کۆمه‌لگادا، هه‌تا ئه‌گه‌ر هاتوو

۱ . الصنعاني، محمد بن اسماعيل الأمير، سبل السلام، تحقيق: محمد عبدالعزيز الخولي، بيروت، دار إحياء التراث العربي، ط ٤، ١٣٧٩، ج ٣، ص ٢، وراجع: ابن رشد، الوليد، بداية المجتهد ونهاية المقتصد، بيروت، دار الفكر، بدون تاريخ، المجلد الثاني، ص ٤٣.

٢ . محمد بن اسماعيل الصنعاني، سبل السلام في شرح بلوغ المرام من أدلة الأحكام، تحقيق: محمد عبدالعزيز الخولي، بيروت، دار إحياء التراث العربي، ط ٤، ١٣٧٩، ج ٣، ص ٢٢٧.

٣ . هه‌مان سه‌رچاوه.

٤ . هه‌مان سه‌رچاوه.

سه‌چاوه‌کانیش نائیسلامیی بوون، چونکه دادگه‌ریی خالی هاوبه‌شی نیوان هه‌موو یاسا‌کانه.

جیا‌کردنه‌وه‌ی پښگان‌ی به‌دیه‌تینان له ئامانجه‌کان

شیخ محهمه‌د غه‌زالی - په‌حمه‌تی خوی لی‌بی‌ت - جیا‌وازیی کردووه له‌نیوان پښگان‌ی به‌دیه‌تینان (الوسائل) و ئامانجه‌کان (الغایات) دا، پوونیکردووه‌ته‌وه له کاتی‌کدا ماوه‌ی میکانیزم و پښگان به‌سه‌ر ده‌چیت و ده‌گورپین ئه‌وا ئامانجه‌کان کورتایان نایه‌ت، بۆ ئه‌و باب‌ه‌ته‌ی ناویناوه "کورتاییه‌اتی حوکم" نموونه‌ی "سیستمی ده‌سکه‌وت - نظام الغنائم" ده‌هینتیه‌ته‌وه، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که غه‌نیمه‌ت له ده‌قی راسته‌خوی ئایه‌ته‌کانی قورئاندا هاتووه به‌لام ده‌که‌ویته‌ بازنه‌ی "پښگا گزراوه‌کان" هه^(۱).

هه‌روه‌ها هه‌ردوو شیخ یوسف قه‌رزوی و فه‌یسه‌ل مه‌وله‌وی له‌مدوا‌ییه‌دا هه‌ستان به‌ فراوان‌کردنی گرن‌گیدان به "جیا‌کردنه‌وه‌ی پښگان له ئامانجه‌کان" له میانه‌ی ئه‌و راگورپینه‌وانه‌ی که پوویدا له ئه‌نجوومه‌نی ئه‌وروپی بۆ فتوا و تو‌یژینه‌وه ده‌رباره‌ی سه‌ره‌تای مانگی په‌مه‌زان له ئه‌روپا، هه‌ردووکیان هه‌مان بیرۆکه‌یان جیبه‌جی کردووه که بریتییه له‌وه‌ی بینینی مانگ له په‌مه‌زاندان ته‌نها پښگایه‌که یان میکانیزمی‌که بۆ دلنیا‌بوون له‌چوونه‌ ناو مانگیکی نو‌یوه نه‌ک ئامانجیک بی‌ت له‌خودی خۆیدا، له‌مه‌وه گه‌یشتنه ئه‌وه‌ی که لی‌کدان‌ه‌وه گه‌ردوونیه‌کان ئه‌م‌پۆ پښگا‌گه‌لیکی گونجاوترن بۆ چاره‌سه‌ری کیشه‌ی که‌مینه مسو‌لمانانه‌کان له‌پرسی

^۱ . الغزالي، السنة النبوية بين أهل الفقه وأهل الحديث، ط ۱۱، القاهرة، دار الشروق، ۱۹۹۶، ص ۱۶۱.

ديارييكردي سهره تا و كۆتايي رهمه زان^(۱)، ههروه ها شېخ يوسف قهرزاي هه مان بيروكه ي جيبه جي كر دووه له سهر (په چه - الجلباب) ي ئافره تي مسولمان، كاتي ك ايداناوه په چه ميكانيزمي كه بو به ديهيناني شكو (العفة) نه ك خوي له خويدا ئامانجيكي نه گور بيت^(۲).

وه كو دياره به پووني كردنه وه ي ده رگاي "جيا كردنه وه ي ريگاكان له ئامانجه كان" بوايكي فراوان ده كاته وه بو راوبوچووني نوي و په سه ن له هه مانكاتدا له ياساداناني ئيسلاميدا، دكتور ته ها جابر عه لواني بو نمونه هه ستاوه به پيشنياركردي پرؤزه يه ك بو چاكسازيكردي له فيكري ئيسلاميدا له دووتوي كتبه كه يدا "چاكسازي له فيكري ئيسلاميدا"، تيايدا تيپوانيني خوي راناوه ده رياره ي پرسى جياوازيي كردن له نيوان ميكانيزم و ئامانجه كاندا له بابه تيكي زور گرنگا ئه ويش پرسى يه كسانى له نيوان نير و ميذا له شايسته يي ياسايدا (الأهلية القانونية)، ئه و نووسيوويه تي:

قورئاني پيرؤز خه لكي گواستوو ته وه له سه رده مي دابه زيني په يامه كه يدا بو پرابووني ته واوه تي به يه كسانى هه ردوو په گه ز، ئه م به نده به تايبه تي په يوه سته به به نده كانى دينه وه زور زياتر له هه ر به نديكيتر، بريتيبوو له شوپشكي گرنگ كه زور كه متر نه بوو له شوپش دزي بته پرستي،..... له كومه لگاي ئيسلامى يه كه مدا به له به رچاوگرنتى دابونه ريته كونه كان كه ره گ و ريشه يان له دوورگه ي عه ربى داكوتابوو و به له به رچاوگرنتى هه لويس ت و نه ريته وه رگيراوه كان له جاهيليه ته وه، پيوستبوو كه ئه م گورانكارى يانه به قوناغ جيبه جي بكرين، تاكو كومه لگا بتوانيت

^۱ . محاوره شفهيّة، سرايفو، البوسنة، آيار/مايو، ۲۰۰۷، الجلسة الدورية الثامنة عشرة للمجلس الأوربي للفتوى والبحوث.

^۲ . انظر مقال القرضاوي في كتاب: محمد سليم العوا، محررا: مقاصد الشريعة الإسلامية: دراسات في قضايا المنهج ومجالات التطبيق، القاهرة، مؤسسة الفرقان للتراث الإسلامي، مركز دراسات المقاصد، ۲۰۰۶، صفحات ۱۱۷ - ۱۲۱.

ئەم گۆرانكارىيانە ھەرس بىكەت بە پىي گونجان لەگە ئياندا.... كاتىك ئىسلام دانينا بە شاھىدەيدانى ئافرەت لە رىككەوتننامەكاندا كە كارىك بوو لە كاتى ھاتنى ئىسلامدا ئافرەتان پۆلىكىيان نەبوو تيايدا شايانى باس بىت، قورئان مەبەستىبوو پۆلى ئافرەت بچەسپىنى وەكو ھاوبەش و ھاوشانى ژيان.... ئامانج لەمە كۆتايى ھىنان بوو بە پۆلە تەقلیدىيەكەى ئافرەت، ئەمەش بەوھى كە ئەم ئايەتە بىانگىرەتەو (مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ) (البقرة: ۲۸۲).... بەپاستى ھىنانەناوھى ئافرەت بۆ رپىزى شاھەتدەران مىكانىزمىك بوو بۆ بەدپەئەنى ئامانجىك، يان با بلىين ئەمە رپىگايەك بوو بۆ دامەزاندنى بىرۆكەى يەكسانى ھەردوو پەگەزەكە، بەلام ھەلوئىستى راقەكارانى قورئان دەربارەى (أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى) (ھەمان ئايەت)، ئەوھىە وایان داناوھە كە شاھەتەيدان لە نىوان دوو ئافرەتەكەدا دابەش دەكرىت، ئەمەش ناھەكسانى دەگەيەنەت لەگەل پياواندا وەكو بنەمايەكى سەرەكى، راقەكارانى كۆن و نوى ئەم بىرۆكەيەيان وەرگرتووھ بۆيە نەوھ لەدواى نەوھى مسولمانان بەردەوامىيان بەم تىگەيشتنە داوھ، لەمەشدا تەنھا چاولىكەرىيان كردووھ لەگەل ئەوھدا كە تىگەيشتنىكى ناراستە، بۆيە بىگومان ئەم ھەلوئىستە كە لەم تىگەيشتنەوھ سەرچاوھى گرتووھ، پەريوھتەوھ بۆ ئەودىو فىقھىش بەشيوھەكى بەربالو....^(۱)

نزىك لەم تىزەوھ ئايەتوللا مەھدى شەمسەدىن پىشنىار دەكات كە شەرعزانان ئەمپۆ تىروانىنىكى داينامىكىان ھەبىت بۆ تىگەيشتنى قورئان و سوننەت، نابىت و سەبرى ھەر ئايەتەك لە ئايەتەكانى قورئان بكنە كە ياسا و حوكمى كۆتايى و گشتگىرە، بەلكو دەبىت عەقلىيان بكنەوھ بۆ گریمانەى ئەوھى ئەم ياسايە لەوانەيە پىوھست بىت بە ھەلومەرجىكى ديارىكراوھوھ، نابىت و حوكم بەسەر

^۱ . طه جابر العلوانى، قضايا في الفكر الإسلامى المعاصر، لندن-واشنطن،: المعهد العالمى للفكر الإسلامى، ۲۰۰۵، صفحات ۱۶۴-۱۶۶.

فهرموده‌کندا بدن که نه و بونه و هه‌لومه‌رجانه‌ی تیایدا و تراوون په‌هان له‌پووی کات و شوپین و هه‌لومه‌رج و که‌سه‌کانه‌وه^(١)، هه‌روه‌ها ئایه‌توللاً شه‌مسه‌دین درێژه‌ده‌دات و ده‌لایت له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که پشت‌راستی ئه‌م تیگه‌یشتنه ده‌کاته‌وه، به‌لام هیچ حوکمیکی شه‌رعیی برپیار نادات له‌سه‌ر بنچینه‌ی ئه‌م تیگه‌یشتنه له ئیستادا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا جه‌خت ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر زه‌روره‌تی وه‌رگرنتی ئه‌م بنچینه‌یه له حوکمه‌کانی تاییه‌ت به ئافره‌ت و بواری دارایی و جیهاد^(٢).

نمونه‌یه‌کی تر ئه‌وه‌یه که دکتۆر فه‌تحی عوسمان پی‌ی هه‌ستاوه له "پیداچونه‌وه‌ی لایه‌نه زانستییه‌کان" دا که له و میانه‌یه‌دا شایه‌تیدانی ئافره‌ت وه‌کو پیاو هه‌ژمار نه‌کراوه، هه‌روه‌کو ئایه‌تی (٢٨٢)ی سوره‌تی به‌قهره دووپاتیده‌کاته‌وه، بۆیه فه‌تحی عوسمان هه‌ستاوه به سه‌رله‌نوێ خویندنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته به‌شێوه‌یه‌ک که بگوچێ له‌گه‌ل ئه‌و لایه‌نه زانستیانه‌دا، به‌ته‌واوی هه‌روه‌کو شیخ عه‌لوانی کردوویه‌تی وه‌کو له باسی ئه‌و ئایه‌ته‌دا هیئامان پی‌شتر^(٣)، به‌لکو دکتۆر حه‌سه‌ن تورا‌بی هه‌مان رای هه‌یه ده‌رباره‌ی حوکمه‌کانی تاییه‌ت به فیهقی ئافره‌ت و جلو به‌رگی^(٤).

هه‌روه‌ها پۆچی گارودی - په‌حمه‌تی خوای لی‌ییت - هه‌مان بیرۆکه‌ی دووپات کردووه‌ته‌وه که قورئان "ده‌کرێ دابه‌ش بکریت بۆ دوو به‌ش: به‌شیکی ده‌کرێ

١ . شمس‌الدین، آیه‌ الله مه‌هدی، الاجتهاد والتجديد في الفقه الإسلامي، بیروت، المؤسسة الدولية، ١٩٩٩، ص ١٢٨.

٢ . هه‌مان سه‌رچاوه.

٣ . الأفندي، عبدالوهاب، محراً، إعادة التفكير في الإسلام والحداثة، مقالات في ذكرى فتحي عثمان، لندن، المؤسسة الإسلامية، ٢٠٠١، ص ٤٥.

٤ . حسن الترابي، تمكين المرأة: وجهة نظر إسلامية، Emancipation of Women: An Islamic Perspective، ط ٢، لندن، مركز المعلومات الإسلامية، ٢٠٠٠، ص ٢٩، ومحاوره شفهيّة، الخرطوم، السودان، آب/أغسطس، ٢٠٠٦.

میٹرووی بیٹ"، نمونہ‌نشی بۆ ئەمە حوکمەکانی تاییەت بە ئاڤرەتە، بە شیکیتیش بریتیە لە "بەها نەمرەکان کە تیایدا هاتوون"^(۱)، هەرۆها عەبدولکەریم سەرۆش قورئان دابەش دەکات بۆ دوو بەش: "بەشی نەگۆرەکان و بەشی گۆراوەکان، گۆراوەکانیش لەگەڵ ژینگە ی کلتوری و کۆمەلایەتی و میٹرووییدا دەگۆرین"^(۲).

بەلام، گرنگە لێرەدا بزانی بەشیک لەو نووسەرانی کارگەری فەلسەفە ی هاوچەرخ ی پۆژئاویان لەسەر زۆرتەر بێرۆکە ی سنووردارکردنی حوکم بە هەلومەرجی میٹروویە و پەسەند دەکەن ئەو میٹروویە حوکمەکە ی دەرچوو، ئەمانە پێیان دەوتریت "پۆست مۆدێرنە میٹروویەکان"، ئەو بیرە بەسەر قورئان و فەرموودەدا جێبەجێ دەکەن بەشیۆهەیک دەبیتە هۆی نەسخرکردنەوی سەرلەبەری حوکمەکانی قورئان و سوننەت و نەگەرانیۆه بۆ سەرۆه ی دەسەلاتیان، ئەم هەلۆیستە ی کە "میٹروویەتی" قورئان و سوننەت تەبەننی دەکات، دەلی بیری ئیمە دەربارە ی کتیبەکان و کلتورەکان و پووداوەکان بە تەواوی پێۆهستە بە شوین و جیگە ی ئەو کتیب و کلتور و پووداوانە لە هەلومەرجە میٹروویە دیاریکراوەکانیادا و پێۆهستە بە گەشەکردنی میٹروویان"^(۳).

^۱ . روجیه غارودي، الإسلام والقرن الواحد والعشرون: شروط نهضة المسلمين، ترجمة كمال جاد الله، القاهرة، الدار العالمية للكتب والنشر، ۱۹۹۹، صفحات ۱۱۹، ۷۰.

^۲ . سروش، عبدالکریم، "تطور وتدني المعرفة الدينية" في كتاب الإسلام اللبرالي: كتاب مرجعي Libreal Islam: A Sorcebook، تحرير تشارلز كيرزمان، أكسفورد: مطبعة جامعة أكسفورد، ۱۹۹۸، ص ۲۵۰.

^۳ . تیلر، محراً، موسوعة ما بعد المعاصرة، ص ۱۷۸، فريدريك ماينيكى، التأريخانية: بزوغ النظرة التأريخية الجديدة، ترجمة: جيه إي أندرسون، لندن، ۱۹۷۲.

ههروهكو ئه وهى قورئان "به ره مه ميكي كلتوورويي" بيت ئه و كلتوورهى تيايدا
 ده ركه وتوو به ره مه مي هيناييت، به پيى بانگه شهى هه نديك نووسه ر^(١).
 به لام به پيى ئه م تيروانينه قورئانى پيروژ ده بيته "به لگه نامه يه كي ميژوويي" و
 ته نها يارمه تيدهر ده بيت بو تيگه يشتن له كومه لگايه كي ميژوويي دياريكراو كه
 له سه رده مي پيغه مبه ردا (دروودي خواي له سه ر بيت) هه بووه^(٢)، هه ر ئه مه شه
 يه كيكي وه كو (هايده موغيسي) بانگه شهى بو ده كات كاتيک ده لئى: "شه ريعه ت
 ناگونجئى له گه ل بنه ماي يه كسانى نيوان مرؤقه كاندا"^(٣)، هه روه ها ده لئى:
 "هه رچه نديك له ده قه كان و ته ئويلكر دنيشيان وه رگرين به س نيه به بو ئه وهى
 فه رمان و ئاراسته كرده كانى قورئان ده رباره ي مافى ئافره تان و ئه ركه كانيان
 بگونجيين له گه ل يه كسانى هه ردوو ره گه زه كه دا"^(٤)، هه روه ها ئيينو وه رراق نزيك
 له بوچوونى موغيسيه وه بانگه شهى ئه وه ده كات مافى مرؤقه له ئيسلامدا "به شنى
 پيويستى تيانيه بو به هيزكر دنى بنه ماي ئازادى"^(٥)، ئيبراهيم موساش ده رباره ي

١ . أبو زيد، "صفات الله تعالى في القرآن"، في كتاب الإسلام والمعاصرة: استجابة المثقفين المسلمين،
 تحرير: جون كوبر، رونالد إل. نيتلر، ومحمد محمود، لندن، آي بي توريس، ص ١٩٩، محمد أركون، "إعادة
 التفكير بالإسلام اليوم"، في كتاب الإسلام الليبرالي: كتاب مرجعي، تحرير: تشالز كيرزمان، أكسفورد،
 مطبعة جامعة أكسفورد، ١٩٩٨، ص ٢١١.

٢ . أبو زيد، نصر حامد، الإمام الشافعي وتأسيس الأيديولوجية الوسطية، ط ٣، القاهرة، مدبولي،
 ص ٢٠٩، إبراهيم موسى، ديون وهموم الإسلام النقد، في "المسلمون التقدميون" تحرير أوميد صافي،
 أكسفورد: وان ويرلد، ٢٠٠٣، ص ١١٤.

٣ . موغيسي، هايدا، النسوية والأصولية الإسلامية: حدود تحليل مابعد المعاصرة، نيويورك، زيد
 بوكس، ١٩٩٩، ص ١٤١.

٤ . هتمان سترواوة.

٥ . ابن وراق، "الردة وحقوق الإنسان"، في "الاستكشاف الحر" شباط/ فبراير، آذار/مارس، ٢٠٠٦،
 بدون تاريخ، ص ٥٣.

ئەمە دەلالت فيقهى ئىسلامىي ناكرى بېتتە بەلگەى "تېپوانىنى ئەخلاقى" بەماناى نوئى ئەم دەستەواژەىه^(۱).

بەلام من پىموايه وتنى ئەوہى قورئان "نادادگەرہ" يان "نائەخلاقىيە" دژى ئەو بېروابونەىه كە دەبئ بەكتىبى خوا ھەمانبىت، لەبەرامبەر ئەمەشدا پىموايه ھەندىك پووداوى مېژووى و ھەندىك فەرمانى فيقهى ديارىكراو لە قورئاندا دەبىت لە چوارچىوہى سياقى كلتورى و جوگرافى و مېژووى پەيامى ئىسلامدا سەىربكرىن، دەگەرپىنەوہ و جارىكىتر دەللىن كلىلى تىگەىشتنى ئەم دەقانە ئەوہىه جىاوازى بكەىن لەنىوان مىكانىزمە گۆراوہكان و بنەما و ئامانجە نەگۆرەكاندا، دەكرى مىكانىزمەكان (الوسائل) كۆتايان بىت، بەپى دەربىرنى شىخ غەزالى، بەلام ئامانج و بنەماكان ھەرگىز گۆرانىان بەسەردا نايەت، ئەم تىگەىشتنەش بۆ لايەنە جاوازەكان وامان لىدەكات دەقە دامەززاوہكانى قورئان لەھەموو كات و شوىنىكدا جىبەجى بكەىن.

مەبەستەكان و پافەى بابەتییانە بۆ قورئانى پىرۆز

بزوتنەوہى "پافەى بابەتییانە - التفسیر الموضوعى" ھەنگاوى باشى ناوہ بەرەو ئەوہى ناوبىنزىت پافەى مەبەستییانەى قورئانى پىرۆز (التفسیر المقاصدى)، خویندەنەوہى بابەتییانەى قورئانى پىرۆز لەسەر بنەماى ئەوہ دادەمەزىت كەوا سەىرى قورئان بكرىت "پىكھاتەىھەكى تىرۆتەواوہ"^(۲)، لەسەر بنچىنەى ئەم تېپوانىنە گشتگرە "ئايەتەكانى ئەحكام" كە چەند سەد ئايەتەك

۱. إبراهيم موسى، "تعريف" في كتاب "النهضة والإصلاح في الإسلام: دراسة للأصولية الإسلامية بقلم فضل الرحمن" تحرير: إبراهيم موسى، أكسفورد، واين ويرلد، ۲۰۰۰، ص ۴۲.

۲. حسن الترابي، التفسير التوحيدى، ۱، المجلد الأول، لندن، دار السياقي، ۲۰۰۴، ص ۲۰، حسن محمد جابر، المقاصد الكلية والاجتهاد المعاصر - تأسيس منهجي وقرآني لألية الاستنباط، ۱، بيروت، دار الحوار، ۲۰۰۱، ص ۳۵.

دەبیت شەرعزانان ئەم ناوەیان بۆ داناوون، بازنەکیان فراوان دەبیت و بەپێی ئەم تێروانینە نوێیە هەموو قورئانی پێرۆز دەگریتەو، ئەو ئایەت و فەرموودانە ی باس لە عەقیدە یان چیرۆکی پێغەمبەران (علیهم السلام) یاخود پۆژی دوایی یان بوونەوەر دەکەن، هەموویان دەبن بە بەشیک لە چوارچێوە گشتییەکە، بەمەش پۆلیان دەبیت لە دەرشتنی حوکمە فیهییهکاندا بە هەمان شیوەی ئایەتەکانی ئە حکام، ئەم پێگایەش بوار دەپەخسینیت بۆ بنەما و بەها ئەخلاقییەکان، ئەمانەش گرنگترین ئەو بابەتانەن کە چیرۆکە قورئانییەکان و بابەتەکانی پۆژی دوایی جەختیان لەسەر دەکەنەو کە ببن بە بنچینە ی حوکمە فیهییهکان، شان بەشانی پێگە تەقلیدییهکانی چەسپاندنی حوکمە فیهییهکان.

هەمان ئەو مەنەجە ی باسمان کرد بۆ تەفسیرکردنی بابەتیانە ی قورئانی پێرۆز بەسەر فەرموودە پێرۆزەکانیشدا جێبەجێ دەکریت، بەشیوەیە ک سەیری فەرموودە بکریت لەسەر بنچینە ی بابەتەکان لە چوارچێوە ی پوانینی گشتی بۆ دەقەکان و تیگەیشتنی ژێانی پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بیت) لەپووی مەبەستەکانەو، ئەم پێگایە وا لە توێژەر دەکات پرسیار بکات لە راستی و دروستی هەر فەرموودە یە کە لەگەڵ بەها و بنچینە ئیسلامییە ئاشکراو پوونەکان یە ک نەگریتەو، هەرۆهە ئەگەر شەرعزانان نەگەیشتنە یە کخستنیک لەنێوان دوو فەرموودەدا ئەوا ئەو یان هەلەدەبژێریت کە زیاتر لەگەڵ بنەماکانی قورئاندا گونجاوترە، ئەمە ژمارە یە ک لە زانایانی هاوچەرخ و تەوویانە^(۱)، ئەمەش بە

۱. بۆ نمونە سەیری ئەمانە بکە: العلوانی، طە جابر، مدخل إلى فقه الأقلیات، ورقة قدمها إلى المجلس الأوروبي للفتوى والبحوث، دبلن، فی قانون الثاني/ ینایر، ۲۰۰۴، ص ۳۶، والغزالی، السنة النبویة، صفحات، ۱۹، ۱۲۵، ۶۱، والغزالی، نظرات فی القرآن، ص ۳۶، وعبدالمعمر النمر، الاجتهاد، القاهرة، دار الشروق، ۱۹۸۶، ص ۱۴۷، وحسن الترابی، قضايا التجديد: نحو منهج أصولی، بیروت، دار الهادي، ۲۰۰۰، ص ۱۵۷، یاسین داتون، أصول القانون الإسلامی: القرآن، الموطأ وعمل أهل المدينة، ساری، کیرزون، ۱۹۹۹، ص ۱، وجون مقدسی، " اختبار علی ضوء الواضع للإستحسان كأصل من أصول

واتای ئه وه یه بۆ سه لماندنێ پاست و دروستی "ناوه پۆکیك - متن"ی
فهرمووده یه کی پیرۆز، پێویسته زانای شه رزان گرنگیی بدات به گونجانی ئه
فهرمووده یه له گه ل بنه ما ئیسلامیه كاندا.

له كۆتاییدا ده لێین مه نه جی بنیاتنراو له سه ر مه به سه ته كان ده كرێ بۆشاییه کی
سه ره کی پرېكاته وه له گێرانه وه ی فه رمووده دا به شیوه یه کی گشتی، ئه ویش
بۆشاییه نه بوونی بۆنه و سیاقه (المناسبه والسباق)، زۆرینه ی فه رمووده
پیرۆزه كان له كۆتیه جۆراو جۆره كانی فه رمووده دا له سه ته یه کی یان دوو سه ته
پێكه اتوون، یاخود وه لآمی پرسیارێك یان دوو پرسیارن، به شیوه یه کی ئاسایی
فهرمووده هه چ سیاقیکه مێژوویی و سیاسی و كۆمه لایه تی و ئابووری و ژینگه یی
له خۆی ناگرێ كه ئه و فه رمووده یه ی تیا وتراوه، راسته هه ندیک له هاوه لآن یان
گێره ره وه كان جاری وا هه یه وتووینه "نازانم كه پێغه مبه ر (دروودی خوای له سه ر
بیت) ئه مه ی فه رمووه مه به سه تی ئه و یان ئه و بوویت... " به لآم ئه مه ته نها له
ژماره یه کی كه م له فه رمووده دا هاتوو كه له گه ل ده قی فه رمووده كه دا بۆنه كه ی
باسكرابیت یان چۆنیه تی وه رگرتنی له لایه ن هاوه لآنه وه یاخود چۆنیه تی
جیه جێكردن، به لكو ئه مه جیه لآراوه بۆ لێكدانه وه ی راوی یان شه رزان،
تێروانی گشتگیرانه بێگومان یارمه تیمان ده دات بۆ قه ره بوو كردنه وه ی ئه م كه لینه
له كه می زانیاری پێویست بۆ تێگه یشتنی ئه وه ی گشتیه و ئه وه ی تایبه تیه،
ئه مه ش به تێگه یشتن له مه به سه ته شه رعیه كان دیته دی.

الاجتهاد الإسلامي"، في مجلة القانون الإسلامي والشرق أوسطي، عدد ٩٩، (الخریف/الشتاء) ٢٠٠٣،
وإيه أموتوشو، مشكلة الأمر في أصول الفقه، رسالة دكتوراه، جامعة أذربية، ١٩٨٤، لؤي صافي،
إعمال العقل، بيسبيرغ، دار الفكر، ١٩٩٨، ص ١٣٠، شمس الدين، الاجتهاد والتجديد في الفقه
الإسلامي، ص ٢١.

تیگه یشتنی مه به سته کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بیټ)

ههروه ها زیاتر له مهش ده کرئ مه به سته کانی خودی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بیټ) به کار بهینرئ بۆ دانانی فهرموده تایبه ته کان له سیاقی خۆیاندا، پیشتر پوونمان کرده وه چۆن قه رافی جیاوازی کردووه له نیوان کرده کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بیټ) له دادوهریی و فتوادان و پیشه وایه تیدا، قه رافی ئه وه شی پوونکردووه ته وه که هه ریه کیک له م پۆلانه ی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بیټ) لیکه وته و کاریگه ریی خۆی هه بووه . دواتر ئیبنو عاشوور چه ند لایه نیکی تری زیاد کرد بۆ "مه به سته کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بیټ)" که ئه م بۆچوونه ی قه رافی فراوانتر کرد، ئه مهش کۆمه لیک مه به ست و "حال" ی تایبه تی پیغه مبه رن (دروودی خوی له سهر بیټ) که ئیبنو عاشوور هیانوی⁽¹⁾:

۱- مه به سته ی یاسادانان: یه کیک له نمونه کانی مه به سته ی یاسادانان لای پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بیټ) له میانه ی حه جی مالئاواییدا بوو، کاتیک فهرمووی: "خذوا عني مناسککم" (واته تیبینی من بکه ن چی ئه که م له کاتی حه جکردندا وه کو خۆی بیکه نه وه و شوینم بکه ون)، نمونه ی ئه م کارانه ده بی وه کو خۆیان ئه نجام بدرین.

۲- مه به سته ی فتوادان: نمونه ی ئه م مه به سته ش فتوادانه کانی پیغه مبه ره (دروودی خوی له سهر بیټ) له کاتی حه جی مالئاواییدا، بۆ نمونه پیاویک هات بۆلای و وتی: پیش ئه وه ی به ردباران بکه م حه یوانم سه ربپی، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بیټ) پیی فهرموو: "به ردباران بکه و کیشه ی تیا نییه"، دواتر پیاویک هات و وتی: "قرم بپی پیش ئه وه ی حه یوان سه ربپم"، ئه ویش پیی فهرموو: "ئیسنا سه ربپه و کیشه نییه"، پیاوییه که دریزه به باسه که ده دات و ده لیت له و پۆزه دا هه ر پرسیا ریکی لیکه رابیت ده رباره ی پیشخستن و دواخستنی

¹ . ابن عاشور، مقاصد الشریعة الإسلامیة، الفصل السادس.

هر شتیک فرموویه تی "بیکه کیشه کی تیا نییه"، نمونه ی ئەم فرمووده یه پیویسته شوینی بکه وین وه کو خۆی، ئینجا ئەوه ی به مه بهستی فتوادان کردوویه تی به که لکه بۆ حوکمدان و یاسای فتوادان به گشتی نه که ته نهان ئەو کاره دیاریکراوه ی که کراوه، هر له و نمونه یه ی که هینامانه وه موفتی فیرده بییت که ریزه ندی له ئەنجامدانی کاره کانی چه جدا پیویست نییه ته نهان ئەوه نه بییت که ده قیکی راسته و خۆی له سهر هاتبییت.

۳- مه بهستی دادوه ری: ئیبنو عاشور ئەم نمونانه ی خواره وه ی هیناوه ته وه له سهر ئەم مه بهسته: (۱) دادوه ری کردنی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بییت) له نیوان پیاویک له حه زه مه وت و پیاویک له کینه ده رباره ی کیشه یان له سهر پارچه زه وییه ک. (۲) حوکم و دادوه ری کردنی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بییت) له نیوان عه ره بیکی ده شته کی و که سیکي تردا کاتیک عه ره به ده شته کییه که هات و بۆلای و وتی: دادوه ری بکه له نیوانماندا پیغه مبه ریش (دروودی خوی له سهر بییت) فرمووی: "به دلنیا ییه وه دادوه ری له نیوانتاندا ده که م". (۳) دادوه ری پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بییت) له نیوان هه بییه و سابیتدا، کاتیک هه بییه ی کچی سه هل هات حالی خۆی لای پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بییت) پوونکرده وه که وه میرده که ی خۆش ناویت و ده یه وی لئی جیا بییت ه وه، پیغه مبه ریش (دروودی خوی له سهر بییت) پیی فرموو: ئایا باخه که ی بۆ ده گی پیت ه وه؟ هه بییه ش وتی: نه که هه ر ئەوه به لکو بللی هه رشتیکی ئەوت لایه، به مشیوه یه پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بییت) بریاریدا که سابیت باخه که ی وه رگریته وه و ته لاقی بدات. ئەم جوړه فرموودانه یاسای گشتی نین و مه بهست لییان یاسادانان نه بووه هه روه که وه رافی پوونی کردووه ته وه، به لکو فرمان ده رکردن و دادوه ری کردن به پیی ئەو ئیجتیهاد و ئەنجامه ده بییت که دادوه ری پیی ده گات به پیی کیشه که.

٤ - مه به سستی سه رکردایه تیکردن (واته پۆلی پیغه مبهه (درودی خوای له سهه
 بیئت) وه کو فه رمانه وای مسولمانان): نمونه ی ئەمه ش پڕیگه دانی پیغه مبهه
 (درودی خوای له سهه بیئت) به خاوه نداریتی هه ر پارچه زه ویهه که که
 فه رامۆشکراوه له لایه ن ئه و که سه وه که دووباره زیندووی ده کاته وه، پڕیگری له
 خواردنی گۆشتی سوور له شه ری خه بیه ردا، هه روه ها وته ی پیغه مبهه (درودی
 خوای له سهه بیئت) له میانه ی شه ری (حونه یین) دا: "هه رکه سیک که سیکی کوشت و
 شاهیدی هه بوو که ئه و که سه به ده سستی ئه و کوژراوه، ئه وا بۆی هه یه هه موو
 شته کانی کوژراوه که بۆ خۆی بیات"، یاسای گشتی ئه وه یه ئه و فه رمودانه ی
 ده رباره ی بابه ته کۆمه لایه تی و سیاسیه کان و تراون ده بیئت له پوانگه ی مه به سه ته
 بالاکانه وه سه یر بکرین به شیوه یه ک به رژه وه ندی گشتی ده سه ته به ر بکه ن.

٥ - مه به سستی رینمایی کردن (ئهمه ش له یاسادانان فراوانتره): لیره دا
 فه رموده یه کمان هه یه که بوخاری گپراویه تیه وه ده لئ: "به ئه بوزه رپ گه ی شتم
 میردمندالکی له گه لدا بوو به نده ی بوو و عه بایه کی به سهه شان وه بوو، پیمووت:
 ئه مه چیه ئه بوو زه ر؟ وتی: وه ره باپیئت بلیم: من قسه ی ناشرینم به به نده که م
 وت و تانه م لیدا به هۆی دایکیه وه، ئه ویش شکاتی لئ کردم لای پیغه مبهه (درودی
 خوای له سهه بیئت) پیغه مبه ریش (درودی خوای له سهه بیئت) پیی فه رمووم: ئایا
 تانه و ته شه رت لیدا وه به هۆی دایکیه وه؟ وتم: به لئ، فه رمووی: تۆ پیاویکی هیشتا
 نه فامیت تیا ماوه، به نده کانتان به خششی خوان بۆ ئیوه"، له م فه رمودانه وه
 رینوینی و ئامۆژگاری پیغه مبهه (درودی خوای له سهه بیئت) ده بینین له
 مامه له کردنی هاوه لانی تایبه ت له گه ل به نده کاندان.

٦ - مه به سستی نیوه ندگیری: نمونه ی فه رموده یه ک ئه مه پوون بکاته وه
 فه رموده ی بوره یره یه، تیایدا هاتوه پیغه مبهه (درودی خوای له سهه بیئت)
 داوای له بوره یره کردوه بگه پڕته وه لای میرده که ی داوای ئه وه ی ته لاقیدا وه،
 بوره یره ش وتویه تی: "ئایا فه رمانم پیده که ی ئه ی پیغه مه ری خوا؟ (درودی

خوای له سەر بیټ؟ فرموویه تی: "نه خیر، به لکو داواده کم" ئه ویش وتوویه تی: "من هیچ پیوستیه کم پی نییه"، ههروهها بوخاری فرموده یه کیتێ ده گێرته وه ده کرێ نمونه یه کیتێ بیټ له سەر ئه مه کاتیک باوکی جابر مرد جابر داوای له پیغه مبه ر (درودی خوای له سەر بیټ) کرد قسه له گه لّ خاوه ن قه رزه کانیدا بکات تا له به شیک له قه رزه کانیا ن خو شبن، پیغه مبه ریش (درودی خوای له سەر بیټ) قسه ی له گه لا کردن، به لام رازی نه بوون، پیغه مبه ریش (درودی خوای له سەر بیټ) لاری نه بوو و لیی قبولکردن، ههروهها فرموده یه کی تره هیه دورباره ی نیوه ندیگری تیایدا هاتوه که عبی کوپی مالیک داوای قه رزیکی کرده وه له عه بدوللای کوپی حه دره د که له سه ری بوو، پیغه مبه ر (درودی خوای له سەر بیټ) داوای له که ع کرد که له نیوه ی خو ش بیټ که عبیش رازیبوو، له هه موو ئه م فرمودانه دا هاووه لان وا تیگه یشتوون که پیغه مبه ر (درودی خوای له سەر بیټ) مه به سته ی نه بووه که سیک پابه ند بکات یا ن فه رمانی به سه ردا بکات، به لکو مه به سته ی نیوه ندیگری و پارێکردن بووه .

۷ - مه به سته ی رینما ییکردن ده رباره ی پرسیا رلیکراو: نمونه ی ئه مه ش فرموده که ی عومه ری کوپی خه تابه کاتیک ئه سپیکه به پیاویک به خشی له پری خوادا، داوی ویستی لیی بکریته وه چونکه دلنیا بوو له وه ی پیاوه که ده چیت به هه رزان ده یفرۆشیت، به لام کاتیک پرسیا ری له پیغه مبه ر (درودی خوای له سەر بیټ) کرد ده رباره ی ئه مه، پیغه مبه ر (درودی خوای له سەر بیټ) پیی فرموو: "نه یکرینه وه لیی ئه گه ر به دره میکیش بیفرۆشیت، ئه وه ی له خیر و به خشش په شیما ن بیته وه وه کو سه گیگ وایه رشا نه وه ی خو ی بخواته وه" به لام هیچ که سیک نازانی پیغه مبه ر (درودی خوای له سەر بیټ) ئه م رێگری کردنه ی گشتیه و بو هه موو که س و کاتیکه یا ن نا . نمونه یه کی تر فرموده یه که (زه یید) گێراویه تیه وه تیایدا هاتوه پیغه مبه ر (درودی خوای له سەر بیټ) فرموویه تی: "کپین و فرۆشتن به به رو بوومه وه مه که ن تا ده رنه که وی چۆن ده بیټ

(واته پيش ئه وهى پيڭگات)" ، به لام زهيد ده بارهى ئه م فه رموده يه ده لى ئه مه وه كو راويژ پيكردن وابووه كه پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر بيٽ) پيى فه رمون، چونكه كيشه ي زور پووبه پووى ده بووه وه له ئه نجامى ئه مجوره كرپن و فرؤشته دا، له م دوو پووداوه هاوه لان وا تيگه يشتون - وه كو خالى پيشو - كه ناچار كردنى كه سى تيا نيه ده باره ي شتيك.

۸ - مه به ستي ئاموزگارى: نوعمانى كورى به شير ده گيرپته وه كه باوكى به پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر بيٽ) و تووه شتيكى به خشيوه به يه كيك له كوره كانى، پيغه مبه ريش (دروودى خواى له سه ر بيٽ) لى پرسیوه: ئايا به هه موو كوره كانيترت وه كو ئه و به خشيوه ؟ ئه ويش و توويه تى: نه خير، پيغه مه ريش (دروودى خواى له سه ر بيٽ) فه رمويه تى: مه كه به شاهه تحالى سته م. ليره دا هيجام له ماليك و ئه بو حه نيفه و شافيعى واى نابينن كه پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر بيٽ) ئه م به خشش و دياريه ي حه رام كرد بيٽ يان هه ليوه شانديته وه، ئه وهى ئه مه پشتراست ده كاته وه له هه نديك رپوايه تدا هاتووه كه پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر بيٽ) فه رمويه تى (كه سيكى تر جگه له من بكه به شاهيد).

۹ - مه به ستي هاندانى نه فس به ره و كاملبون: ئه مه ش زور هه يه له فه رمانه كانى پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر بيٽ) بو هاوه لان بو كامل كردنى خويان نه ك بو گشتاندىن به سه ر هه موو ئومه تدا، له سه حى بوخاريدا هاتووه له به پرائى كورى عازبه وه: "پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر بيٽ) فه رمانى پيكردوين به حه وت شت و ريگري لى كرددوين له حه وتى تر: فه رمانى پيكردوين به سه ردانى نه خؤش و شوينكه وتنى مردوو وه لامدانه وهى كه سيك كه ده پزميت و به جيگه ياندنى سويند و سه رخستنى سته مليكراو و په ره پيدانى سه لام كردن و چوون به ده م بانگه يشت كردنه وه، هه روه ها ريگري لى كرددوين له مستيله ي ئالتوون و قاپ و قاچاغى زيو و (پارچه قوماشيكي سوور كه ده ريٽ به سه ر

پشتی و لاخدا) و له بهرکردنی قوماشه گرانبه هاکانی وهک (استبرق) و ئاوریشم و دیباج"، هه ندیک له م فه زمانه واجیبوونیان دیاره و براوه ته وه، به لام هه ندیکیان بۆ پاراستنی هاوه لان بووه له خو به زلگرتن و دوورکه وتنه وه له خو رانان.

۱۰ - مه بهستی فیترکردنی به ها بالاکان: نمونه ی ئه مهش کاتیک پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیئت) له ئه بوزه ری پرسی: ئایا کیوی ئو خود ده بینی؟ ئه بوزه ریش وتی: به لئ، پیغه مبه ریش (دروودی خوی له سه ر بیئت) فه رموی: حه زم ده کرد به قه د ئو خود ئال توونم هه بووایه و هه موویم ببه خشییایه له وه هه مووه ته نها سی دینارم بهیشتایه ته وه"، لی ره دا مه بهستی ئه وه نه بووه ئه مه به سه ر هه موو مسولمانیکدا جیبه جی بکریت".

۱۱ - مه بهستی ره وشت جوانکردن (التأدیب): تیایدا هه ندیک له زیاده پو ی هه یه به مهستی هه ره شه کردن وه کو ئیبنو عاشوور ده لیئت، نمونه ی ئه مهش وتی پیغه مبه ره (دروودی خوی له سه ر بیئت) که ده فه رموی: "سویند به خوا ئیمانی نییه، سویند به خوا ئیمانی نییه، وتیان: کی ئه ی پیغه مبه ری خوا؟ فه رموی: هه رکه سیک دراوسی که ی له شه ر و پیلانی دلنیا نه بیئت" مه به ست لی ره دا نه بوونی ئیمانی ته وا وه تییه نه ک بنچینه ی ئیمان.

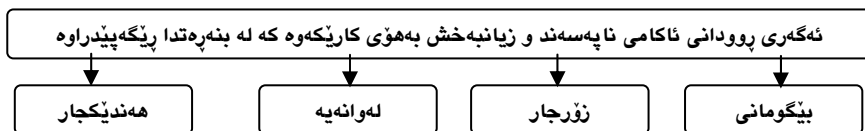
۱۲ - مه بهستی خو دامالین له پینمووی (واته مه بهستی فیترکردن نه بووه): ئه مه په یوه ندی به یاسادانان و دینداری و سیستمی ئومه ته وه نه بووه، له مانه ش نه ریتی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیئت) له نانخواردن و جل له بهرکردن و خه وتن و پویشتن و سواری و لاخ، نمونه ی ئه مهش وه ستانی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیئت) له حه جی مالئا واییدا له سه ر گردیک وه ستابو (له و شوینده که ورده به ردی تیادا بوو له مینا) ده یروانی به سه ر ئاوی به نو کینانه دا، عایشه ده باره ی ئه م شوینده ده لیئت: مانه وه له و شوینده له رپوره سمه کانی حه جکردن نه بوو، به لکو ته نها شوینیک بوو پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیئت) هه لییژاردبوو تا تیایدا بمینیتته وه بۆ ئه وه ی ئاسانتر بتوانیت به ره و مه دینه بروات.

ئەم فراوانىيە لە تىگەيشتنى ئىبنو عاشور بۆ ئەو فەرموودانى ھىنامانەو،
گرنگە بۆ بەزىكردەنەو ھى ئاستى تىگەيشتنمان بۆ مەبەستى دەقە شەرىئەكان،
ھەرەھا بوارىكى فراوانتر دەپەخسىنى بۆ نەرمى نواندن لە تىگەيشتنى دەقەكان
و جىبەجىكردىيان.

"ئاوھلاكردن بە ھۆى ئاكامەو" لە بەرامبەر "پىگى بە ھۆى"

"ئاكامەو" (فتح الذرائع في مقابل سد الذرائع)

"پىگى بە ھۆى ئاكامەكان بە ھۆى ئاكامەكانىانەو" لە فىقھى ئىسلامىدا بە
واتاى رىئەلگرتن و سنووربەندكردن دىت، بۆ كارىكى پىگا پىدراو لە بنەپەتدا، كە
دەبىتەھۆى بەرپابوونى كارى خراپ و نابەجى^(۱)، شەرعزانان لەسەر ئەو
كۆدەنگن بە جىاوازى ئاىنزاكانىانەو كە ئەو كارەى پىگى لىدەكرى بە ھۆكارى
ئەو ھى دەبىتە ھۆى پوودانى كارىكى نابەسەند، دەبىت "ئەگەر پوودانى ئاكامى
نابەسەندى زۆرتر بىت ئەك چاك" بەلام شەرعزانان دواى ئەمە راجىايان ھەيە
لەسەر پۆلىنكردى ئەو ئەگەرەنە، لەمەو ئەگەرەكانى پوودانى كارى نابەسەند
دابەش دەكەن بۆ (چوار) ئاست^(۲):

^۱ . الشوكاني، محمد بن علي، إرشاد الفحول إلى تحقيق الحق من علم الأصول، تحرير: محمد سعيد

البدري، ط ۱، بيروت، دار الفكر العربي، ۱۹۵۸، ص ۲۶۸.

^۲ . أبو زهرة، أصول الفقه، ص ۲۷۱.

ئەمە چوار ئاستن لە ئەگەری بەدیھاتنی ئاکامی ناپەسەند و خراب بۆ کارێک کە لە بنەرەتدا پێگەپێدراوە و چاکە، بێگومانی، زۆرجار، لەوانەییە، ھەندیکجار. لێرەدا چەند نموونەییە کە دەھێننەووە کە شەرەزادانان باسیان کردوون بە پوونکردنەووی ئەم چوار بەشە:

۱ - زۆریک لە شەرەزادانان نموونەییە کە دەھێننەووە لەسەر کارێک کە بێگومان دەبێتە ھۆی زەرەرگەیانندن و ئاکامی خراپی دەبێت، ئێویش "ھەلکەندنی بیر لەسەر پێگای خەلکی (واتە لەسەر پێگایەکی گشتی کە زەرەر بگەییەنیت)"، شەرەزادانان لێرەدا کۆکن لەسەر پێگاکرتن لەو ھۆکارەیی دەبێتە ھۆی پوودانی ئەم کارە، بەلام جیاوازی لەو ھۆی کە ئایا ئەو کەسەیی بیرەکەیی ھەلکەندوووە سزادەدریوت لەسەر ئەم کردەوویە ئەگەرھاتو خەلکی تووشی ئازار و نارەحەتی بوون؟ ناوھروکی ئەم جیاوازییەش ئەو ھۆی: ئایا پێگاکرتن لە کارێکی ناپەسەند سزادانی بکەرەکەشی دەگرێتەووە یان نا ئەگەر خەلکی تووشی زەرەر و زیان بوون بەھۆی کارەکەییەووە؟

۲ - نموونەییەکی تر شاتبی ھیناویەتی بۆ کارێک "ھەندیک جار" دەبێتە ھۆی پوودانی ئاکامی خراب، ئێویش (فروشتنی تری)یە، بەو پێیەیی ئەوانەیی بەکاری دەھینن بۆ دروستکردنی (مەیی) پێژەییەکی کەمن، لێرەدا "پێگاکرتن بەھۆی ئاکامەووە" جیبەجیبی نابێت وەکو شەرەزادانان دەلێن، لەبەر ئەو ھۆی سوود و قازانجی ئەو کارە (تری فروشتن) زیاترە لە زەرەر و زیانی، بەلکو زیانی چاوەپوانکراو زۆر کەمە^(۱).

۳ - ھەندیک لە شەرەزادانان وایدەبین کە زەرەر و زیان (زۆرجار - غالباً) زالدەبێت بەسەر فروشتنی چەکدا لەکاتی ئاشوب و بەرپابوونی فیتنەدا (واتە لەکاتی ململانێ ناوخوازییەکاندا)، یان فروشتنی تری بە کەسێک کە (مەیفروش یان

^۱ . الشاطبي، الموافقات، المجلد الثاني، ص ۲۴۹.

مهى دروستكه(بیت^(۱))، لیږدهدا مالیکیهکان و حنبهلییهکان کۆکن لهسه رپښگرتن له ناکامهکان، بهلام شافیهیهکان و حنبهلییهکان (ناوا نووسراوه، بهلام لهوانهیه مهبهستی حنبهلییهکان بیت) جیاوازن لهگهلیاندا و دهلیښ دهبیت له زهره و زیانهکهی دلنیا بین (واته ناستی یه کهم بیت) ئینجا رپښگریی دهکریت له کردنی ئه و کاره .

۴ - هندیك له شه عزنانان پینانویه که زیان و ناکامی خراب (لهوانهیه - ناستی سییه م) بیتهدی کاتیک نافرته بهتهنیا سهفه ر دهکات، یان کاتیک خه لکی فیلی فیهی (حیله شه ری) به کارده هیښن له کپین و فروشتندا وهکو ئه وهی مامه لهی بازرگانی له رووکه شدا راست و دروست بهلام له ناوه پوکدا فیلی شاراوهی تیایه و لهوانهیه سوودی لیبکه ویته وه^(۲)، لیږه شدا مالیکیهکان و حنبهلییهکان کۆکن لهسه رپښگرتن له و کارانهی دهبنه هوی ناکامی ناپه سه ند، بهلام ئه وانی تر پاچیا بیان هیه لهگه لیاندا، له بهر ئه وهی له ناکامه کهی دلنیا نیین که ده بیته هوی خراپه و گومانی زورت ریش به لای خراپه دا نییه (واته ناستی یه کهم و دووه م نییه). له م نمونانه وه که هی نامان درده که ویته که دابه شکردنی (رپښگان - الوسائل) و (ناکامهکان) و ئه وه گه رانهی په یوه ندی پینانه وه هیه ده گوږین، به پیی بارودخی تابوری و سیاسی و کومه لایه تی، نه که کومه لیک یاسای نه گوږ و چه سپاو بن.

"رپښگریی به هوی ناکامه وه" به ده رپرینی فه لسه فهی ئه خلاقی جوړیکه له حوکمدان لهسه ر بنه مای ناکام و ئه نجامی کرداره کان^(۳)، ده کری ئه هند یچار سوود به خش بیت، به لام هندیچاریش خراب به کارده هیښریت له لایه ن ئه وانهی توندگیرن

۱ . أبو زهرة، أصول الفقه، ص ۲۷۳.

۲ . هه مان سه رچاوه و هه مان لاپه ره.

۳ . وولف، روبرت بول، حول الفلسفة، الطبعة الثامنة، نیوجیرسی، برنتیس - هول، ۲۰۰۰، ص ۹۰.

و زیاده پۆیی دهکەن، یان ئەوانەى بۆ مەبەستى سیاسى و خۆسەپاندن بەسەر خەلكیدا پەنای بۆ دەبن، ئەمڕۆ دەبینین چۆن "پێگى بەهۆى ئاكامەكانەوه" پێگایەكە زۆر بەكاردەهێنرێت لە نووسینەكانى "زاهیریە نوێیەكان" دا بەپێى دەربڕینی شیخ قەرەزاوى، بەتایبەتى لەو یاسایا و حوکمانەى تاییەتن بە ئافرەتى مسولمان، بۆ نموونە لەسەر بنچینەى "پێگى لە ئاكامى خراپ" ئافرەت رێگای لێدەگیرێت سەیارە لێخوڕیێت یان بەتەنیا سەفەر بکات، یان کاریکات لە ئیزگە و تەلەفیزیۆنەكان، یان بەشداریی لە پرۆسەى سیاسیدا بکات، تەنانەت لە هەندیک نووسیندا رێگى لێدەکرێت بە ناوهراستى رێگادا بروت^(۱)، لێرەدا فەتوایەك دەهێنین بەتەواوى ئەوه پووندهکاتەوه که مەبەستمانە لەخراپ بەکارهێنانى "پێگى لە ئاكامى خراپ"، بەبێ قسە لەسەرکردن وەكو خۆى هێناومە بەئومىدى ئەوهى خوێنەر ئەو سەمەرەیهى تیا ببینێت که من تێبینیم کردووه^(۲):

پرسیار: خوازیارم حوکمی لێخوڕینی ئۆتۆمبیل لەلایەن ئافرەتەوه پوون بکەنەوه، پای ئێوه چیه لەسەر ئەوهى دەوترێت ئافرەت خۆى ئۆتۆمبیل لێخوڕی باشترە لەوهى لەگەڵ شۆفیریکی نامەحرەم سواربیت؟

- وەلامى ئەم پرسىيارە لەسەر ئەوه بنیات دەنرێ... هەرشتیک سەرى کیشا بۆ حەرام ئەوا حەرامە... بێگومان ئۆتۆمبیل لێخوڕین لەلایەن ئافرەتەوه خراپەى زۆرى هەیه، لەو خراپانەش: دانانى حىجاب، لەبەر ئەوهى ئۆتۆمبیل لێخوڕین پێویستى بە دەرخستنى دەموچاوه ئەمەش جیگای فیتنەیه، دەبیتە هۆى سەرنجراکیشانى پیاوان،... لەوانەیه کەسێک بلى: ئافرەت دەتوانیت ئۆتۆمبیل لێخوڕی بەبێ ئەو پەچەیهى هەیه وەكو ئەوهى دەمولوتى هەلبەستیت و

^۱ . وجات عبدالرحيم ميمنى، قاعدة الذرائع، ط ۱، جدة، دار المجتمع، ۲۰۰۰، صفحات ۶۰۸، ۲۲، ۳۲، ۵۰.

^۲ . كتاب الفتاوى الشرعية في المسائل العصرية من فتاوى علماء البلد الحرام، ابن عثيمين.

چاويلكە يەكى رەش بىكەتە چاوى، بەلام لەو ھەلەمدا دەلەئىين ئەمە پېچەوانەى واقىعى ئەو ئافرەتانەىە كە عاشقى ئۆتۆمبىل لىخوپىن، ... ھەروھە لە خراپەكانى لىخوپىنى ئۆتۆمبىل لە لایەن ئافرەتەو ھە دانانى شەرم و نەمانىەتى.... دەبىتە ھۆى زۆر دەرچوونى ئافرەت لەمال.... ھەروھە لە خراپەكانى ئەو ھە ئافرەت ئازاد دەبىت بۆ ھەركۆئىيەك پىى خۆشبىت بچىت و كەى بىھوى بچىت و ھەرشىكى بوى خىرا بپواتە دەرەو، چونكە بەتەنبايە لە ئۆتۆمبىلە كەيدا كەى وىستى بىتەو ھە بۆ مالەو تەنانەت تا درەنگانى شەو بىمىنەتەو.... ھەروھە لە خراپەكانى ھۆكارىكە بۆ ھەلگەرانەو ھە ئافرەت لەمال و مىردى ھەر لەبەر بچووكترىن شت سوارى ئۆتۆمبىلەكەى دەبىت و دەپوا تا تبايدا پشووئەك بدات.... ھەروھە لە خراپەكانى دەبىتە ھۆى فەتتە لە زۆر شوئىن، ھەكو ھەستان لەلای ترفاىكەكانى ھەستان و لە بەنزىخانەكان... يان لەكاتى تىكچوونى شتىكى ئۆتۆمبىلەكەى لەرېگا ناچار دەبىت دابەزىت و خەرىكى بىت تا چاكى بىكەتەو، لەمكەتەدا لەوانەىە كەسىكى رەوشتنزم يارمەتى بدات و خۆى لىبەرىتە پىشەو ھۆ چاككردنەو ھە لەسەر حسابى ئابرووى ئافرەتەكە، ئەوكاتە دەبىت ھالى چۆن بىت؟.... لە خراپەكانى لىخوپىن لەلایەن ئافرەتەو زىادبوونى قەرەبالغى شەقامەكان، يان بىبەشبوونى ھەندىك گەنجى تر لە لىخوپىنى ئۆتۆمبىل كە ئەوان شايستەترن بە لىخوپىن لە ئافرەت و باشترىشن، ھەر لە خراپەكانى ئۆتۆمبىل لىخوپىن لە لایەن ئافرەتەو زۆربوونى رپوداوى ھاتوچۆئە، چونكە ئافرەت ھەر لە سروشتى خۆيدا لە پىاو كەمتواناتر و كورتبىنتر و بىدەسەلاترە... (تا كۆتايى!!!).

لەلایەكىترەو ھەندىك لە مالىكىيەكان پىشنىارى "ئاو ھەلەكردن بە ھۆى ئاكامەكانەو ھە - فتح الذرائع" يان كروو ھۆى بىتە بەرامبەرىكى لۆجىكى بۆ

"رېگري به هؤى ئاكامه كانه وه"^(١)، بؤ نموونه قه رافى حوكمه كانى دابه شكر دووه بؤ "رېگاكانى به ديهيئنان" و "مه به سته كان" و پيوايه ئه وهكار و ميكانيزمه ديهيئته هؤى ئه نجاميكي ناپه سهند رېگاي ليبيگرى، ئه وه شى ديهيئته هؤى ئه نجامى باش ئاوه لا بكريت^(٢)، لي ره دا ديهيئنان چؤن قه رافى ديارى كر دنى هه لومه رجي ميكانيزمه كان ده به سته هؤى به مه به سته كانه وه كه ئه م رېگا و ميكانيزمانه ده بنه هؤى به ديهيئنانيان، له سه ر ئه م بنه مايه ش (سى پله) له مه به سته كان ديارى ده كات، ئه وانيش "خراب" و "چاك" و "ئاوه ند"ن، هه روه ها شه ر عزانىكى مالىكى مه زه بى تریش كه (ئيبنو فره حون) ه (سالى ٧٦٩ك) وه فاتى كر دووه، هه مان ريساى قه رافى پيره و كر دووه له "ئاوه لا كر دن به هؤى ئاكامه وه" به سه ر كو مه ليك حوكمى شه ر عييدا^(٣).

مه به سته كى باش ئه و رېگايانه ي به دى ده هيئن ئاوه لان	مه به سته ناوه ند ئه و رېگايانه ي به دى ده هيئن رېگا پيدراون	مه به سته كى خراب ئه و رېگايانه ي به دى ده هيئن رېگا پينه دراون
---	--	---

^١ . القرافي، الذخيرة، المجلد الأول، ص ١٥٣، القرافي، الفرقان (مع هوامشه)، المجلد الثاني، ص ٦٠، برهان الدين بن فرحون، تبصرة الحكام في أصول القضية ومنهاج الأحكام، تحرير جمال مرعشلي، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٩٩٥، المجلد الثاني، ص ٢٧٠.

^٢ . القرافي، الذخيرة، المجلد الأول، ص ١٥٣، القرافي، الفرقان، (مع هوامشه)، المجلد الثاني، ص ٦٠.

^٣ . ابن فرحون، برهان الدين، تبصرة الحكام في أصول القضية ومنهاج الأحكام، تحرير: جمال مرعشلي، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٩٩٥، المجلد الثاني، ص ٢٧٠ وما بعدها.

چۆره كانى مه به سته كان و ئه و پڭاگانه ى ده بنه هۆى به ديهاتنيان وه كو

لاى قه پافى هاتووه

ليره دا ده بينين چۆن ماليكييه كان قسه وباسيان ته نها كورت نه كردووه ته وه له سه ر لايه نى سه لى ئاكامه كان، به لكو ئه م بير كردنه وه يان فراوان كردووه بۆ ئه وه ى لايه نى ئىجابيش بگريته وه، ئه مه ش بووه ته هۆى هاندان و هه لنان له سه ر كردنى كار و كرده وه يه ك كه ده بيته هۆى به ديهاتنيانى به رژه وه ندى خه لكى، ئه گه رچى ئه م كارانه له ده قى ديارى كراو يشدا نه بن.

به ديهاتنيانى مه به سته " جيهان نيتى - العالمية "

ئو عورفه ى شه ر په چاوى ده كات و سه نكى بۆ داده نيت واته ئه و دابونه ريته چاكانه ى كه له كۆمه لگادا بلاو ده بنه وه و په يروه ى ده كرين، به لام په يوه ندى نيوان عورف و شه ر په يوه ندييه كى قوولتره له ته نها په چاوكردن و سه ننگ بۆدانان، له راستيدا دابونه ريته عه ره بيه كان كاريگه ريه كى بالايان هه بووه له سه ر كۆمه لىك له حوكمه شه رعييه كان، چ له سه ره تاكان يان كۆتاييه كانى ميژووى ئيسلاميدا بيت، له بهر ئه مه ئيبن عاشور تىروانينىكى نوئى پيشنيار كردووه بۆ بنچينه ى دابونه ريت له سه ر بنه ماي مه به سته كانى شه ريعه تى ئيسلامى، له كتىبه كه يدا (مه به سته كانى شه ريعه ت) به شىكى ته رخا نكردووه بۆ دابونه ريت و ناويناوه (گشتىتى شه ريعه تى ئيسلام)⁽¹⁾، له م به شه دا ئيبنو عاشور باسى كاريگه رى دابونه ريتى نه كردووه له سه ر جىبه جىكردنى فه رموده پيرۆزه كان، هه روه كو پيشتر كراوه، به لكو گرنگيداوه به كاريگه رى دابونه ريتى عه ره بى له سه ر تيگه يشتمان له خودى فه رموده پيرۆزه كان.

1 . ابن عاشور، مقاصد الشريعة الإسلامية، ص 234.

ئىبنو عاشورر به وه دهست پىدهكات كه تويزهر دهبيت له چهكمى جيهانئيتى ئىسلاموه دهست پىبكات، چونكه زانايانى ئىسلام پىداگرى له وه دهكهن كه ئىسلام بۆ هه موو كات و شوينىكه و بۆ هه موو مرقايه تيبه، ئه مه ش ئايه ته كانى قورئان و فهرمووده كان پوونى دهكهنه وه. ئىبن عاشورر ژماره يه كى له م دهقه پيرۆزانه هيناهه⁽¹⁾، دواتر ئىبنو عاشورر دريژه ي به باسه كه داوه و ده رباره ي حيكمه ته شارواوه كانى پشت هه لبيژيرانى پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر بيت) له ناو عه ره بدا ده دوئ، يه كيك له و حيكمه تانه كه نارگرى عه ره ب بووه له شارستانيه تى جيهانى، ئه مه ش واىكردوه تىكه لاوى باش له گه ل ئه و گه ل و نه ته وانه دا دروست بكات ئه وانه ي له نئوان ئه وان و عه ره بدا دژايه تى نه بووه، ئه مه به پيچه وانه ي فارس و پومه بيزه نتيبه كان و قيبتيه كانه وه بووه، ئه و ده نووسيت:

(گه و ره ترين شتيك كه گشتيتى شه ريعه ت به رپاي ده كات ئه وه يه حوكمه كانى يه كسان بن بۆ هه موو ئه و گه ل و نه ته وانه ي شويني ده كه ون به پي توانا... له به ر ئه م حيكه ت و تايبه ته ندويه خواى گه و ره ئه م شه ريعه ته ي دامه زران دووه له سه ر حيكه ت و هوكاره كان كه په پيبراوى عه قلن و ناگوپين به پي جياوازي گه ل و نه ته وه كان... ئيمه دلنيان كه دابونه ريتى گه ليك - له به ر ئه وه ي دابونه ريته - ناكري به سه ر گه ليكى تر دا بسه پينري له ياسادانان و بنياتناني حوكمه شه رعيه كاندا، ته نانه ت ناكري به سه ر كه ساني سه ر به و گه ل و نه ته وه يه شدا بسه پينري... ليره وه بو مان ده رده كه وي كه زوريك له زانايان بوچى تووشى سه رسورمان و سه راسيمه يى هاتوون سه باره ت به ريگرى شه ريعه ت له كو مه ليك

¹ . بۆ نمونه ئىبنو عاشورر ئه م دوو ئايه ته ده بيت: (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ {أَي يَا مُحَمَّد} إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ) (سورة سبأ ۲۸)، (قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا) (سورة الأعراف ۱۵۸)، هه روه ها ئه م فهرمووده پيرۆزه: (كان النبي يُرْسَلُ إِلَى أُمَّتِهِ خَاصَّةً وَأُرْسِلَتِ لِلنَّاسِ عَامَّةً) (رواه مسلم).

شت که هیچ جوره خراپه و فەسادیکى تیا نابيينن، بۆ نموونه حەرامکردنى لکاندىنى قژ لە لایەن ئافرهتەو (واتە ئافرهت قژى دريژ بکات بەهۆى پيوه لکاندىنى قژيک که هى خۆى نەبى) يان پيککردنەوهى ددان ياخود کووتانى پيست.... بەلام لای من هۆکارى حەرامکردنى ئەم شتانه که نەمبينيوه کهس باسى بکات، بریتىيه لەوهى ئەم حالەتانه بەلگەبوون لەسەر لاوازی پاکداوینى و خۆپاريزى ئافرهت لەلای عەرەب، بۆيه پيگريکردن لىيان پيگريى بووه لە هۆکارى ئەو شتانه يان هەتکردنى نامووس و پەوشتى بەهۆى ئەمانەوه، قورئان دەفەرمویت: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأُزَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ مِنْ جَلَابِيهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) (الاحزاب: ۵۹)، ئەمە شەرعیكە تیايدا دابونەرىتى عەرەب پەچاوكراوه، ئەو گەل و هۆزانەى پەچەپۆشین تیاياندا باو نىيه ئەم حوكمه نایانگريتهوه، كهواته ديارىکردنى واتاى گونجانى ياساكانى ئىسلام بۆ هەموو سەردەميك بەوه دەبيت كه حوكمهكانى گشتى بن، چەمك و واتاگەليك بن كه حيكمەت و بەرژەوهندييان تيا بيت، بگونجین بۆ ئەوهى لقی جوراوجۆر و چەند حوكمى ترى لى بکەويتهوه بەلام مەبەست لىيان يەك شت بيت.

لەبەر ئەمە و لەسەر بنەماى مەبەستى (جيهانئيتى) لە ياسادانانى ئىسلاميدا ئىبنو عاشوور پيگايەك پيشنيار دەكات بۆ تيگەيشتن لە فەرمووده پيرۆزەكان لەسەر بنچينهى تيگەيشتن لەو سياقه عەرەبىيهى فەرموودهكان وەريدهگرن و حيسابى بۆ دەكەن، نەك تيگەيشتن لەو فەرموودانە وەك ياسا و پيسايەكى رەها بۆ هەلسوكەوت و بەبى مەرج، لەمەوه ئىبنو عاشوور لەو دەقانهى پيشتر هينامان واتيدەگات كه لەچوارچيوهى ئەو مەبەستە ئەخلاقىيانەدان كه بۆى دەگەپينهوه، نەك وەكو ئەوهى كۆمەلە وشەيهكى دابراوين لە واقع و دابونەريت، ئەمجۆره پيگايە نەرمىيهكى گەوره و بيوينه دەبەخشيتە شەرىعتى ئىسلام و جيئە جيکردنەكهى لە ژينگەى ناوچەيى جوراوجۆردا، بەتايبەتى لە ژينگە ناعەرەبىيهكاندا.

مه به سته كان پيگه يه كي هاويه شن له نيوان ئايينزا ئيسلامييه كاندا

يه كيگ له تاييه تمه ندييه كاني سه ده ي بيست و يه ك دابه شجبونيكى ته واوه له نيوان شوينكه وتوانى هه موو ئايينزا و مه زه به كاني ئيسلام و غه يري ئيسلامدا، ديارترين ئه و دابه شجبونانه ش و به زيانترينيان مملانيكى سوننه و شيعه يه، دابه شجبونيكه زور كه س پيوايه ته نها پالنه رى سياسى له پشته وه يه به لام ويته ي مه زه به ي وه رگرتووه، ئه وان ه ي شاره زان به ئايينزا جياوازه كان تيبينى ئه وه يان كردووه كه جياوازييه كان له كوون و نويدا له نيوان ئايينزا فيقه ييه جوراوجوره كاني سوننه و شيعه دا له راستيدا ده گه رپته وه بو جياوازييه كه كه ده كرى ناوى (سياسه تى) ليبنين، نه ك ناوى (بيروباوه رى) ليبنين، هه رچونيك بيت مملانيكى و كي شه گه يشتووه ته هه موو گوره پانه كان، له دادگان، مزگه وته كان، په يوه ندييه كو مه لايه تيبه كان، ته نان ه ت كار گه يشتووه ته مملانيكى خويناوى له زوريك له ولاتاندا، به تاييه ت سياسه تى نيوده ولته تى ئاگرى ئه م شه ر ه ي زياتر خو شكر دووه، ئه وه رپونه و ناشاررپته وه، ئه م مملانييه كلتور يكى فراوانى په ره پيداوه له يه كتر نه خويندنه وه و قبولنه كردنى (ئه وى تر) و نه توانين بو به يه كه وه ژيان له پيناوى به رزه وه ندى گشتيدا.

ليزه دا پاساوه كه ي چارلز هو دج (۱۷۹۷ - ۱۸۷۸) بير به ينمه وه سوود به خشه

بو پيويستى ريبازى مه نه جى له تيولوجيادا له سه ر بنه ماي ئه مانه ي كه وا دين:

۱ - پيكه اتنى عه قلى مروقه وايلىده كا نه گونجى له هه ولى ئه وه دوور بكه ويته وه كه "مه نه ه جيبوون و روانينى گشتگيرانه و ته و فيقى به كار به يننى ده رباره ي ئه و شتانه ي كه عه قل به شيوه يه كي به شه كي دانيان پيداده ني ت".

۲ - ريبازى مه نه جى سوود به خشه بو كو كردنه وه ي راستيه تاكه كان تاكو

شيوه يه كي به رزترى مه عريفه يان لى داپرپتريت.

۳ - ئەم رېبازە پېۋىستە لە پېناۋى پانائىكى تېرۋەئاۋى حەقىقەت "بۆ پاراستنى لە تانەلېدان".

۴ - ئەمە سىروشتى جىھانى مادى و سىروشتى ۋەحىيە ۋەكو يەك ھەرۋەكو خۋاى گەۋرە پوونىكردۋەتەۋە و ۋىستۋىيەتى "مىرۋاىيەتى كۆشش بىكات لە لىكۆلېنەۋەى دروستكراۋەكانىدا، ھەرۋەھا پەيۋەندى تۆكمە و ئاۋىتەيى لە نىۋان دروستكراۋەكانىدا بدۆزنىۋە، ھەرۋەھا پەيۋەندى بونىادگەرىي بەيەكالكاۋ لە نىۋانپاندا.

ۋەك دەبىنېن پوانىنى سىستىماتىكى لە لىكۆلېنەۋەى ئايىنەكاندا بەۋ شىۋەيەيى باسكرا لە زۆر لايەنىۋە لە مەنھەجى لىكۆلېنەۋەى مەبەستەكان دەچىت لە لاي زانايانى ئىسلام، چونكە ئەۋىش - ۋەك لە م نامىلكەيەدا پوونكراۋەتەۋە - رېبازىكە لە خۆپىندەۋەى دەقەكاندا دەگەرېت بۆ بابەتە گىشتىيەكان و بىنەپەتتىيەكان، ۋەكو دادگەرىي و ئەخلاق و جۆرەكانى بەرژەۋەندى.

تېۋرى مەبەستەكان كۆمەلېك بۋار دىيارىي دەكات لە پېۋىستىيە بىنەپەتتىيەكان، ئەۋانەى شەرىعەتى ئىسلام سوۋرە لەسەر پاراستنىان، ۋەكو: "پاراستنى ئايىن، پاراستنى نەفس، پاراستنى مال و دارايى، پاراستنى ئەقل، پاراستنى ۋەچە" ۋەكو پىشتەر باسكرا^(۱)، بەھەمانشىۋە تۋىژەرانى بۋارى پوانىنى سىستىماتىكى لە لىكۆلېنەۋەى ئايىنەكاندا بە دۋاى بابەت و بىرۋەكەي نىزىك لەمانەدا دەگەرېن، ۋەكو پارىزگارىي لە زىيان و تەندرووستى "بە قەدەغەكردنى خۋاردنەۋەى كحول تا پادەى سەرخۆشى" ۋەك نمونە، بە لەبەرچاۋگرتنى ھەلۋىستى ئىسلام لەمبارەيەۋە، چونكە ھەموو ھۆشبەرېك حەرام دەكات ھەرچەند كەمىش بىت يان

۱ . الغزالي، المستصفى، المجلد الأول، ص ۱۷۲، ابن العربي، أبو بكر المالكي، المحصول في أصول الفقه، تحرير: حسين علي الياضري وسعيد فوده، ط ۱، عمان، دار البيارق، المجلد الخامس، ص ۲۲۲، الآمدي، الإحكام، المجلد الرابع، ص ۲۸۷.

ھەر جۆرئېك بېت، ئەمە ۋەك پېگريپەك لە ئاكامى خراپى ئەو سەرخۆشبوونە، ھەروەھا ئەوان لە بەھاي گرنگيدان بە خىزانىش دەكۆلنەو، ئەمەش نزيكە لە پاراستنى ۋەچە و بەرژەۋەندىي خىزان^(۱) بەمشىۋەيە بابەتەكانىترىش بەراورد بىكە.

پوانىنى مەقاصىديانە پېگاي خۆشكردوۋە بۆ زانايانى ئايىنى كە كۆمەلئېك فەرمان و پېرەنسىپى ئايىنى دابنئىن لە چوارچىۋەي گشتى ئەو بنەما و ئامانجانەدا كە لە پشت فەرمان و پېرەنسىپەكانەۋە دەۋەستن، لەجياتى ئەۋەي تېگەيشتنىيان تەنھا كورتھەلئېي لەسەر شتە بەشەكى و لەيەك داپراۋەكان كە سەيركردنى بابەتەكانە بەشىۋەيەكى جوزئى، لەبەرئەۋەي ئەم تېگەيشتنەي دوۋەم وا لە خاۋەنەكەي دەكات سەيرى حوكم و فەرمانەكان بىكات بەشىۋەيەكى حەرفى، ناتوانئيت گرنكى و پېگەي بەھا ئەخلاقىيەكان بىنئيت كە فەرمانە جۆراۋجۆرەكان لە ھەموو بوارە جياۋازەكاندا ھەولئى بەدى ھىنانىيان دەدەن، ھەروەھا فەرمانەكان دەگۆرئېن بە جياۋازى ژىنگە و شوئىنەكان كە دەبېت فەرمانەكانىيان تيا جىبەجى بىكئيت.

لەبەر ئەۋە من پېموايە مامەلەكردن لەگەل ئايىن و توئژىنەۋە لئى لەسەر بنەماي مەبەستەكان يان ئەۋەي پېي دەلئىن پوانىنى گشتى سىستىماتىكى، دەكرئى پۆلئىكى گرنگ بگېرئېت لە گفتوگۆي نئوان ئايىنەكاندا و لە پېشخستنى تېگەيشتنى ھەر ئايىنك بۆ ئەۋى تر، چونكە مەبەستەكان بەم تېپوانىنە كۆمەلئېك بابەتى گشتى دەھىنئىتە ئاراۋە لەپىناۋ دىالۆگ و تېگەيشتندا.

^۱ . ۱۰۰۹ . ۲۴۱، ۷۸۱، ۲۰۸، ۱۲۴، ص ۲۰۸، الشىولوجيا المنهجية، ص ۱۲۴، ۲۰۸، ۱۰۰۹.

پراگتیه: دگر دنی مه به سته گانی شم بعت

پرسیار و وه لām سه باره ت به ره وشت

پرسیار گه لیکم پیگه یشتوه له خه لکیه وه له چند ولاتی که وه، هه ندیکان له ریگای پیگه ی نه لیکترونی: islamonline.net له لیکه وه readingislam.net، له راستیدا پرسیاره کان ئاراسته ی دیداری نه لیکترونی: (بپرسه ده رباره ی ئیسلام) کرابوون که له و پیگه یه دا هه یه، هه ندیکی تریان له پیگه ی ئیمیله وه پیم گه یشتوون. هه ندیک له و پرسیارانه ده هیتم به لām ریگا به خۆم ده دم که هه ندیک گۆرانکاری له پرسیار و وه لāmه کانیشدا بکه م، بۆ ئه وه ی پالفته یان بکه م له و شتانه ی په یوه ندییان به م نامیلکه یه وه نییه، ئامانجیش له م پرسیار و وه لāmانه روونکردنه وه ی ئه وه یه که چۆن ده کری مه به سته گانی شه ریعت چاره سه ری گونجاو پیشکesh بکه ن بۆ کیشه و ئاریشه گانی سه رده م که په یوه ستن به شه ریعتی ئیسلامه وه، ئه مانه پرسیار گه لیکن زۆریک له مسولمانان و خه لکانی تریش ده پرسن لیان له هه موو شوینیک.

(پرسیار): کاتیک باس له "مه به سته کان" ده که ین له شه ریعتدا به گشتی باس له "ره وشت" ده که ین، ئایا وانیه؟ من له به رئه وه ی مسولمانیکم له پۆژئاوا ده ژیم بۆشاییه کی فراوان و جیاوازییه کی زۆر ده بینم له نیوان بنه مای ئه خلاقی ئیسلام و بنه مای ئه خلاقی پۆژئاوادا، ئه م بۆشاییه په یوه ندی هه یه به پرسی جیگیربوون و گۆرانکاری له ره وشتدا، مه به ستم ئه وه یه ئه وه ی له تیروانی نی ئیسلامدا خراپ و ناپه سه ندبووه پیش چوارده سه ده ئیستاش هه ر ناپه سه نده له م ئایینه دا، به لām ئه مه له بنه مای ئه خلاقی پۆژئاوا ییدا به م شیوه یه نییه، به لکو تیروانی نی ئه خلاقی ده گوریت و گه شه ده کات به گۆرانی سه رده م و کات، هیوادارم راو بوو چوونی خۆتانم پیلین سه باره ت به م بابه ته.

(وه لآم): وه لآمی ئه م پرسیاره سه ره کییه له دوو خالدا ده دریته وه:

(۱) پیویسته جیاوازی بکهین له نیوان به ها ئه خلاقیه کان (بریتین له به ها و مه به سته بالآکان) و هه لېژارده ئه خلاقیه کاندا (ئه مانه جیبه جیکرنی ئه و به ها بالایانه له ژيانی رۆژانه دا)، بۆیه مه به سته و به ها بالآکانی وه کو (دادگه ریی و یه کسانى و ئه مانه تپاريزی و ئازادى و خۆپاکراگرتن و لیبوردیهی و تاکۆتایى) ملکه چى گۆرانکاریى نابن به گۆرانى کات یان شوین، به لکو ئه مانه نه گۆرن، به لآم هه لسوکه وته ئه خلاقیه کان که بریتین له جیبه جیکردنی پراکتیکیانه ی ئه م به ها بالایانه له ژياندا، ئه وا ده کریت بگۆرین به گۆرانى کات و شوین، به لآم به و شیوه و رینگیه ی که به ها بنچینه ییه کان بپاريزیت، بۆ نمونه دادگه ریی بنچینه یه کی بنه په تیبیه له هه موو کات و شوینیکدا، به لآم حوکمکردن به دادگه ریی له کیشه ی دادگاگاندا په یوه سته به وه ی که کۆمه لگا به "دادگه ریی" دابنیت له سیاقى کلتور هه لومه رجى واقعیدا، چونکه دادگه ریی دواى چه ند مه رجیکى ماف دیاریکردن و دانانى ئه رک دیته ئاراوه، که ئه و ئه رک و مافانه ده که ونه سه رشانى هه ر تاکیکى خیزان یان کۆمه لگا یان حکومه ت له چوارچیه ی ئه و سیستمه کۆمه لایه تی و ئابوورى و سیاسیه ی په پیره و ده کریت، ئه م ئه رک و مافانه ده گۆرپین کاتیک چوینه ناو سیستمیکى کۆمه لایه تی جیاوازه وه که تیايدا رۆلى ئه ندامانى خیزان جیاوازیو له وانى تر، یاخود سیستمیکى ئابوورى و سیاسى جیا که له سه ر بنه مای کۆمه لیک نه ریت و مافى دیاریکراو دامه زرابیت بۆ تاک و کۆمه ل، ئه م جیاوازییه له تاییه تمه ندیى کلتوریه ی - مادامیک له چوارچیه ی رینگاپیدان و ئاساییدا بن - ده بیته له به رچاو بگيریت کاتیک و یسترا دادگه ریی جیبه جى بکریت.

(۲) به لآم ده بیته جه خت له وه بکهینه وه که په رسته شه کان هه روه کو هه ن ده بیته جیبه جى بکرین به شیوه یه کی حه رفى، هه یچ گۆرانیکیان به سه ردا نایه ت به گۆرانى هه لومه رجه کان، چونکه بنچینه ی شه ریه ته ی ئیسلامین و پیویسته هه موو مسوألما نیک پابه ند بیت پێیان وه له هه موو کات و شوینیکدا، بۆ نمونه پینج

فهرزهی نویژ ناگوریت (هروهه چۆنیه تی نویژکردن، چۆنیه تی دهستنوویژ، ژمارهی نویژه کان، کاته کانیان، جووله و هه لسوکه وته کان له سوجده و رکوع، یان نویژخوین چی ده لیت، تا کۆتایی)، هروهه زه کاتدان (به هه موو نیسه بت و ژماره فهرزکراوه کانه وه، هروهه ئه وانه ی زه کاتیان پیده دریت تا کۆتایی)، له م په رسته شانه و ئه وانی ترده مسولمان شوین پیغه مه ر (دروودی خوای له سه ر بیت) ده که ویت به بی تازه کردنه وه یان گۆرانکاری، هیچ که سیك نابئ پیواییت که حکمه تیک یان پاساویکی دۆزیوه ته وه که گۆرانکاری تیا دا بکات، به لام ئه و کار و کرده وانه ی ده چنه خانه ی (هه لسوکه وته کان) وه ئه و ده گورپن به پیی ئه و حکمه ته ی که مه به سه ته به دی به ئینیت، به پیی ریژه ی پاساوه کانی.

به لام دیسان دووپاتی ده که یه وه که هه رامکردنی کار و کرده وه گه لیک (وه کو خواردنه وه ی مه ی که م بیت یان زۆر، قوما ر، سوو، زینا) ده چنه خانه ی په رسته شه کانه وه به و تیگه یشتنه ی باسما ن کرد، له قورئان و سونه تدا هه رامبوونیان له ده قی قه تعیدا هاتووه مشتومر و ئیجتیهاد هه لئاگری، توویژه ر ده توانیت وردبیتته وه له و حکمه تانه ی به هۆی نه کردنی ئه م کارانه وه به دی دین، ده شتوانین له ریگای و توویژ و تاوتوی کردنی ئه م بابته تانه وه له نیتوان خۆماندا بگه یه کۆمه لیک حیکه ت و دانایی به وه ی یه کیکمان شتیک باس بکه ین و ئه ویت شتیکیتر، به لام ئه مه ئه وه په تناکاته وه که کۆمه لیک حوکم له قورئان و سونه تدا هاتوون له سه ر مسولمان پیویسته پیانسه وه پابه ند بیت مادام مسولمانه و ئیسلامی قبوله .

(پرسیار): چۆن شه ریعه تی ئیسلامی ده توانیت یارمه تیده ر بیت بو گه شه کردنی ره وشت له کۆمه لگای ئیسلامییدا له م سه رده مه دا، له کاتیکدا گۆرانکارییه کان خیران.

(وه لام): شه ریعه تی ئیسلامی تایبه تمه ندیه کی هه یه تایبه ته ته نها به وه وه، ئه ویش ئه وه یه له میانه ی فهرزکردنی هه ر حوکمیک له حوکمه شه رعیه کانیدا

دهیهوئێ مه به سستیکی ئه خلاقى دیاریکراو به دی بهیئیت، په رستش و هه لئسوکه وته کان هه موویان به بی جیاوازی ئامانجیان به دهیئانی مه به سستی ئه خلاقى دیاریکراوه، پیغه مه به ریش (دروودی خوای له سه ر بیئت) "هه ر بو ئه وه نیرووه ئاکاره جوانه کان ته واو بکات" هه روه کو خوی ده رباره ی خوی فه رموویه تی، ئه گه ر نمونه ی دیاریکراویشمان بویت ئه وا قورئانی پیروژ ده رباره ی فه رزکردنی نوێژ ده فه رموویت: (تنهى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمَنْكَرِ) (العنکبوت: ٤٥)، له کاتی هه جکردندا ده فه رموویت: (فَلَا رَفْثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ) (البقرة: ١٩٧)، هه روه ها مه به ستیش له زه کات (هه روه کو له فه رمووده ی پیروژدا هاتوه) ئه وه یه له ده وله مه ندان وه ریگیریت و بو هه ژاران بگه ریئیته وه، هه موو حوکه شه رعییه کان له بواری مامه له ی بازرگانی و به لئیننامه کاندئا ئامانجیان چه سپاندنی به های ئه خلاقى دیاریکراوه، وه کو پاراستنی مافه داراییه کان، دادگه ری، ئه مانه تپاریزی، فیل نه کردن، پاراستنی لاوازه کان و تا کو تایی. ئه گه ر هاتوو شه ریه تی ئیسلامی به راست و دروستی جیبه جیکرا ئه وا ره وشته رزی له کو مه لگادا بلاوده بیته وه، به ده ربپینیکی تر شه ریه تی ئیسلامی "یاسایه کی ئه خلاقیه" نه "یاسای پیاوانی ئایینی" به ده ربپینی هاوچه رخ.

(پرسیار): قورئان ده رباره ی موحه مه د (دروودی خوای له سه ر بیئت) ده فه رموویت: "ره حمه ته بو هه موو جیهانیان" چون ئه مه وایه له کاتیکدا ئیمه شه ریه تی ئیسلامی ده بینین که زور پته و و جیگیره؟ ئایا دژیه کیک نابینیت له نیوان پته وى (الصلابه) و ره حمه ت که ئایه ته که باسی ده کات وه کو مه به ستیکی له مه به سته کانی نارندى موحه مه د؟ هیوادارم تیشکیک بخه یته سه ر ئه م باسه .

(وه لام): به لئ پیغه مبه رى خوا (دروودی خوای له سه ر بیئت) (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) (الأنبياء: ١٠٧)، به لام من کی شه یه که له شه ریه تدا نابینم، چونکه بریتیه له سیستمی ئیسلام که هه مووی ره حمه ته بو مرقایه تی و سیستمیکی ئه خلاقى له بالاترین پله کانی به رزیدایه، له مجوره سیاقانه دا هه میشه قسه که ی شه رعزانى

گه وره (شه مسه دین ئیبنو لقه ییم) م بیرده که ویتته وه (سالی ۷۴۸ک - ۱۳۴۷ز وه فاتی کردوه) که ده لئی: "ئه ساس و بنچینه ی شه ریهت له سه ر دانایی و به رژه وه ندی به نده کان دامه زراوه له ژیان و دواپژئیاندا، هه مووی دادگه رییه، هه مووی ره حمه ته، هه مووی داناییه، هه مووی به رژه وه ندییه، هه ر بابه تیگ له دادگه رییه ده رچوو به ره و سته م، له ره حمه ت ده رچوو به ره و دژه که ی، له به رژه وه ندی ده رچوو به ره و زیان، له دانایی ده رچوو به ره و نادانی، ئه وا هیچی به سه ر شه ریه ته وه نییه ئه گه ر به زۆر و به ته ئویلایش خرابیته ناوی".

به لام کۆمه لئیک کیشی گه وره پروویاندا وه به هۆی هه له تیگه یشتنی هه ندیک کهس له کۆن و نویدا، هه ندیک هه له ی تریش له جیبه جیکردندا، ئه مه ش وایکردوه پاشماوه ی خراب له زهینی خه لکانیکدا دروست ببئ به رامبه ر به وه کیشه و بابه تانه، هه وه کو ئه وه ی له پرسیاره که تدا باس ت کردوه، له به ره ئه وه له کاتیکدا شه ریهت خۆی هه ولی به دیهینانی مه به سته گه لیکی وه کو دادگه رییه و ره حمه ت و دانایی و به رژه وه ندی ده دات، هه ندیک له خه لکی ئه وانه ی پۆستی سیاسی و پیگه ی کلتوریی گرنگیان هه یه، شه ریهت خراب به کارده هیئن بۆ ئه وه ی ببیته ریگایه ک بۆ زیادکردنی هه واداران یان بۆ قازانج، له به ره ئه وه ئه مانه تیگه یشتنی تاییه تی خۆیان بۆ شه ریهت بلاوده که نه وه له پیناوی ده سه که وتی دنیا یی بۆ خۆدی خۆیان، گومانی تیا نییه نمونه ی ئه مانه وینه ی شه ریهت ده شیوینن و زیاتر له دوژمنانی زیان به ئیسلام ده گه یه نن.

(پرسیار): خۆشه ویستی ئامانجیکی بالایه له ژیاندا، گۆرینه وه ی خۆشه ویستیش له گه ل که سیکی گونجاودا ئامانجیکی مرۆقه، پله یه کی ئاسوده ییه که مرۆقه هه ولی بۆ ده دات، باشه بۆچی ریگامان نادری تام له خۆشه ویستی وه رگرین به ئارامی و دوور له قورساییه کانی ژیانی خیزانداریی و کیشه کانی، ئایا ده کریی بیبه شه کردنی جه سته له به رووبوومی خۆشه ویستی ناوبنیین

پەشتەبەرزىي؟ ئۇم ھەرامكردنەش بە يەككە لە لايەنەكانى "مەبەستە
ئەخلاقىيەكان"ى شەرىعت دابىئىين؟

(وہ لَام): ئۇمە يەككە لەو لايەنەكانى تيايدا ھەلسوكەوتى ھەندىك كەس لە
مسولمانان ئىسلامى ناشرىن كردوۋە، راستە خۇشەويستى - بەو مانايەى تۆ
مەبەستە - لە جوانترىن نىعمەتەكانە كە خوا بە مرؤقى بەخشىوۋە لەم ژيانەدا،
زۆر سروشتىشە كەسك كەسكيتىرى خۇش بویت، وە ھەزى بە پەيوەندىيەكى
جەستەيش ھەبیت لەگەلدا كە ئۇ خۇشەويستىيە بەرجەستە بكات، ئىسلام
دزايەتى ئۇم سروشتە ناكات، بەلكو رىكى دەخات، كى دەلى ئىسلام خۇشەويستى
قەدەغە دەكات؟ ئۇوہى كە ئىسلام قەدەغەى كردوۋە تەنھا پەيوەندى جەستەيى
نىۋان دوو كەسە كە ھاوسەر نىين، بەلام بۆچى ئۇمەى قەدەغەكردوۋە؟
لەبەرئۇوہى ئىسلام ھاوسەنگىي پاكرتوۋە لەنىۋان سۆزى خۇشەويستى و
بەھايەكى تردا، ئۇيش گەشەكردنى خىزان و ئاسوودەيىەتى، چونكە خىزان لە
ئىسلامدا بنچىنەى ئاسوودەيى كۆمەلگايە.

ئەگەر ھاتوو پياۋيكي ژندار يان ئافرەتىكى مېرددار زىناى كرد ئۇوا لە
تېروانىنى ئىسلامەوہ "تاوان"ى ئەنجامداۋە، چونكە كارەكەيان ئەگەرچى بە
بۆچوۋنى خۇيان - لەوانەيە - دەرپرېنى خۇشەويستى بىت، بەلام بە تەواۋى
تېكگىرانە لەگەل ماناى خىزان كە ئىسلام ھەول بۆ بەدېھنەنى دەدات، بەلام ئەگەر
ھاتوو ئۇ دوو كەسەى يەكترىان خۇشەويست ھاوسەردار نەبوۋن، ئۇوا ئىسلام
پېگريان لىناكات كە ھەركامىكىان ئۇويتىرى خۇشبوۋى، بەلام ئۇوہى لىيان ھەرام
دەكات ئۇوہيە ئۇ خۇشەويستىيە بە زمانى جەستە دەرېپرن ئەگەر
ھاوسەرگىريان نەكرد بەيەكەوہ، لىرەشدا ئۇم ھوكمە ھاوسەنگىي پادەگرىت
لەنىۋان خۇشەويستى و بەھاي بنەمالەدا، چونكە ئىسلام ھانى ھاوسەرگىرىي
دەدات و ئاسانىشى دەكات بە چەندىن پىگا، لەبەر ئۇمەيە پىغەمبەر (دروودى
خوای لەسەر بىت) دەفەرمویت: "ھىچ شتىكم نەبىنيوہ وەك ھاوسەرگىرى باش

بیت بۆ ئەوانەى يەكتريان خۆشدهوى" كهواته ئىسلام ھانى ھاوسەرگىرىي دەدات چونكە پرسىيارىك خۆى دەسەپىنىت ئەويش ئەويه: ئايا ھەلۆيىست چىيە بەرامبەر مناللىك كە لە ئەنجامى پەيوەندىيەكى جەستەيى دىتە دىئاوہ لە نىوان دوو كەس كە ھاوسەرى يەكترى نىين؟ ئايا لە ئىنصاف و ويژدانەويە كۆمەللىك منال بىنە دىئاوہ لە ئەنجامى پەيوەندىيەك لە نىوان دوو كەسدا كە ھىچ پەيوەستىيەكى ھاوسەرگىرىي و ھىچ پابەندىيەك نىيە لە نىوانياندا؟

ھەروەھا شتىكىتر - دەربارەى ئەوہى لە پرسىيارەكەتدا وتوتە - ئەگەرھاتو ھەردوو ھاوسەرەكە مەسەلەى منالبوونيان دواخست لەبەر ھەر ھۆيەك بىت، لەوانەيە تەمەنيان نەگونجاوبىت، يان لەبەرئەوہى تۆ ئەى پرسىيارەكەر ناوتناوہ "قورسايى و كىشەكانى ژيانى ھاوسەرىي" ئەوا ئىسلام دژايەتى ناكات. بەلام ئەگەر قەراربوو مناللىك بىتە ئاراوہ دەبىت لە چوارچۆوہى خىزاندا بىت، ئەمەش بە پىژەيەكى زۆر منالان لە مافخوران پزگار دەكات، بەسە بۆ نمونە ھىنانەوہ ئەو پىژە زۆر و بەرەو زيادبوونەى لە سەرانسەرى دنيادا ھەيە لەو خىزانانەى كە يان دايك ياخود باوك بە تەنيا سەرپەرشتىيان دەكەن، بە تايبەتى دايكان، كەواتە خۆشەويستى شتىكى جوانە وەكو وت، بەلام ئىسلام ئەمە ھاوسەنگ دەكاتەوہ لەگەل ئامانجەكانى ترى كۆمەلگا و خىزان.

(پرسىيار): چۆن دەكرى بلۆن ئىسلام سىستىمىكى ئەخلاقيە لەگەل ئەوہدا كە ھانى تىرۆر دەدات؟

(وہلام): وەلامى ئەم پرسىيارە بەوہ دەدەمەوہ كە ئەو شتانە باس بكەم كە ناچنە ناو چەمكى پاستەقىنەنى تىرۆرەوہ، دواتر ئەوہ چىيە كە تىرۆرى پاستەقىنەيە؟ دواى ئەمانە وەلامەكە خۆى دەدرىتەوہ.

• تىرۆر ھىچ ئايىنىكى نىيە، پاست نىيە بە ئىسلام يان بە مەسىحيەت يان بە يەھودىەت يان بە ھىندۆسى و بودايى بلۆى پەيوەندى بە تىرۆرەوہ ھەيە، ئايا سەرچاوەى ناسىنى ھەر ئايىنىك كىتبە پىرۆزەكەى نىيە؟ ئەگەر سەيرى كىتبىي

پیرۆزی ھەر ئایینیڭ لەمانە بکەین دەبیینین سەرنجدانە دەربارەى تیگەیشتن لە دروستکەر و جیهان، ھەریەکیکیان شوینکەوتوانی پادەھینیت لەسەر کۆمەلێک بنەمای ئەخلاقى دیاریکراو و بەرزکردنەوہى لایەنى پووحي، ئەمە لەگەڵ بوونی کۆمەلێک جیاوازی ئاشکرا لەنیوانیاندا بۆ گەیشتن بەو شتانە.

● تیرۆر بریتی نییە لە توندوتیژی، چونکە ھەموو کەسیکی ئاقل بپروای بەو ھەیە ھەندیک تووندوتیژی پێگاپێدراو و پاساودارە، ھەموو بپروایان بەو ھەیە بەکارھینانی تووندوتیژی بۆ بەرگری لەخۆکردن قبوولە، چونکە لەمەدا ھیچ پێگایەکی نییە کاتی کەسیک ھێرش دەکاتە سەرت لە پێگایەکی گشتیدا، یان بۆ دەستگیرکردنی تاوانبارێک و سزادانیان ھەندێجار توندوتیژی بەکار دەھینرێت (ئەمەیان ئیشی حکومەتە)، خەلکی لە کاتی پاوکردندا توندوتیژی بەکار دەھینن (ئەگەر لەوانە نەبن کە گوشت ناخۆن)، لەھەموو ئەم نموونانەدا خەلکی توندوتیژی بە ھەلە نازانن، توندوتیژی لە خودی خۆیدا تاوان نییە، بەلکو ئەو سیاق و شوینەى تیایدا بەکار دەھینرێت دەیکاتە تاوان و ئابروو بردن.

● ھەروەھا بەرگری لەخۆکردن تاوان نییە، بپروانە ئەگەر چەند کەسیک چەکیان ھەلگرتبێ و ھاتبە ناوچەکەت، لە مالا کەت دەریان کردبیت، داگیریان کردبیت، بەبێ ئەوہى کەسیک بەرگری لیبکات، ئایا لەمکاتەدا مافی خۆت نییە بەرگری لە خۆت بکەیت؟ بەلام ئەم بەرگری لەخۆکردنە نابێ واتلیبکات ستم لە بپتاوانەکان بکەیت، بەلکو دەبیت ھێرش تەنھا بۆ ئەوانە بپت کە ھێرشیان کردووەتە سەرت.

● تیرۆر تەنھا تاییبەت نییە بە تاکەکان، بەلکو گروپی تیرۆر ھەن، کەسانی مەشق پیکراو بەکار دەھینن بۆ بەدەست ھینانی ئامانجەکانیان، حکومەتى تیرۆریست ھەیە، سوپا و چەک بەکار دەھینن بە پلەى جیاواز بۆ لەناوبردنی بپتاوانەکان، خەلکی زۆرجار تیرۆر بەرامبەریان دەکری بەشیوہیەکی ناپراستەوخۆ،

وہکو برسیکردن، ئەشکەنجەدان، بێبەشکردن لە چاودێری تەندرووستی، ئابلقەوی ئابووری بە شیۆەییەکی فراوان، بەمشیۆەییە.

• تیرۆر تاییەت نییە بەو شیۆینە مەدەنییانەیی کە لە شەردا نین، زۆر جار تیرۆر لەو شیۆینانەدا ڕوودەدات کە لە حالەتی شەردان، چونکە پەوشتی شەپکردن لەبەر دەکرێت لە هەلسوکەوت لەگەڵ خەلکی سیقیلدا، یان سەربا زو دیلی شەردا. لەبەر ئەمە هەرکاریک کە تیایدا ئازار و زیان بە خەلکی سیقیل و سەرباز و بێتاوانەکان بگات بەرێگایەک کە دژی بنەماکانی دادگەریی و مافی مرۆفە بێت، ئەوا تیرۆر، کەواتە ئیستا دەتوانین پێناسەییەک بۆ تیرۆر بکەین بە تیروانینیکی مەقاصیدیانە: تیرۆر هەر کاریکە تیایدا زیان بە هەر جۆرێک لە جۆرەکان بە کۆمەڵێک خەلکی سیقیل یان کەسانی تر بگات بە شیۆەییەک دژی بنەماکانی دادگەریی و مافەکانی مرۆفە بێت.

كورتەى باسكە

جېبە جېكردىنى شەرىعەتى ئىسلامىي لەم سەردەمەدا (يان خراب جېبە جېكردىنى بە ديارىكراوى) لە زۆربەى كاتدا بە كورتبىنىيە نەك گشتگىرى، بە حەرفىيە نەك ئەخلاقى، تاك پەھەندە نەك فرەپەھەند، سەپرى شتەكان تەنھا بە پەش و سىپى دەكات بەيى لە بەرچاوغرتنى فرەلايەنى بابەتەكان، بە لەيەكچىراوى سەپر دەكرىت نەك تەواوكارى، پشت بە پىنوينى و وشە دەبەستىت نەك مەبەست و ئامانچ لە پشت حوكمە شەرىعيەكانە، لەسەروو ئەمەشەو كەسانىك گيانبازىي (المجازفة) بەھەندىك بۆچونەو دەكەن وەك "دلىيايى زانستى" (يان ئەوئى پىيدەوترىت "ئائەقلانى دواى مۆدىرنە")، ھەرۋەھا ھەندىك كەس قەرارى "بىگونامى - العصمە" بۆ موقتەھىد و پراوييەكان دەدەن، يان ئەوئى بەرامبەرى ئەو دەوترىت لە "مىژوويىبوونى دەقە شەرىعيەكان"، ھەموو ئەمانە بېھىزىبوونى لايەنى پووحى زياد دەكەن، لىبوردەيى كەمدەكەنەو لەگەل ئەوانەدا كە پاي جىيان ھەيە، ھەرۋەھا توندوتىژىي ئايدۆلۆژىي زياد دەكات، ئازادىيەكان بەرتەسك دەكاتەو، دەستى سىستەمە دىكتاتورىيەكانىش كراوئەتر دەكات، لەبەرئەوئى تىۋورى "مەبەستەكانى شەرىعەت" ئاستى گىتوگۆ دەربارەى باسەكانى ياسادانانى ئىسلامىي بەرزەكاتەو بۆ بەرزتر لە پووى فەلسەفيەو، ھەرۋەھا بەسەر ئەو جىاوازييە مىژوويىيانەدا زال دەبىت كە بوونەتە ھۆى كىشەى مەزھەبى، ھەرۋەھا كىتورى پىكەوئىانى ئاشتىيانە و لەيەكگەيشتن پەرەپىدەدات كە ھەموو جىهان پىويستىيەكى زۆرى پىيانە، لە كۆتايىدا، دەبىت مەبەستەكان بخرىنە بوراى جېبە جېكردەنەو و جىگاي گىنگىيىدان بىت لەلايەن ھەموو پىسپۆرىكى شەرىعەتەو و ئەوانەشى كە سىياسىيەتى جۇراوجۇر دادەرىژن، بەيى لە بەرچاوغرتنى ناو و مەزھەبىيان، بەلكو دەبىت لەسەر بنچىنەى ئەو بىت كە ھەر ئىجتىھادىك تاجەند مەبەستەكان بەدى بھىنىت ئەوئەندە سوودى لىۋەبگىرىت.

ناوڤرۆك

- دەستپێك..... ۵
- پێشەکی نووسەر دەربارەى ئەم کتێبە و وەرگێڕانەکی..... ۷
- بەشى یەكەم: مەبەستەکان چین؟..... ۹
- لە نێوان ھەردوو چەمکی (مەبەستەکان) و (بەرژەوھەندییەکان)دا..... ۱۳
- پەھەندەکانی مەبەستەکان..... ۱۴
- پلەبەندى قووچەکی مەبەستەکانى شەریعەتى ئىسلامی..... ۱۸
- مەبەستە شەریعیەکان لە ھەڵبژێوانی ھاوھەڵبژێواندا..... ۲۶
- تیۆرە سەرھەتاکان دەربارەى مەبەستەکان..... ۳۳
- بەشى دووھەم: پێشەنگەکانی مەبەستەکان..... ۳۹
- ئیمامی جوھینی و پێویستیە گشتییەکان..... ۴۰
- ئیمامی غەزالی و پێکھاتنی پێویستیەکان..... ۴۱
- عیزەددینی کوپری عەبدووسەلام و دانایی ئەویدیو حوکمەکان..... ۴۳
- ئیمامی قەزافی و جۆرەکانی ھەڵسوکەوتی پێغەمبەر..... ۴۴
- ئیمام ئیبنو لقەیم و راستی شەریعەت..... ۴۵
- ئیمامی شاتیبی و سەیرکردنی مەبەستەکان..... ۴۷
- بەشى سێھەم: پۆلی مەبەستەکان لە نوێگەری ئىسلامی ھاوچەرخدا..... ۴۹
- مەبەستەکانی شەریعەت وەك پڕۆژە یەك بۆ گەشەپێدان و مافەکانی مرۆڤ..... ۵۰
- مەبەستەکان وەك بنچینە یەك بۆ ئیجتیھادیکی نوێ..... ۶۰
- جیاکردنەوھى پێگاکانی بەدیھتەکان لە ئامانجەکان..... ۷۲
- مەبەستەکان و پراھەى بابەتیانە بۆ قورئانی پیرۆز..... ۷۸
- تێگەشتنی مەبەستەکانی پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بیئت)..... ۸۱
- ناوھەڵکردن بە ھۆی ئاکامەوھە لە بەرامبەر پێگەری بە ھۆی ئاکامەوھە..... ۸۷
- جۆرەکانی مەبەستەکان و ئەو پێگایانەى دەبنە ھۆی بەدیھاتنیان..... ۹۳

- به‌دیه‌تانی مه‌به‌ستی جیهان‌نیتی ۹۳
- مه‌به‌سته‌کان پیگه‌یه‌کی هاوبه‌شن له نئیوان ناینزا ئیسلامییه‌کاندا ۹۶
- پراکتیزه‌کردنی مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعه‌ت ۹۹
- کورته‌ی باسه‌که ۱۰۹

پهیمانگای جیهانیه فیکری ئیسلامیه

دامه زراوه يه کی فیکری ئیسلامیه رۆشنیری سهره خویه، له سهره تای سه ده ی پانزه یه می کۆچی (۱۴۰۱ک - ۱۹۸۱ز) له ویلایه ته یه کگرتوو هکانی ئه مریکا دامه زراوه، تا کار بۆ ئه م خالانه ی خواره وه بکات:

- فهراهه مهینانی تیپوانینی گشتگیرانه ی ئیسلام، له پیناوا ته ئسیلکردنی مه سه له هه نوکه ییه کانی ئیسلام و روونکردنه وه یان، هه روه ها له پیناوا پیکه وه گریدانی به ش و لقه کان به هه مه کییه کان (الکلیات) و مه به ست و ئامانجه گشتیه کانی ئیسلام.

- گێرانه وه ی ناسنامه ی فیکری و رۆشنیری و ژیری بۆ ئومه ی ئیسلامیه، ئه ویش له میانه ی چه ند هه ول و کۆششیکه ی به ئیسلامکردنی زانسته مرۆفایه تیه و کۆمه لایه تیه کان و چاره سه رکردنی مه سه له کانی فیکری ئیسلامیه.

- چاکسازی له پرۆگرامه کانی فیکری ئیسلامیه هاوچه رخدا، بۆ ئه وه ی ئومه ی ئیسلامیه توانای دووباره گه راندنه وه ی شیوه ژيانه ئیسلامیه که ی خۆی و هه روه ها رۆلی خۆی له ئاراسته کردنی کاروانی ژیری مرۆفایه تیه و به رچا و رۆشنکردنی و گریدانی به به ها و ئامانجه کانی ئیسلامه وه، هه بیئت.

پهیمانگا، بۆ به ده سه تهینانی ئامانجه کانی چه ند هۆکارێک ده گرێته بهر له وانه ش:

- به ستنی کۆنگره و سیمیناری زانستی.

- هاوکاری هه ول و کۆششی زانا توێژه ره وه کانی زانکۆ و بنکه کانی توێژینه وه ی

زانستی و بلاوکردنه وه ی به ره مه زانستییه نایابه کان.

- ئاراستەکردنى توۋزىنەۋە زانستى و ئەكادىمىيەكان لەپىناۋ خزمەتکردن بە فىكر و مەعريفە .

ھەرۋەھا پەيمانگا چەند نووسىنگە و لقيكى لە پايتەختى ولاتە عەرەبى و ئىسلامىيەكان و ولاتانى تریش ھەيە، كە لەرېگەيانەۋە كار و چالاكىيە جۆراوجۆرەكانى خۆى ئەنجام دەدات، ھەرۋەھا چەند رېكەوتننامەيەكى لەگەل ژمارەيەك زانكۆى عەرەبى و ئىسلامىيە و خۆرئاۋايى لە سەرانسەرى جىھاندا بۆ ھاوكارىيە زانستى ھاوبەش، ھەيە .

سەنتەرىي زەھاۋى بۆلگۈلۈنمەسى فېكرىي

سەنتەرىي كوردستانى ناھكۈمى ناسىياسىيە، گرنگىي دەدات بە تويژىنەۋە و تاوتويكردنى پرسە ھزىيە بنەپەتەھەكان بۆ دووبارە ھىنانەگۆي دەق و تىكستە پىرۆزەكان و چۆنىەتى دابەزاندىنى چەمكە مەعريفى و بەبايەخەكانى ئىسلام لەبوارە جىاۋازەكانى سەردەمدا، لەسۆنگەي ئەۋەۋە كە ھزر و بىرى پەسەن و قوول بىچىنەي تىگەيشتىنى پاست و دروستە بۆ دەقەكانى قورئان سوننەت و دەستەبەرى لىكدانەۋەي گونجاۋە بۇيان، سەنتەر ھەۋلى پەخساندىنى كەشۋەھەۋى گونجاۋ دەدات بۆ كارابوونى عەقل و بىر و پانانى ھزىيى، لەم پىناۋەدا سەنتەر ھەردو سەچاۋەي قورئانى پىرۆز و فەرمودەي بەرز و بەرپىز بە بەكارھىنانى ئامرازى زانستە ئىسلامىيەكان و زانستە كۆمەلايەتى و سروشنىيەكان دەكاتە بنەماي كارەكانى.

ئامانچەكانى سەنتەر:

- بورژاندەۋەي بىرۆ ھزر و بەكارخستنى مەعريفەي ئىسلامىي لە ناۋەندە زانكۆي و پەروەردەيىيەكاندا، بە پشت بەستىن بە بەھرە و توانا خودىيەكانى ئەكادىمىيانى كوردستان و جىھانى ئىسلامىي و ئەزموونى بىرمەندانى مسولمان.

- پەرهپىدان و پەسەندكردنى پوانگەي زانستى مەنھەجى لە چارەسەركردنى كىشە و گرفتە ھزىيەكاندا و بىلايەنبوون لە پرسە خىلافىيەكاندا خۆبەدوورگرتن لە بىپارى پىشۋەخت و شىۋازى سۆزدارانە ھەۋلدان بۆ بابەتیبوون.

— کارکردنی که له پوری دهوله مەندی ئیسلامیی و سوود وەرگرتن له سه رچاوه گرنه گه کانی بیری ئیسلامیی له کۆن و نویدا و سه ره له نوێ هینانه گۆی چه مکه فیکریه دوینراوه کان له میژووی ئیسلامیدا به ره چا و کردنی گۆرانه کانی سه رده م.

— په ره پیدانی چه مکی ئیعتیدال له کایه فیکری و مه عریفیه جیاوازه کاندای و خۆبه دوورگرتن له تیپه پاندن و به زایه دان.

- سه نته ر کارده کات بۆ سه ره له نوێ و به رده وام خۆیندنه وه ی هه ر دوو په پراوی قورئان و بوونه وه ر به پیتی مه نه ه ج و میتۆدی زانستی و به بی چاولیکه ری، به لکو به نه فه سیکی تازه و به سوود وەرگرتن له عه قلی راشکاو و نه قلی سه لمینراو.

بواره کانی کارکردن:

- نووسین به قه له می خۆمالی نووسه رانی کورد و بیرمه ندان.

— وەرگێران له زمانه جیاوازه کان بۆ زمانی کوردی له پینا و ده وله مه ندرکردنی کلتووری کوردی.

- به ستنی کۆر و سازدانی سیمینار له لایه ن خاوه ن بیر و ئه کادیمیانه وه .

- خولی راهینان و ۆرکشۆپ له لایه ن که سان پسپۆر و خاوه ن پروانامه ی زانکۆییه وه .

— هاوکاریکردنی داموده زگا و دامه زراوه ئه کادیمیه کان و زانکۆکان له پینا و په ره پیدانی ئاستی زانستی.

پەيمانگاي جيهاناي فيكري ئيسلامىي خوشحاله ئەم ريبەرە
پيشكەش دەكات، كە ناسينىكا لەخۆ دەگریت بۆبابەتى
مەبەستەكانى شەرىعت، كە بریتين لە ئامانجە گەورەكانى
ياسادانانى ئيسلامىي، نووسەرەكەي (د. جاسم عۆدە) زانايەكەي
هەمە پىپۆرىيە، بەلام تايبەتمەندە لە بواری مەبەستەكانى
شەرىعتدا.

مەبەستەكانى شەرىعت

رىبەرىك بۆ خوینەرى ناسايى